

Volume de 146 Feuilletts
Les Feuilletts 93. 101 sont Mutilés
29 Novembre 1873.

۱۱ اینست و صوره که حکیم از نقل دست

147 f. 1.

Pers. 154.

histoire d'un Roy de perse

و صوره تلوین از پند جنت قولی بیان خالق و دین
زبانار بد و صوره تلوین با مثل صوره اربعه و یاد و سپرد و
بوخ

no 368

1553

manuscrit en persien in 4° au quel il manque le
commencement et la fin l'écriture est en manuscrit et le
papier tout presque tout pourri et collé en morceaux
l'humidité et corrompu un trait de l'écriture aux
des figures ou ouvrages remplis de vers mal écrits.

Comman.

بیان پراسر منزل ذراع عجایب از

بقدره باری کانه و تعالی بر منزل دولخ فرشته بوکلت و نام دکت
جذ طاعیل بود و صورتی مانند صورت آدمیت دارد
بالاجهاده است دارد و دو پای همچو پای لیسان تازی
و دریل دست لاری کمره و دریل دست مرغ هدهد و دریل
دست قضیبی کمره و دریل دست دوک از لیسان پند
کمره و دریل خواهد بود بره و روز روز و یک کمره مانند
و خسته نکرد و بنور دین طلسمات را مثل و زغوان و زیر
اللمه شوز قمر اینوی که به در پیه و قمر که ماه در نور بود
بسی در شرفش باشد و در موم کیه و در این است نیک
و چند آنکه بره بود مانند نکرد و با بر لبه تعالی

والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

باید کبود	۸	۱	۶	نختر کخوماه
براد کبود	۳	۵	۷	تا کار چیب
نام هفت دیو	۴	۹	۲	باید نفع

و این هفت دیو

و این هفت دیو

والبرق فلان را بر کشتیم با برآمدن تقار و بر سر فلان میادیم با برآمدن تقار
 دیدد ملائکه و این هفتاد نام ملائکه را هفتاد کسوت میاید
 خوانند و هفت نفوس میگذرد هر روز میخوانند و این ملائکه اند
 له بر پاشی و کل اند **اینست** ملائکه های ایل طاعا طوایل
 کما فار عایل پلا طوایل ملا طوایل طاعا طوایل طو
 افلا طوایل صفلا طوایل سفا طوایل کما عایل
 قضا طایل دطا هایل سفها طایل عملا طایل
 اما طوایل کما طوایل اسرافیل مک طایل
 پلا طایل عما طایل فلا طایل پلا طایل
 بلا طایل دطا طایل قضا طایل سفا طایل
 طبعا طایل ملا طوایل پلا طوایل فلا طوایل
 ملا طوایل سفها طوایل دطا طایل کما طوایل
 فاما طوایل کما طوایل فاما طوایل قضا طوایل
 قضا طوایل فاما طوایل سفا طوایل سفا طوایل
 سفا طوایل کما طوایل فاما طوایل او صفا طوایل
 فاما طوایل سفا طوایل فاما طوایل افلا طوایل
 سفا طوایل سفها طوایل اما طوایل کما طوایل
 کما طوایل یونا طوایل مروان طوایل مرا طوایل
 سفا طوایل عما طوایل سفا طوایل فاما طوایل
 سفا طوایل سفا طوایل سفا طوایل سفا طوایل

طوایل

روح

ذکر است جنتیان دعوت و طلبات شریف **ایلیست**
 منابر الارباب و روح الاموار و نه اسرار عسرا

سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله البر لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم
 عدد ما خلق و عدد ما هو خالق و زنة ما خلق و زنة ما هو خالق و مثل ما خلق و مثل ما هو
 خالق و ملاجی تنه و بل ارضیه و مثل خلق و اضعاف ذلك و عدد خلق و زنة عرشه
 سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله البر لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم
 عدد ما خلق و عدد ما هو خالق و زنة ما خلق و زنة ما هو خالق و مثل ما خلق و مثل ما هو
 خالق و ملاجی تنه و بل ارضیه و مثل خلق و اضعاف ذلك و عدد خلق و زنة عرشه

و شمس رحمت و ملاطافه و بطنه رضاء و حسی بر صی و ولد ارضی و عدد ما خلقه
 بینه خلقه فی جمیع ما مضی و عدد ما هم ذاکم و زنة ما یفنی فی کل سنة
 عدد جمیع دیم و ایلایه و سلطانه من امر قد تزل و لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم

و صورة این موکل را باید که مغرم بشی خود طه و بعد از آن اما
 ملائکه را بخواند و بعد از آن هزار و یک نام باری سبحانه و تعالی خلقه بخواند
 و بعد از آن دست بعل زند و نیل احیاء کند که درین عمل هم
 سیر بود جنتیان را علیه ایام و ال و شرایط بنود تصد شد

کفیم نیست خلجیوش حقیقوش حقیقوش

شلفاوشن شلکاوشن سلکاوشن و صوره

نوعین جنی این بودند که این را عجیب الیاب دواند **الفیت**

یا زایر اسیر منزل هغه و عجب ان

اندر خاصیت منزل هغه از فرشته که برین منزل دو کلمت نام دی

هماحقیل بودند و حق پیکانه و تعالی اورا مانند صوره و ادم ازین

است اجمار دینت و سرور و تندر و زبوند و بای دی مانند پای

کشته و دو پای کاز و بدستی سرنای کرفته و بدستی جلد وین

کرفته و بدستی شانه کرفته و بدستی خنجر و کرفته و بروک جهن

دینت و دیجور و کسب و نام از فرشته عکار

خارایل عاکا هایل عاکا هایل عاکا هایل عاکا هایل

عماکایل قلیار طایل عور عاکل نلا طاکایل

عزرا طایل ولا طایل فلاحورایل عماکارایل

نماهایک شما طاهایل وراجاییل طوماراغاییل
 قماطارایل افلاطارایل نوغارایل سوماکایل
 نورانیل طهارایل عماکایل کماکایل
 مرخاطایل هوراجایل فلایل سیمکایل
 سیمکایل ورماییل بجاایل بجاایل
 زناطاهایل طاهایل دراهماییل قماطارایل
 سلامجایل علیکایل علامایل و اللهم
 این موکل را برینو پسند مثل و غفلت و این جمله یل نام را در کوه
 کرد و لیس و هورایند و میا ر معرکه فلذکد مدهد کرا
 یعنی مبارک کرد و بصره و ای ایطام ایساید و سلف اقباب
 با مرغ و دعوته اقباب را چهل بار بخواند و کوه اقباب یا خود مرغ بهم
 ضم کند و هفت روز بقول کند چنانکه هیچ گونه نیست روز بخند
 و چار طوطی نشیند و غلظت طوطی و بدوق اهو و نر زنا کار
 رجب برادر کرد و طوطی

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمین
 والصلوة والسلام
 على من لا نبي بعده
 وآلِهِ الطيبين الطاهرين
 أجمعين
 اللهم صل على محمد
 وآل محمد
 اللهم صل على محمد
 وآل محمد
 اللهم صل على محمد
 وآل محمد

و اول عهد نامه را بپایند خواندن هفت بار و بخودش می‌دکزد

بسم الله الرحمن الرحيم

وَأَمَّا الْبُيُوتُ فَكَافَتْ

كتاب الامام روح الاول المسمى

١٤٨٠

6, 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31, 33, 35, 37, 39, 41, 43, 45, 47, 49, 51, 53, 55, 57, 59, 61, 63, 65, 67, 69, 71, 73, 75, 77, 79, 81, 83, 85, 87, 89, 91, 93, 95, 97, 99, 101, 103, 105, 107, 109, 111, 113, 115, 117, 119, 121, 123, 125, 127, 129, 131, 133, 135, 137, 139, 141, 143, 145, 147, 149, 151, 153, 155, 157, 159, 161, 163, 165, 167, 169, 171, 173, 175, 177, 179, 181, 183, 185, 187, 189, 191, 193, 195, 197, 199, 201, 203, 205, 207, 209, 211, 213, 215, 217, 219, 221, 223, 225, 227, 229, 231, 233, 235, 237, 239, 241, 243, 245, 247, 249, 251, 253, 255, 257, 259, 261, 263, 265, 267, 269, 271, 273, 275, 277, 279, 281, 283, 285, 287, 289, 291, 293, 295, 297, 299, 301, 303, 305, 307, 309, 311, 313, 315, 317, 319, 321, 323, 325, 327, 329, 331, 333, 335, 337, 339, 341, 343, 345, 347, 349, 351, 353, 355, 357, 359, 361, 363, 365, 367, 369, 371, 373, 375, 377, 379, 381, 383, 385, 387, 389, 391, 393, 395, 397, 399, 401, 403, 405, 407, 409, 411, 413, 415, 417, 419, 421, 423, 425, 427, 429, 431, 433, 435, 437, 439, 441, 443, 445, 447, 449, 451, 453, 455, 457, 459, 461, 463, 465, 467, 469, 471, 473, 475, 477, 479, 481, 483, 485, 487, 489, 491, 493, 495, 497, 499, 501, 503, 505, 507, 509, 511, 513, 515, 517, 519, 521, 523, 525, 527, 529, 531, 533, 535, 537, 539, 541, 543, 545, 547, 549, 551, 553, 555, 557, 559, 561, 563, 565, 567, 569, 571, 573, 575, 577, 579, 581, 583, 585, 587, 589, 591, 593, 595, 597, 599, 601, 603, 605, 607, 609, 611, 613, 615, 617, 619, 621, 623, 625, 627, 629, 631, 633, 635, 637, 639, 641, 643, 645, 647, 649, 651, 653, 655, 657, 659, 661, 663, 665, 667, 669, 671, 673, 675, 677, 679, 681, 683, 685, 687, 689, 691, 693, 695, 697, 699, 701, 703, 705, 707, 709, 711, 713, 715, 717, 719, 721, 723, 725, 727, 729, 731, 733, 735, 737, 739, 741, 743, 745, 747, 749, 751, 753, 755, 757, 759, 761, 763, 765, 767, 769, 771, 773, 775, 777, 779, 781, 783, 785, 787, 789, 791, 793, 795, 797, 799, 801, 803, 805, 807, 809, 811, 813, 815, 817, 819, 821, 823, 825, 827, 829, 831, 833, 835, 837, 839, 841, 843, 845, 847, 849, 851, 853, 855, 857, 859, 861, 863, 865, 867, 869, 871, 873, 875, 877, 879, 881, 883, 885, 887, 889, 891, 893, 895, 897, 899, 901, 903, 905, 907, 909, 911, 913, 915, 917, 919, 921, 923, 925, 927, 929, 931, 933, 935, 937, 939, 941, 943, 945, 947, 949, 951, 953, 955, 957, 959, 961, 963, 965, 967, 969, 971, 973, 975, 977, 979, 981, 983, 985, 987, 989, 991, 993, 995, 997, 999, 1001, 1003, 1005, 1007, 1009, 1011, 1013, 1015, 1017, 1019, 1021, 1023, 1025, 1027, 1029, 1031, 1033, 1035, 1037, 1039, 1041, 1043, 1045, 1047, 1049, 1051, 1053, 1055, 1057, 1059, 1061, 1063, 1065, 1067, 1069, 1071, 1073, 1075, 1077, 1079, 1081, 1083, 1085, 1087, 1089, 1091, 1093, 1095, 1097, 1099, 1101, 1103, 1105, 1107, 1109, 1111, 1113, 1115, 1117, 1119, 1121, 1123, 1125, 1127, 1129, 1131, 1133, 1135, 1137, 1139, 1141, 1143, 1145, 1147, 1149, 1151, 1153, 1155, 1157, 1159, 1161, 1163, 1165, 1167, 1169, 1171, 1173, 1175, 1177, 1179, 1181, 1183, 1185, 1187, 1189, 1191, 1193, 1195, 1197, 1199, 1201, 1203, 1205, 1207, 1209, 1211, 1213, 1215, 1217, 1219, 1221, 1223, 1225, 1227, 1229, 1231, 1233, 1235, 1237, 1239, 1241, 1243, 1245, 1247, 1249, 1251, 1253, 1255, 1257, 1259, 1261, 1263, 1265, 1267, 1269, 1271, 1273, 1275, 1277, 1279, 1281, 1283, 1285, 1287, 1289, 1291, 1293, 1295, 1297, 1299, 1301, 1303, 1305, 1307, 1309, 1311, 1313, 1315, 1317, 1319, 1321, 1323, 1325, 1327, 1329, 1331, 1333, 1335, 1337, 1339, 1341, 1343, 1345, 1347, 1349, 1351, 1353, 1355, 1357, 1359, 1361, 1363, 1365, 1367, 1369, 1371, 1373, 1375, 1377, 1379, 1381, 1383, 1385, 1387, 1389, 1391, 1393, 1395, 1397, 1399, 1401, 1403, 1405, 1407, 1409, 1411, 1413, 1415, 1417, 1419, 1421, 1423, 1425, 1427, 1429, 1431, 1433, 1435, 1437, 1439, 1441, 1443, 1445, 1447, 1449, 1451, 1453, 1455, 1457, 1459, 1461, 1463, 1465, 1467, 1469, 1471, 1473, 1475, 1477, 1479, 1481, 1483, 1485, 1487, 1489, 1491, 1493, 1495, 1497, 1499, 1501, 1503, 1505, 1507, 1509, 1511, 1513, 1515, 1517, 1519, 1521, 1523, 1525, 1527, 1529, 1531, 1533, 1535, 1537, 1539, 1541, 1543, 1545, 1547, 1549, 1551,

Pharmaceuticals

111218

١٣٤

615515

صورة موكل البنت

[illegible]

والفان للعلم واما عند الميرزاين الحنفين والطيوس وبعدها
سلمان بن نام در اعلیها السلام بخواند هفت مرتبه و بخورد می پوزاند
و بعد از آن هر چه خواهد خواست شود و عهد نامه را چون بخواند باید که
سوفت برهنه کردن و بهر بار که عهد نامه را بخواند بخورد باید سورت
و عهد نامه سلمان را مثل نیست و عهد نامه هیچ مکن نیست که چنان
می آیند و چنانکه سلمان با یمن ملکی طلبه را دعوت می کند و همان
خارج چنان که عهد خبان طبع کنند و هر غرض او پست فلک از
همان غرض باید که نام از خیم را بملک بگویند و شایسته قدیم
دارد که ملک اکثر را بگویند و ده یخود هلاک کند و عهد نامه عظیم
چند است و عزیز باید که رفتن که نام بادی فکل از ویست و از زبان

عهد نامه اینست

بسم الله الرحمن الرحيم و به استعانت
هذه كتاب با عاهد عليه سليمان بن نام و عليها السلام فيما عاهد
الجن والشیاطین والله اعلم ما يقولون و خیل و عاهد
بمحمد الله و ميثاقه و ايمانه المقدسة بكلمات الله التامة
و بعزته و سلطانه و جبروته و طاقته في خلقه و عظمه عرشه
و كوسيته و ارضه و سمواته و جنته و نار فخلق ليهم
ان لا يورد عليه السلام ان لا يخاف عهده و لا يفتاقت ولا
ما يقر الله الال من الخايه المباركة الميمونة المقدسة ان لا يقول
لشي من هيصقل بعد يومنا هذا و ذلك يوم الذي

مى فرقا ظاهر درش

و چن خواهد که این عمل کنند باینکه آتش را با کاسه
 کنند و نى از رو چشم و باوى چکر کنند عدا و اگر از کوش
 بکاید بهند بعد و صورت نکوب این بود **اینست**

و بعد از آنکه که این عمل کرد. بآنند خانه را در جاه اندازد و هم بآن
اخلط و بید خانه اینست ~~لا ادری الا الله اعلم~~ ~~لا ادری الا الله اعلم~~ ~~لا ادری الا الله اعلم~~

بیان رسوم این اسرار **مقول** **تریا** بقدره ربانی

آن فرشته که بر **مقول** **تریا** موصیفت صورت وی مانند
صورت مرد نیست **در پیش** **بیط** کوئی نشسته و در دست

دارد همچون دست ادمیان و بدنی محو و افقاع گرفته

و پیشی مرد چنان گرفته و لم در ~~مقا~~ طورش بود

و نام وی اینست ~~لا ادری الا الله اعلم~~ ~~لا ادری الا الله اعلم~~

و دیگر در آنکه که این را از راه باز بخیزد بوی **ندان** **طلسمات**

دو زن **ندان** **پیل** **مشل** **ریان** **تخته** **پیدا** **یا** **قواق** و در

زیر **پیل** **نزد** **که** **له** **و** **بگوید** **پشتم** **له** **فلان** **یا** **فلان**

و با خود **پار** **کل** **پستان** **از** **کل** **تور** **خنان** **و** **باشد** **اد** **من**

ساز **و** **نام** **وی** **با** **بر** **بشت** **از** **صورت** **نقش** **شده** **و** **بلوید**

این صورت **فلانی** **و** **این** **طایفه** **و** **که** **اغذ** **و** **بید** **و** **دو** **دو**

وی **بند** **طلسمات** **غایب** **اینست**

~~لا ادری الا الله اعلم~~ ~~لا ادری الا الله اعلم~~ ~~لا ادری الا الله اعلم~~

~~لا ادری الا الله اعلم~~ ~~لا ادری الا الله اعلم~~ ~~لا ادری الا الله اعلم~~

~~لا ادری الا الله اعلم~~ ~~لا ادری الا الله اعلم~~ ~~لا ادری الا الله اعلم~~

~~لا ادری الا الله اعلم~~ ~~لا ادری الا الله اعلم~~ ~~لا ادری الا الله اعلم~~

~~لا ادری الا الله اعلم~~ ~~لا ادری الا الله اعلم~~ ~~لا ادری الا الله اعلم~~

~~لا ادری الا الله اعلم~~ ~~لا ادری الا الله اعلم~~ ~~لا ادری الا الله اعلم~~

~~لا ادری الا الله اعلم~~ ~~لا ادری الا الله اعلم~~ ~~لا ادری الا الله اعلم~~

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله الذي هدانا لهذا

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله الذي هدانا لهذا

ان دريشت را بيل سر يافزیده دو گچست و دو بر یونی جریو بدی

مستور و دوی بقدر است که نام **اینبیست**

و اما آن چون از تلویق این فرشته است صدقه دکن مانند سوره

نور دشت سروی همچون بر غلاف و دو پر دانه و چهار پای همچون

پای استبان و دم و تن بجان همچون تار افق و نام طاعت نمودن

نور و دل و کوه که دانه و دد مدیم و صفای حق شود از هر

را باشد و کاند بوی و خون بودید و مثل در شکر و چهار طبع

در بهشت است و ما چون کاند بقدره باری عظیمه و نام دد

اگر مطیع شوند و صوره را بر دق اهو تویند فذل **تکون اینست**

و لوح را بر نقر تویند و زیاده ششم ساعت که سلف مشرق
بود بنویسد بعد از آن تمام پولاد نقش کنند و در کعبه خود
نگاه دارند که هیچ گونه از گردن شیر و پلنگ اید و کنند بیوز و

لوح اینست

اول لا اله الا الله و الحمد
و الحمد و الحمد و الحمد و الحمد
و الحمد و الحمد و الحمد و الحمد
و الحمد و الحمد و الحمد و الحمد
و الحمد و الحمد و الحمد و الحمد
و الحمد و الحمد و الحمد و الحمد

در دیبای ک بود اندر یجند
و قدرش مثل و غالیه بیم بدارند
و اگر لوح را در آب اندازد و در
خورد دیوانه دهد که هر پس
ما و بخش بود همانا دست کرد
و شفایا به بعون الله تعالی و

اندر بیان بیوتن ما بلوا کب بسیار

باب

بقدره باری سبحانه و تعالی هر بار که فریاد یک کب بسیار و انقلا از
در جهان تا به طرف بریند می آید و همه انقلا تا به طرف بریند

و صورت ان فرشته که دو کلاه برین فل این بود

و نام این دو ارد فرشته دیگر که اهل باید خواندن
 پیش از عمل ایستب غیا طار ایل طار غاغال
 کا عینور قبا طایشارو لایما طار نور قعقینور
 سینکا عاری کا طار هوریش سیلا طارو
 طاکا عایلین یقا کاروین قلا طار غوریش
 و صورت ان جفر که تلون این فرشته است مانند سوره
 لعلو است و چهار پای دارد و در پیشین کاسه ناز
 بر لایب و نام وین پیغمبر طاهال و در صورت وین فرشته
 امان برین و یا بویند و دو خانه رهنوا این او بریند صفت

دفعه میان و دفعه از مرغ که زنبوران را به خورد و خانه و کت
ایستاد بادادع الله بادادع الله بادادع الله بادادع الله

و صورت آن جنی که تلوین این متر است

و چنین که گویند استاذان عرب که هفت کعبه از خانه الی پیر
از آن خانه است که بر نیکن کعبه نوشته بود و به پسر
پیر شد اما بر هر جویینه باید نوشتن و الله اعلم و السلام

بیان چهارم از اسرار سر منزل دیوان

تقدیر ماری خانه و تقاضای خرابیه بر منزل دیوان و کلیت
باشش و خرابیه زد و یکرو نام و سانی طایل بود و صورت و کت
اتمه صورت اندک است با و دو سر و دو پر و در هم چیده
و با حق در پیش و با ایستاد و چون کسی را از این راه که در

و با خود هلاک کردند بامر الله تعالی بنویسند اسماء را بر پوست پیاز

و بفرافا پاره پاره کنند چند جود و ...

بنویسند این طلسمات و بخورند در ...

در غن کنند بنام ختم برافش نام **اینست**

کها طایل کها طایل کها طایل کها طایل کها طایل

در عاجلا طایل و طلسمات تخریف **اینست**

در حور کرد در حور کرد در حور کرد در حور کرد

در حور کرد در حور کرد در حور کرد در حور کرد

در حور کرد در حور کرد در حور کرد در حور کرد

در حور کرد در حور کرد در حور کرد در حور کرد

و بعد از آنکه این اسماء و طلسمات را عمل کرده باشد ازین خاتم

را بنویسد بخورن همان و در جاه کهن اندازد خاتم **اینست**

در اسماء الطاهره و اول و عود و عود باید خواندن

شش بار یا بخورند و عهد نامه سلمان را خوانند هم هفت بار

و بخورند طاهره و طاهره در حین عمل یا بر سر از خاتم

تفک و ملز الاجتهاد طاهره و کافران تا از عقوبت نکات یاری

و در حور کرد در حور کرد و در حور کرد در حور کرد

اسماء است اما اکنون مخزون داشته اند تا بدست جاهلان

بیتند که قصد بهمانان میکنند در هزار زمان هر چه باشد

که مصلحت نیست و صورت فرشته از او

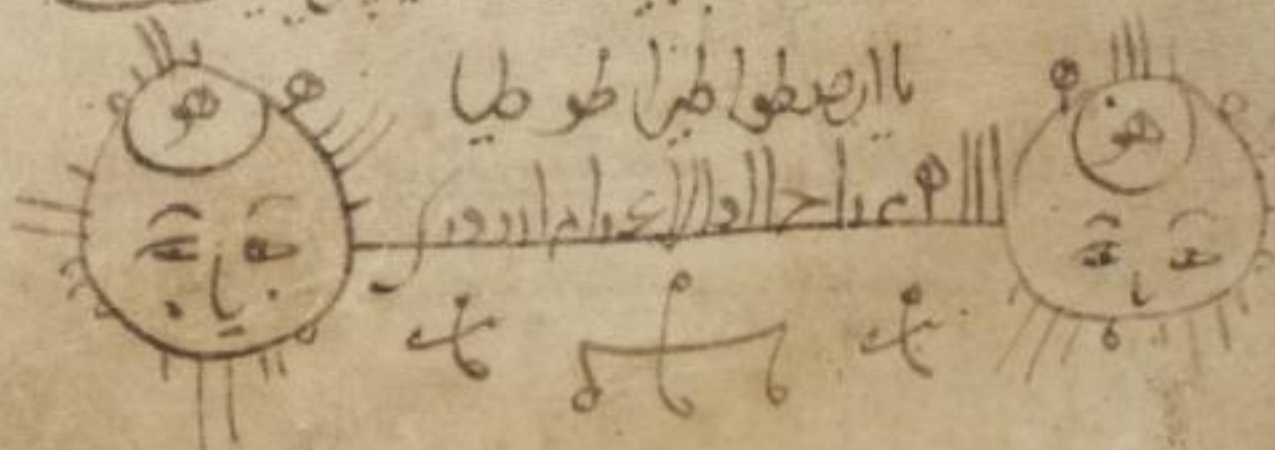

و صورت تلکون یعنی از جنی که او کل برین حالت صورتی مانند
صورت سلیمان بنیاد و سر و مادی بد هان که در قه و نام
سلفا طور بود و صورتی که جهت دیکو جنی که از این جور است
همه بر این فاعل دکان و در اسپاب از قطب اندازد و کور عطار
دهند جهت رونق بازارها و کسب کردن کارها در راه و بیرون
الک خواهی که اسپاب را به نسیب باریتد بر لوح قلع صورتش
را و نام این شش چو با بعلم بود از نقش کند و در زمان در قطب
اندازد اسپاب را و از یکد اما با پاره اند سپاس بید نام دارد و این

و صورت وی مانند صورت بزرگ بود با دو چشم و علف خنجر
 از چشم و نام کفشد اما اگر چه خواهی که اندک بپنداری
 بسیار شود یا رخی که بگوید پنداقناد. بازند منع کند
 این نمنا که اگر که تعلق بدین تلوین دارد بویید به شکل
 نغزاند در دوزن مقام او پندار دوزن کند از دیوار جان
 پاک و کور خود و شک و لذت و مصداق اند و عهد نامه را
 خواند صورت تلوین این بود **اینمیت**

التحاشل

و صورت نمنا المیت و تحاشل و نامهای پیر یا نیست

اندروسیان ایراد بر منزل نشسته در تفریق

اندروسیان منزل نشسته از فرشته که بر منزل نشسته و کلیت توهایل
 خوانند و صورت و کت مانند صورت و جلیست و بر پشت لقلق
 و در کت بجانب دندله کرده و پاهای و کت چون پای اندروسیان است
 و از جلی که تلوین و یکت نامش است قاطور بود و صورت و کت
~~مجموعه صورت~~ و کت از جن بود و چهار مار کنار هر یک یعنی از جای
 کلکت یک بیرون آمد و دو دست جازد بدستی ماهی و بپستی
 مزه و کوفته و خاتم نرها ییل اینست ~~مانند ماهی~~
 چون که را خواهی که تا فرشت بندک از صورت و اینست و این
 طلیحات را بنویسد بزنگار و کافور و عطران بر پان و دست و حمار
 یعنی حمار و اندر جمیع زیسمان قنبر نشسته در زبان و در زبان
 نهند و بسوی دستم زبان فلان را بپسند تا با این مانند
 سد با جوج و با جوج که ایستاده و از زمین بپست و از غم با جوج
 و با جوج بفضل حق برست **طایم ایلیست**

اندروسیان

و اگر خواهد که کبک را گارد و بکشد کبک را بیدار کند و بگوید و او را
 گارد و بکشد و باشد او را بپارز و آن تا بگوید که من از کور خانه
 کهن و این طایفه را بگوید و بچنان که گفتیم و بگوید که
 بستم گارد و بکشد فلان را بچنان که آن در دران کور خانه
 بگوید و بکشد و بپارز و بکشد فلان را بپارز
 و صورت این **اپلست**

و دران زمان که این غلامی که از انبار سیاهان خوانده اند
 سلطان **اپلست** **قطا طاهور** **قطا غاقور**
هطا ماقور **طاطوقور** **سقا طوقور** **بما طاقور**
 و با کاهور و نام از جانی که تکوین از سر است این
 بوند لفظا کو غورش و این خانه جانی که دو جا که
 از آن و از نگار و بر که بگوید و بر پا که کلید و بر عمارت است از
 باریس عزیز و استاده که در پیش از این است و بپارز

بیان پیرایه منزل جبهه و خاصیت آن

تقدیر افرونیگار جل ذکره آن فریشته که بر منزل جبهه و کلیت
نام وی هیتجا مایل بود و صورت وی مانند صورت آدمیست
و به سر دارد سوزن اثنان ناز و مسوک اثنان کمر و سپر اثنان
پیم رخ و چهار دست دارد همچو دست ادمیان و در یک دست
پان مو ادمی و در یک دست سپهری و در یک دست کلدی و در یک
دست فلان و وی را دعوت کنند جهت نهج و محمد نوم و اما
باید که اختیار طالع کنی و بیاد وی نگار سپور رخ نا کرده اثنان اسپان
دروسی نویسد این طالع را بشکری و عفران و خن زمان از خفادان

دعوت از این چون فریشته است این ایست و اعتنا از خوانند

و تکیه بر این فرشته را نام وی لها طو هوش بخند و صوره وی
مانند صوره ذرافه بود و سر بر تنه بخور لها ز اینست

بیاضا پر منزل زبر و عیال

دول کنند و بیز منزل حوکل شود و نام وی ها کا طایل بود

در صورتی که چون در منزل حوکل شود و نام وی ها کا طایل بود

و چون کسی خواهد که از طایل با طیل و خیز کند چهار روز و روزی که روز

مازکوت و دروغها و حوکل برهنه کنند شب از بعضی با کولات

عجل و با طیل و حوکل و اقل و بعد پس از کولات و غن و غن و دروغ

لجید و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل

اقاب و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل

شب طایل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل

عجل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل

ارباب و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل

کاشتن و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل

از طایل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل

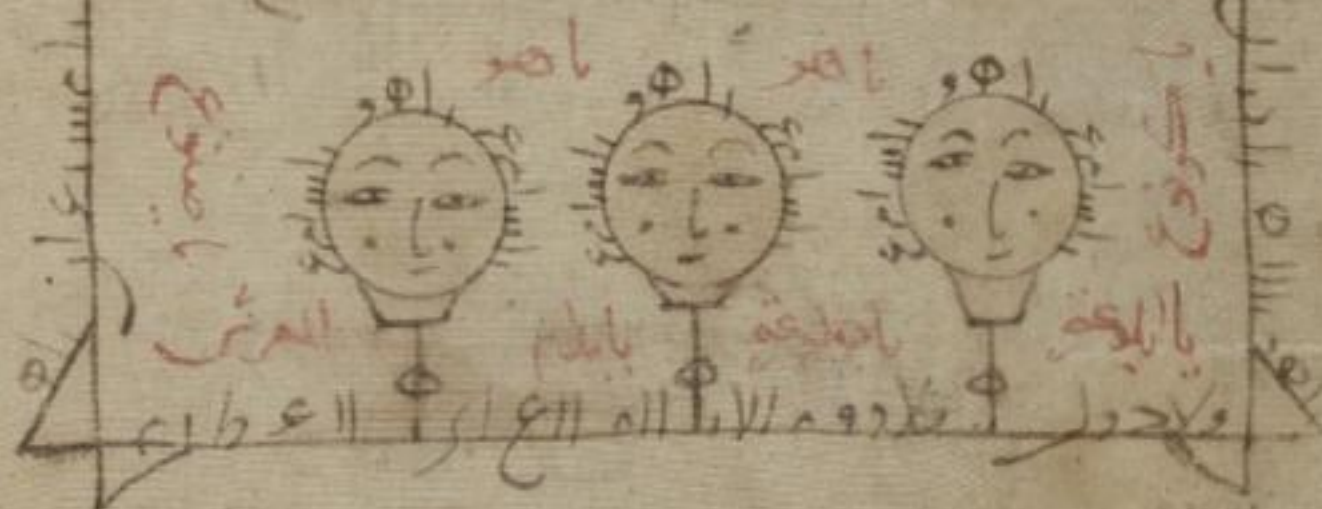
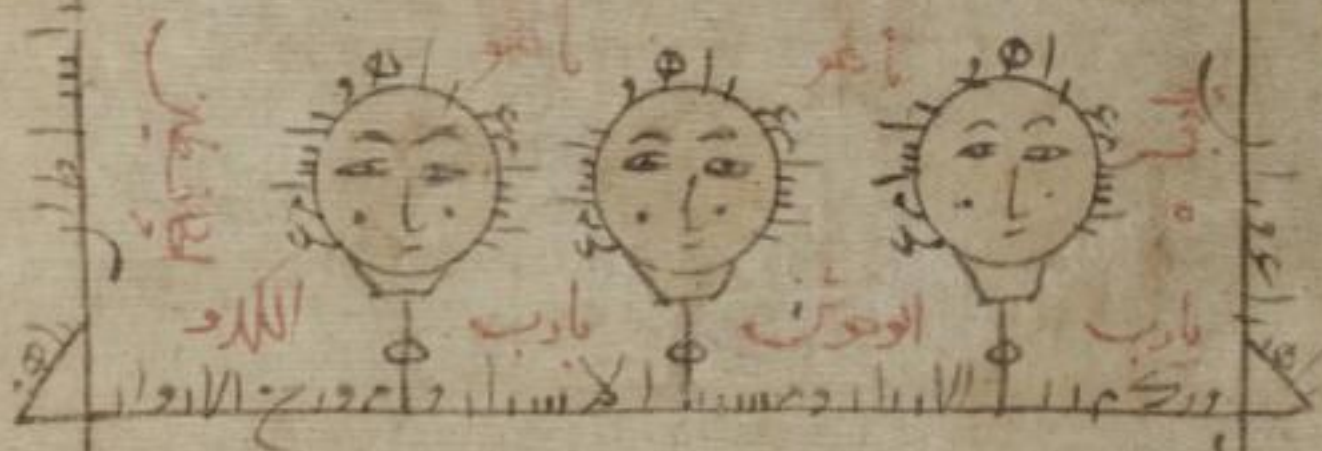
را یورو و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل

طایل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل

طایل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل

طایل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل و طایل

که وی را کافر بنده بود و طلسمات را بر حیرت میداد و شتر
 بشکل دوزخ و دوزخ را هدیه دوزخ که بر سرش نهاده بودند
 ابتدا کوشش کردند و طلسمات این بود **ایلیس**

و صورت این جن که نگوی این عمل بود نام وی صور اعا طورش
 هم در شکلش مانند شکل تنانیت با جاذبه و تقاب
 در روی بوی بسته و دوزخ که جل هم با جاذبه و تقاب
 در روی بوی بسته و دوزخ که جل هم با جاذبه و تقاب
 که زنان غلام روی شوق کردند و بوی بهیمن

براره ها خدایان نامها را بر آلاجه صورت و بعد از آن بنویسند بر سینه
صورت که هجی قلوب النساء الخلل العالم محققا و شفا و نقفا
بسم الله الاعلی الاعظم و حرمت هذه الدعوات الحقیقة و دعوت الملائكة
الوجا الوجا للوجا للوجا العیال العیال الی الی الی الی
یا ملک الملک الاثر فی عیون الاعظم جود این اضرار بگوید بعد از آن بخند
کنند و نامها این بود

بسم الله الرحمن الرحیم و یستعین اللهم
بلطف کرمک مع الملائكة المقربین و انبیاء المرسلین
ایله سخن در بالدرش العظیم اینها للید الرطبه المعذله
اللطیفه احسن الخلق الفحالة صاحب الزینة والحیلة والذهب
والجواهر والطرافة واللهم والطرب فالغنا یتحرک لها الادوار
والعدان الذلعة المراح والمقام والمغایلة واللطیفه العادله
الشعبه علی الانکح محب المفسره والطرب سرودان والحب
ایله سخن و نکل بزینة اللهم والطرب یفعل فی کذا و کذا ان شاء الله

تراویط و کفودین باب ترتیب تمام

و چون این دعوت را بخوانند پنج انگشت بخوراهست بیست و نه
سفرانند یا شریعتی دود و اما باید که جا چهار انگشت انداخته
وارد جواهر بر خود مطرا کنند و مثل در عفتن و نوب
و خانه را در آتش هفت بخور بکجا یلبار غلته این
هی دلا و سر آدم و سار و هم و هم و هم

بیان پیر سر منزل شکار و عیال

بقدرت حق تعالی چون این منزل ملامت کند بودی فرشته موکل شود
از روحانیان و نام روی علامت ها هایل بود و صورت روی
است و صورت آدمی بود پیر بازره و خوش رخ و خور و دقت در بیان
و نام پیر و یکی از خود و پیر کرد و چون کسیه خولقد که
اند میانی و مو که درایه و غم خور این صورت بود و در محال
که در این نام و بار بالاء پیر و وزیر نامهای این
و این نام را به شکل و زعفران و خون شیر و این نام را به شکل

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

١٩٠٠
 ١٩٠١
 ١٩٠٢
 ١٩٠٣
 ١٩٠٤
 ١٩٠٥
 ١٩٠٦
 ١٩٠٧
 ١٩٠٨
 ١٩٠٩
 ١٩١٠
 ١٩١١
 ١٩١٢
 ١٩١٣
 ١٩١٤
 ١٩١٥
 ١٩١٦
 ١٩١٧
 ١٩١٨
 ١٩١٩
 ١٩٢٠
 ١٩٢١
 ١٩٢٢
 ١٩٢٣
 ١٩٢٤
 ١٩٢٥
 ١٩٢٦
 ١٩٢٧
 ١٩٢٨
 ١٩٢٩
 ١٩٣٠
 ١٩٣١
 ١٩٣٢
 ١٩٣٣
 ١٩٣٤
 ١٩٣٥
 ١٩٣٦
 ١٩٣٧
 ١٩٣٨
 ١٩٣٩
 ١٩٤٠
 ١٩٤١
 ١٩٤٢
 ١٩٤٣
 ١٩٤٤
 ١٩٤٥
 ١٩٤٦
 ١٩٤٧
 ١٩٤٨
 ١٩٤٩
 ١٩٥٠
 ١٩٥١
 ١٩٥٢
 ١٩٥٣
 ١٩٥٤
 ١٩٥٥
 ١٩٥٦
 ١٩٥٧
 ١٩٥٨
 ١٩٥٩
 ١٩٦٠
 ١٩٦١
 ١٩٦٢
 ١٩٦٣
 ١٩٦٤
 ١٩٦٥
 ١٩٦٦
 ١٩٦٧
 ١٩٦٨
 ١٩٦٩
 ١٩٧٠
 ١٩٧١
 ١٩٧٢
 ١٩٧٣
 ١٩٧٤
 ١٩٧٥
 ١٩٧٦
 ١٩٧٧
 ١٩٧٨
 ١٩٧٩
 ١٩٨٠
 ١٩٨١
 ١٩٨٢
 ١٩٨٣
 ١٩٨٤
 ١٩٨٥
 ١٩٨٦
 ١٩٨٧
 ١٩٨٨
 ١٩٨٩
 ١٩٩٠
 ١٩٩١
 ١٩٩٢
 ١٩٩٣
 ١٩٩٤
 ١٩٩٥
 ١٩٩٦
 ١٩٩٧
 ١٩٩٨
 ١٩٩٩
 ٢٠٠٠
 ٢٠٠١
 ٢٠٠٢
 ٢٠٠٣
 ٢٠٠٤
 ٢٠٠٥
 ٢٠٠٦
 ٢٠٠٧
 ٢٠٠٨
 ٢٠٠٩
 ٢٠١٠
 ٢٠١١
 ٢٠١٢
 ٢٠١٣
 ٢٠١٤
 ٢٠١٥
 ٢٠١٦
 ٢٠١٧
 ٢٠١٨
 ٢٠١٩
 ٢٠٢٠
 ٢٠٢١
 ٢٠٢٢
 ٢٠٢٣
 ٢٠٢٤
 ٢٠٢٥
 ٢٠٢٦
 ٢٠٢٧
 ٢٠٢٨
 ٢٠٢٩
 ٢٠٣٠
 ٢٠٣١
 ٢٠٣٢
 ٢٠٣٣
 ٢٠٣٤
 ٢٠٣٥
 ٢٠٣٦
 ٢٠٣٧
 ٢٠٣٨
 ٢٠٣٩
 ٢٠٤٠
 ٢٠٤١
 ٢٠٤٢
 ٢٠٤٣
 ٢٠٤٤
 ٢٠٤٥
 ٢٠٤٦
 ٢٠٤٧
 ٢٠٤٨
 ٢٠٤٩
 ٢٠٥٠
 ٢٠٥١
 ٢٠٥٢
 ٢٠٥٣
 ٢٠٥٤
 ٢٠٥٥
 ٢٠٥٦
 ٢٠٥٧
 ٢٠٥٨
 ٢٠٥٩
 ٢٠٦٠
 ٢٠٦١
 ٢٠٦٢
 ٢٠٦٣
 ٢٠٦٤
 ٢٠٦٥
 ٢٠٦٦
 ٢٠٦٧
 ٢٠٦٨
 ٢٠٦٩
 ٢٠٧٠
 ٢٠٧١
 ٢٠٧٢
 ٢٠٧٣
 ٢٠٧٤
 ٢٠٧٥
 ٢٠٧٦
 ٢٠٧٧
 ٢٠٧٨
 ٢٠٧٩
 ٢٠٨٠
 ٢٠٨١
 ٢٠٨٢
 ٢٠٨٣
 ٢٠٨٤
 ٢٠٨٥
 ٢٠٨٦
 ٢٠٨٧
 ٢٠٨٨
 ٢٠٨٩
 ٢٠٩٠
 ٢٠٩١
 ٢٠٩٢
 ٢٠٩٣
 ٢٠٩٤
 ٢٠٩٥
 ٢٠٩٦
 ٢٠٩٧
 ٢٠٩٨
 ٢٠٩٩
 ٢١٠٠
 ٢١٠١
 ٢١٠٢
 ٢١٠٣
 ٢١٠٤
 ٢١٠٥
 ٢١٠٦
 ٢١٠٧
 ٢١٠٨
 ٢١٠٩
 ٢١١٠
 ٢١١١
 ٢١١٢
 ٢١١٣
 ٢١١٤
 ٢١١٥
 ٢١١٦
 ٢١١٧
 ٢١١٨
 ٢١١٩
 ٢١٢٠
 ٢١٢١
 ٢١٢٢
 ٢١٢٣
 ٢١٢٤
 ٢١٢٥
 ٢١٢٦
 ٢١٢٧
 ٢١٢٨
 ٢١٢٩
 ٢١٣٠
 ٢١٣١
 ٢١٣٢
 ٢١٣٣
 ٢١٣٤
 ٢١٣٥
 ٢١٣٦
 ٢١٣٧
 ٢١٣٨
 ٢١٣٩
 ٢١٤٠
 ٢١٤١
 ٢١٤٢
 ٢١٤٣
 ٢١٤٤
 ٢١٤٥
 ٢١٤٦
 ٢١٤٧
 ٢١٤٨
 ٢١٤٩
 ٢١٥٠
 ٢١٥١
 ٢١٥٢
 ٢١٥٣
 ٢١٥٤
 ٢١٥٥
 ٢١٥٦
 ٢١٥٧
 ٢١٥٨
 ٢١٥٩
 ٢١٦٠
 ٢١٦١
 ٢١٦٢
 ٢١٦٣
 ٢١٦٤
 ٢١٦٥
 ٢١٦٦
 ٢١٦٧
 ٢١٦٨
 ٢١٦٩
 ٢١٧٠
 ٢١٧١
 ٢١٧٢
 ٢١٧٣
 ٢١٧٤
 ٢١٧٥
 ٢١٧٦
 ٢١٧٧
 ٢١٧٨
 ٢١٧٩
 ٢١٨٠
 ٢١٨١
 ٢١٨٢
 ٢١٨٣
 ٢١٨٤
 ٢١٨٥
 ٢١٨٦
 ٢١٨٧
 ٢١٨٨
 ٢١٨٩
 ٢١٩٠
 ٢١٩١
 ٢١٩٢
 ٢١٩٣
 ٢١٩٤
 ٢١٩٥
 ٢١٩٦
 ٢١٩٧
 ٢١٩٨
 ٢١٩٩
 ٢٢٠٠
 ٢٢٠١
 ٢٢٠٢
 ٢٢٠٣
 ٢٢٠٤
 ٢٢٠٥
 ٢٢٠٦
 ٢٢٠٧
 ٢٢٠٨
 ٢٢٠٩
 ٢٢١٠
 ٢٢١١
 ٢٢١٢
 ٢٢١٣
 ٢٢١٤

و این علم را نجات می کنند از اسکندر ذوالفرقین علیه السلام که وی در این بود
دو پیر داشت و هر جاله روی می نمود اما از آنکه هزار مرد بود که از پیش
وی میزدند و او را دور میزدند هزار مرد بیشتر نبود و اما طالع امر را
را بار تقاع اصغر را صغریه بود و هر کرا طالع انباری را بدو غیر بود
اورا جامه رزد پوشانیدند و هر کرا جامه که بود و رنگون پوشانیدند
اورا طالع عطارد یا سرطان بود و هر کرا طالع حمل و ترخ بود و اورا
جامه پر خ پوشانیدند و هر کرا اورا طالع ثور و زهر بود و اورا جامه
سبز و اخضر پوشانیدند و هر کرا طالع حور و عطارد بود و اورا جامه
سبز و زنگارگون پوشانیدند و هر کرا طالع جد و زحل بود و اورا جامه
سپاه و بنفشه پوشانیدند و هر کرا طالع قوس و مریخ بود و اورا
اورا جامه ابر محزون و کاسگون پوشانیدند و بعضی را پهلوان
خان بود و بعضی را پهلوان شمشیر و خنجر بود و بعضی را

شنان و در قه بودن و بعضی را کرد و عهود بودن و بعضی
نقطه و اثر بودن و بعضی را قلا منک و مخفی بودن و بعضی
بفرمودن که پیش رفتن بعضی را بفرمودن که از سر پشت
بودن و بعضی را بفرمودن که بدست کلید رفتن و بعضی
را بفرمودن که بدست جبه رفتن و همچنین نزدیک لشکر خود را
گاه می داشت کاجرم عالم را میسر خود گردانید و خضر علی
السلام و یزید بن ابی مرثد و کوفه و هم کوینده خوار زاده بود و حکایت
بسیار پیدا و با جوج و عاجیها را اندرون ظلمات و یافتن
سیمها و یافتن خضر عین الحیوان را جای دیگر گفته شود بقدر

باری بکار و تفکر
باز اینرا بر مندر صرفه و حواله است

بامدیان جمله ذکر درین مندر فرشته موکلست از روانیان و نام
عرصها طاها یل بود و صورت وی مانند صورت آدمیت بود
سر دارد بزرگ مانند سر کاه بود و پیکر وی مانند پیکر شتر و
جماد پست دارد و در ده دستها کوزه قفاح گرفته و اگر کسی خواه
له یلی را از عشق خود دیوانه گردانند بیازد لوحی از پسر و بود و نویسد
این ظلمات را نام و بفرماند تا نقش کنند و پیکر بسجید
از جاز تا بیک اندازد و در دهان او هفت بار بخواند و بخورد و شکر دهد
و مصطفا می خواند و نام خیم مندر بخواند و همان کار را
دو بار و منور مندر بخواند و بیازد که خیم حاضر شود و

الوجا الوجا يا ملك الدنيا في حق نشر خاتم سليمان بن داود عليها السلام
 وحق كس طغيتها بسط طغيها ايها محل يسهمه وحق سيع
 به بهم لجت يا ملك الاعظم للوجا للوجا للوجا للوجا

الوجا للوجا **ملكان عجايب و عجرايات اينست**

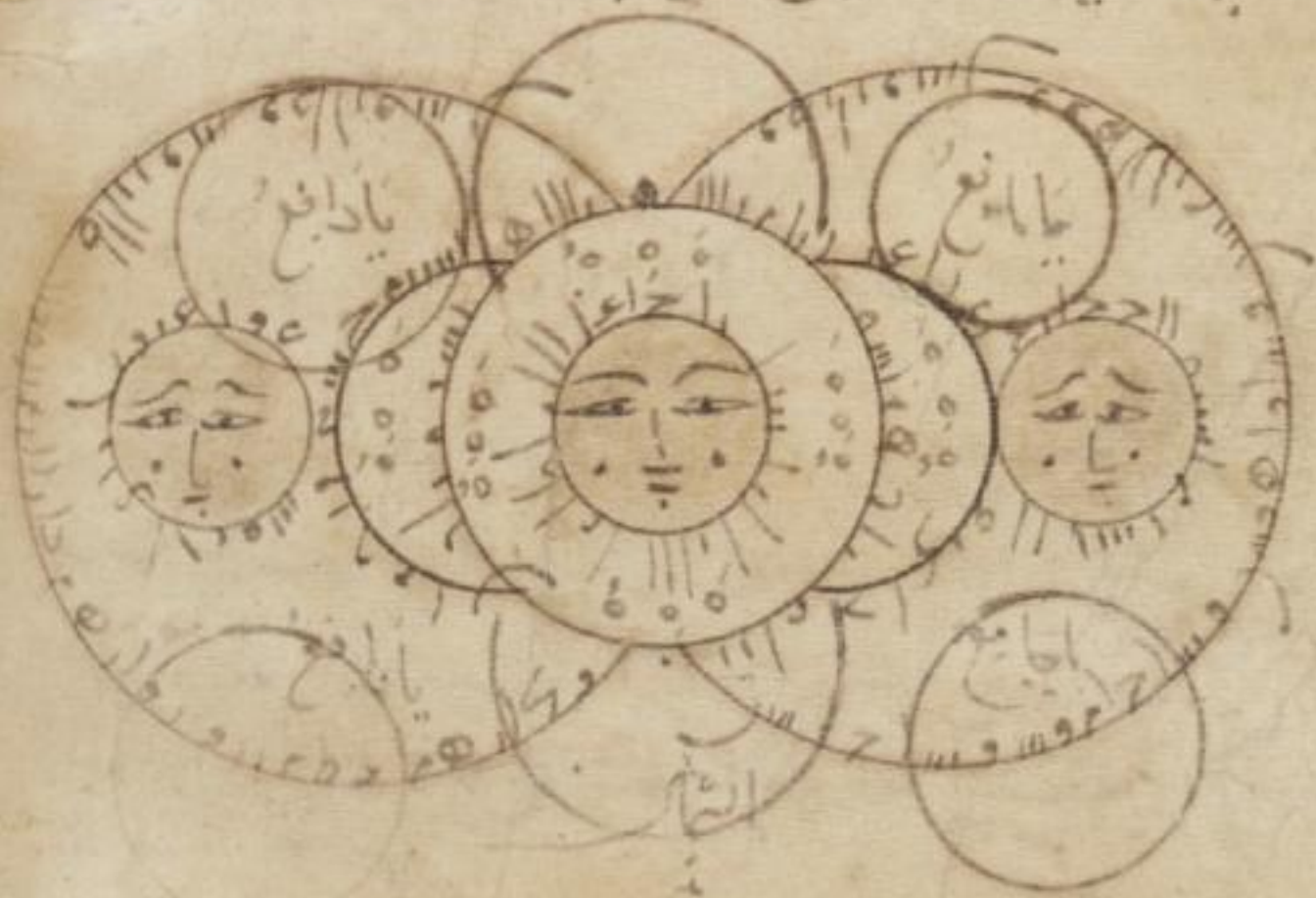
الوجا للوجا للوجا للوجا للوجا للوجا للوجا للوجا
 للوجا للوجا للوجا للوجا للوجا للوجا للوجا للوجا
 للوجا للوجا للوجا للوجا للوجا للوجا للوجا للوجا
 للوجا للوجا للوجا للوجا للوجا للوجا للوجا للوجا
 للوجا للوجا للوجا للوجا للوجا للوجا للوجا للوجا
 للوجا للوجا للوجا للوجا للوجا للوجا للوجا للوجا
 للوجا للوجا للوجا للوجا للوجا للوجا للوجا للوجا

هي فلاة بنت فلاة في محبت فلان بن فلاة للوجا للوجا للوجا
 و فلاة ان جني كه تلوين لين من لست مانند صورة كوبة
 خلع بود بايار خود نازان و جراغدان با چراغ ترديل اينست

داين عمل كنند بهر كوزه نيايد خوش و بلك شيريني بايد
 خوردن تا كار بهر حبيب مراد كوزد و معرني بنزد نامه و در قاف
 خالصي نوداد و بن اين عمل را علم مي كود كه عجز پست في طمان

بیان ایسر اسیر متل عوا

مریای جهان و فعال برین متل فریتته موکبست فهاه ها طامایل
قد و صورت دین مانند صورت فریتته باد و پرو کمان و سه
جوه نیر اندک کف کسوفت و شعی با شمع دان نزدیک و یک فهاد و هرک
خواهد که نیروی بر نشانه دایره لیدان طلمهات بنویسد
برپایان رن لعود و بر قبضه کان بندد بطالع قوس مثل در غزلان
و خون کبوتر سجید و هر که خواهد که چشم مردمان را بیند و یار
خون خفاش را و خون موثر در شتی لوان طلمهات را بنویسد
برپایان پو هست کبریا سپاه و در زیر بغل است بنمان صند اما باید
که کور عطار کند و بوقت بیشتر اندر خانه خالی تنها بود و هیچ
کس نباشد اگر شب چهارشنبه صند هفت روز در اول ماه نیم شب
و طلمهات این بود و این عمل را چاه بالبدن خوانند

دل خود کند و هفتاد بار این نامها را بخواند و بعد از این نامها این
نامهای ملائکه را بخواند که بر اینها و بارها و کلمه کند اما اول این

نامها را بخواند

بسم الله الرحمن الرحيم و به توفیق
اللات یارب یمن انعم کلمه یمن احکوم بکلمه یمن عدل
بلطف یمن تعز بقدرته یمن مد حکمت یمن حکم بتدبیر
یمن دیر بعلمه یمن علای ذنوبه یمن ذای غلو یمن یحاکم بال
اله الالهوات یارب یمن خلق ما یشاء یمن یفعل ما یشاء یمن یعوب
من یشاء یمن یتوب علی من یشاء یمن یصوب الی ارحامه یشاء
یمن یرید فی الخلق ما یشاء یحاکم بالاله الالات یارب یمن لم یخذ
دلتا یمن لا شریک فی حکمه لدا یمن جعل کل شیء قدرا یمن لم یزل
رحما کرمنا یا جاعل الملائکة ریشا یمن جعل فی السموات ورجا
یمن جعل فی السموات ورجا یمن جعل فی السموات ورجا
کل شیء عددا یمن لا یحاط بکلیه علما و لا حول و لا قوه الا بالله العلی العظیم
و نامهای ملائکه که باید خواندن اینست

عاهایل

جیطاییل جنیطاهایل طاکاهایل شاکا
ماکاپیلایل در طاکاهایل اقداتو طازیل
غماطینایل کما غارینایل در سا عاهایل
غراکاهایل طاکاهایل پیغمها طاییل
در کرد و نامست از مصحف آدم علیه السلام

و حقیقت حق از نامهار لغوانی در حال از آن چنان که و کلمه براد من
از دستان ناله را بیادزد باره تکان و چون بلا که بیاید عظیم
و صلابت بر مردانند و هم خود که مردانند و نگویند که اصابه براید
که اگر نه بیم هلاکت بود و صورت این بود

و آن جنی که تکیه برین نیز نعلیست صورت وی مانند آدم بود
و سرش همچون پیرا شتران دلف کوه و بر سر نشسته و دو کت
دارد همچون پیرا دجیان و یک دست بوی و یک درقه مدور گرفته
و نام وی هلا طینتورش بود و مقام وی در ابر بود و مقصد
هرار و هفتصد هزار و هفتصد هزار و شصت هزار و بارصد
هزار و چهارصد هزار و سیصد هزار و دویست و صد هزار و جن
دیگر حکم این جنی باشد و نامهار ایشان را که حق تعالی بداند
والله اعلم و الله اعلم و الله اعلم و الله اعلم

وی بنده بقدره حق تعالی شنا یابد و این نامها را بنویسد بر زمین کاوش
و در آتش افکند تا بجایز آید که بران بخود و کل گشته یا براسه تعالی منور
آید و بعد بلیرند **اینست** احد و الاحد الاعلی و العزیز **الله**

و صوره آن جناب که یونان از فرشته نام وی عیسی طاعا طور بود
و صوره وی مانند صوره دیو مار بود و همی چیده و پس ایشان
مانند وی را در سیر و فها دارند و برها بجهنم و مرغان **اینست**

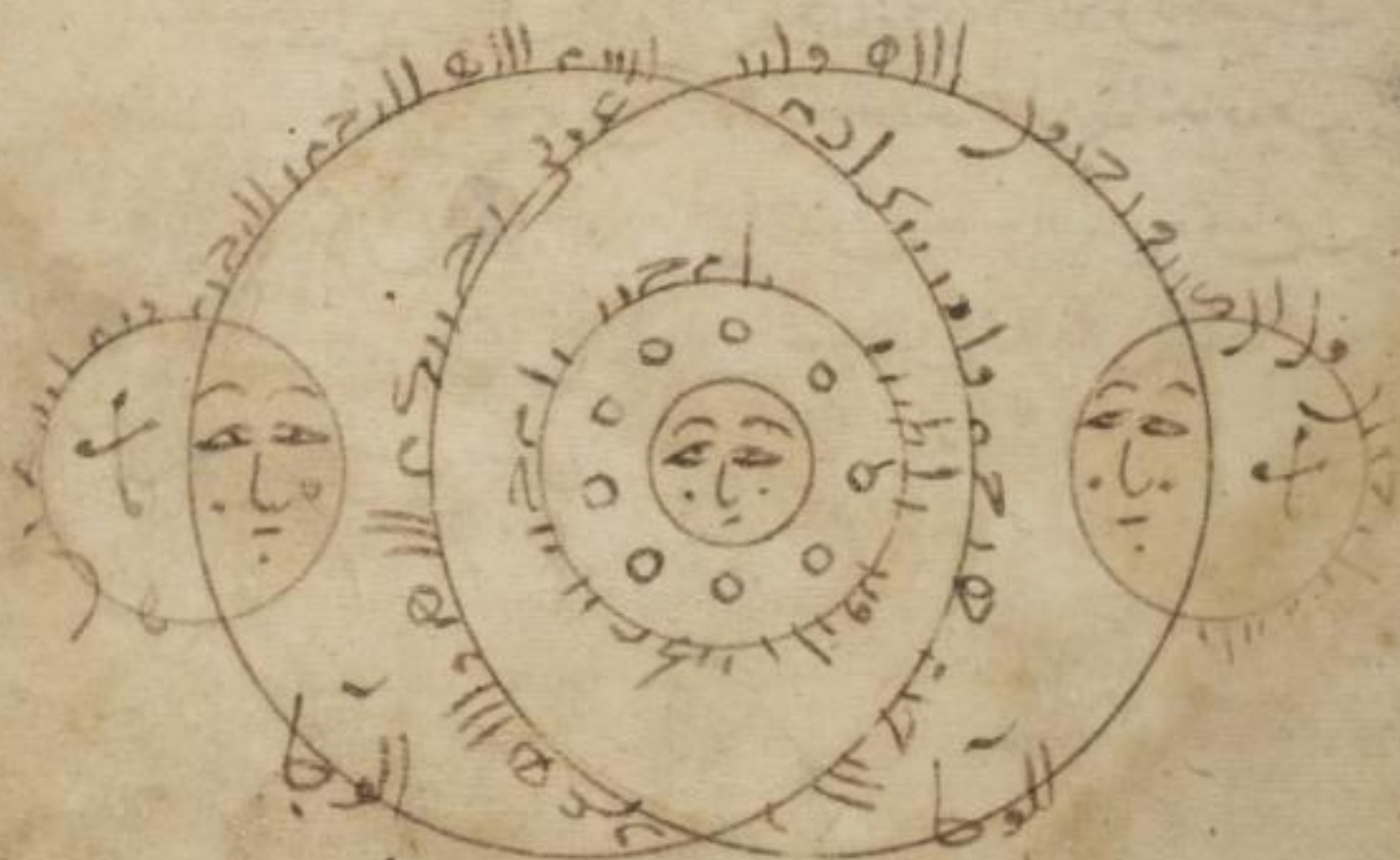
بیان پروردگار متعال با نام و عجایب آنست

بدان نامی که در کمال و تعالی برین متعال فرشته و ملک است که نام وی همینطای
نور و صوره و کن مانند صوره فرشته بود عظیم نورانی بر کرسی
نشسته و در پیش وی منقالتی پادشاه سوزان و قارون و بر
از نطف بدست گرفته و بدشتی دیگر کالبدانی جگر فکری چسبی
خواهد که مقامی خراب کند تا بیشتر را با قلستان که ابد روی
دم و دزد است با انشور بسوزاند و از آن روز که قرین متعال بد
خوراقل و این طلسمات را بنویسد بران کاغذ خون دهد
و خون کلاغ جبار و بعد از آن با نخ و بهم سپوندن و طلسمات

مع طلسمات الحرام سازد و در راه و اهل
و هو هو و ده ملاک طعمال تم

بیان امر پرست و قلوب عجایب

بقدره باری سبحانه و تقال برین قول فرشته نوکایست که نام
 وی سغیها غال بود و صوره وی مانند صوره آدمیا است
 و برپوسته یی نشسته و پیروی مانند سر کاکلن و یکایه بسته و خیز
 صوفیه و یک دست کاپه و ذکر کی خواهد که ملکی را با باد ساعی
 راسطع خود کرد و اندوید زبان طلمات را مثل و زعفران
 و آب بلان ندیسان و بعد از آن در دیکل خوانند و در زیر تنور دمن
 کنند اما بطالع خود باید کردن روجه افسد و صلب حد شد
 تا کار چوب براد شود **طلمات اینست**

والله اعلم
 ان لا اله الا الله
 محمد رسول الله
 و یغفرکم ذنوبکم

تألیف فی علم طب و طباطبائی

و تلوین این نقل را صوره مانند اردها بود و دو پرود در دست
دارد همچون دست ادمیان و بجهت دم و در نزدیکی درخت
و چشم اندرین درخت و اگر کسی خواهد که اندران خانه دیو و ملک
اندر نیاید این صوره تلوین را بویسد و بد با اکت و کت این
هفت نام طمال طمال طمال عور طال فدا طال عما طال
سها طال صد طال

بقدره باری کائنات و تعالی برین منزل شوله همیشه و کلیت
نام وکی ضغفها عایل خود و صوره وکی مانند صوره وکی
بود بواسطه رهنه سوار شدن و خود نیز برهنه و بدستی بال
اسپد کوفته و بدستی حریر کوفته و لباس را در آن کعبه
بود و هر که خواهد که میان معرکه لشکر اندر اید و هیچ غم نخورد
جوب لذات نامهارا بشکل و زعفران و در کردن خود بندد و
و این طهارت را در بار وکی خود و نامهارا اندر کردن بندد

نامہارا بلیست

یطوب صطیوب عطیوب کطیوب

يا امان الخافير يا ديد المعين يا وهاب يا تقارب
يا هو يا هو يا هو يا هو يا هو يا هو

المهمات ايضا

[illegible]

و تلوین این مدال را بنام عصمتان خود و صورت و کن
 اتد صورت زینواران خود و گویند بدقت زینوار بود
 و هر که خواهد که در زینواران افتد و از حرامیان
 این خود و عمل بسیار باشد و از نیکو اختمها خود و خود این
 این طلسمات را بنویسد بر کب و صحر و باران و غایه
 و از این نفعان زینواران اندر او برزد و خود و شکر بخورد کند

بیان امرای پسر منزل نعام و عیال آن

بخطه ربانی بوی منزل فیشته نوشت که نام وی عفتن طایل
 بود و صوره وی مانند صوره ادیم بود با دو پسر و آن
 که کوفته و پسر آن مرغان و دو دیت کار و دو پر کار
 بدی تمشوی کوفته و بدی دوقه کوفته و الکر که خواهد
 از دام و خدایم کردند و الکر که را پس با پسر بگریزد و خواهد
 که باز آید و مان ساعه آن جانور وی خانم و صاحب خود نهادن
 با مهاران و پسر و در خوردن حیوان دهند و این پللمات
 را بوی پسر و در خوردن آن جانور نبند و الکر در زمان محال شود
 این نامهاران و خواست و پللمات را بخورد و کند بخورد یا

و نامها و علم است

بسم الله الرحمن الرحیم و بسم الله الرحمن الرحیم
 یا رب العالمین یا رب العالمین یا رب العالمین
 یا رب العالمین یا رب العالمین یا رب العالمین
 یا رب العالمین یا رب العالمین یا رب العالمین
 یا رب العالمین یا رب العالمین یا رب العالمین
 یا رب العالمین یا رب العالمین یا رب العالمین

طیاداروم الی اعوان
عالمی الی اعوان
کمالی الی اعوان

و تکوین نیز منزل را نام طاعان بود و صوره دی مانند
صوره دراز گوش بود و سرش همچون پیرامیک
و اگر صوره اول در خانه نگارند دین خانه پسر دنیا

فتکون پس نزل را نام عتقال خود و صورتی دیگر مانند صورت
هد هد بوند اندر قصه اندر محبوس کرد. و صورت
را یل بوند نکاشتن جهت کبوتر خانها یک کبوتر را
افت ریزید و بسیار شود
و دیگر گویند که اگر کسی خواهد
که صید مرغان بسیار کند
این شکل را با خود دارد
تا صید مرغان بسیار
تواند کردن با همراه نقل
و حل

بیان امر سر منزل بلع و عجایب آن

بشدت باری بخانه و تعلق برین منزل فرشته موکلست و نام و
سیطافینا میل بخود و صورت و کلمات و صورت مردیست برآورد

نبرد تنبیه و این تسبیح را می خواند

بُحَانُ الْخَنَانِ الْجَارِ بُحَانُ الْوَارِقِ الْوَهَّابِ بُحَانُ الْمُغْتَوِّزِ

الْمُكْتَوِّزِ بُحَانُ مُنْزِلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ بُحَانُ دُرِّ الْكِبَرِيَاءِ وَالْفُطَّةِ

بُحَانُ قَاصِدِ الْخَيْرِ بُحَانُ مُنْزِلِ الْمَطْلَبِ بُحَانُ

مُتَّقِي الرِّقَابِ يَا هُوَ يَا هُوَ يَا هُوَ يَا هُوَ

و در این تسبیح را هفتاد و شش مرتبه بخواند هر جانبی که باریک

تبارک و تعالی در خواهد در حال نیت کرد و باریک و تبارک و تعالی

خواهد از مرگ معافان این کرد و این طلبیات را با خود دارد

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم

بیان امرار بر منزل ذالجه و عجایب و کت

چون فریدین منزل سد بقدره باری خانه و تفار فرشته و کلیت
که نام وکی صغیفنا ییل بود و صورت وکی مانند صورت مردی
است و قوچی را اندو بر کمر نه و هر که خواهد که میان خلاق
عزیزه محترم بود این طلمانی بنویسد بمشکل در عفران
وای بابان نیسان بر باره وای اهو و اندوم کبرذ اندر
موم پیید و بعد از آن هفت و کت نماز گذارد بهر کفای یک ناله
و پس سورة اخلاص و یل یا انا انتلنا ما لیلته اللقدیر

پس بسم الله الرحمن الرحیم و به استعین
سحر حال من کلا وادد علیه عیال دهم در اسم اعظم
و کلاک الانم سحر حال الذکر احرار علیه
سحر حال الذکر احرار اساطیر سحر حال
الذکر اعظم و کلاک سحر حال الذکر احرار
و کلاک سحر حال الذکر احرار و کلاک سحر حال
سحر حال احرار سحر حال الذکر احرار و کلاک
و کلاک الانم الاعاک الاعظم

و این روز را خواهد نوشت بر روز طارذ و در طام
نکند و اینستادان طالع وایت می کنند ماه اعظم و کلاک

و نگویند نیز مقل را نام کفیناں بود و صورت و نیا علی و صوره مرغ بلبل
با دو پرو بر وی هفت ملک حکم بوند و نام آن ملک و آن ملک در این جیف
نویسد بشکل و زعفران و در خورد که این ده که او را صرع رسید بود در کار
شفا یابد طفهاییل صطفهاییل کفهاییل
سلفهاییل در عا طفهاییل طقطفهاییل یفهاییل

و چون این اسم را نویسد و بخورد و شکر بخورد که این اسم را
بر این جیف یا کاپه یا طایر یا کفر یا نام آن ملک و آن ملک

بیان اسرار سیر منزل پیوند و حکایت آن

بقدره باری جان و نفع برین منزل پیوند فرشته بود کلیت فنام وکی
صفها کاییل بود و صورت وی مانند صورت مردکی بود بر
بالا استر سجد سوار وکی با تمام سبز و جامه سبز و لیاقت
سبز اندر دست داشت و بر تاج وی این نام نوشته الا الی
الله سیر الامور و ملک خواهد له براد حجاز روزه و اندر آنست
نفع باری شایان نامها را که اندرین طلبهاست مقصود اند
خوب شد مثل روز غلظت و کلاب و باختر دارد بر مازنی
راست بند

الحمد لله رب العالمین و الحمد لله رب العالمین و الحمد لله رب العالمین

الحمد لله رب العالمین و الحمد لله رب العالمین و الحمد لله رب العالمین

الحمد لله رب العالمین و الحمد لله رب العالمین و الحمد لله رب العالمین

بسم الله الرحمن الرحیم

حکایت عجایب صورت صنم رصاص اینست

حین آوردند از استادان مغرب که مردی بود نامش سلیمان
الغربی و امامش معزم خاص بود و جمله علوم از نجوم و عینی نام کلیه
و از کار بسیار دیده و عالم را بسیار گشته و کتبها را قیاس بسیار
مطالع کرده و درین باب علم علوی بسیار رنج برده و سخنها با انواع
کرد و در یکی از اوهوس افتاد که من این علمها چیکو بگویم بکنم بازند
که حاصل این مدق درین هوس اختیار طالع کرد که اقباب از برج
حمل یعنی در شرق و امار را تثلیث یا شش و صاحب حد عطاره
و عطاره مقیم و عمر نیز در برج ثور و در حل بتدیس مرغ
درین راه تثلیث یا ما چون بنظر بان این راه را بیابند
حد اندوز اقباب بطالع اسد مهر خود را کوی را بیابند
و یک دیار بدو داد و بدو سوگند داد که هرگاه کار درین
رفان را بیابند بفرمود در کار که از صلب صورت آدمی بخت بگوین
نشسته و بای حرکت بر بالای بای جبهه نگاه چون در صلب
صورت و اکلم بساخته بدست سلیمان مغربی باز سلیمان
ان صورت را بستند و بالای ضد درق توهمی همان بود
گفتند استاد هیچ این صورت را بای این ضد درق هیچ
حرکت می کنند در حرکت ای خداوند صلب حرکت درین صفت
بر سلیمان بخندید و صورت از بالا ضد درق در صورت
یک دیار در درون ضد درق نگاه و صورت را در باره بالا

از صندوق نهاد بر بقدره مادر تبارک و تعالی صورت صلیب
 اندر حرکت در انداخته و حقیقت سلیمان همان دینار را از درون
 صندوق بیرون آورد و صورت را بر بالای همان صندوق
 نهاد صورت بهیچ گونه تکراری نکرد در یاره در صندوق دینار نهاد
 و صورت را بر بالای صندوق نهاد و گویان صورت در حرکت افتاد
 پس نزد کوه شمع کفایت این احوال چون نزد سلیمان گفت
 التقی چه پاسبان است که از عالم می سکونم و این سلیمان طالع
 دین اتصال به طالع تقی حق تعالی مرا امر است که در کون
 در عالم هر جا که بخواهم را بتوانم باینکه بران جا را همان
 برنج می برند چون این صورت را بران مقام نهاد پس در زمان
 صورت اندر حرکت افتاد و آمدن تمام کج می شود هیچ حرکت نکند
 و وی آن شد بر زنت و در سکون چهره مانند دین حکایت را
 چندان آوردم که طالب این علم باید که اصل را نگاه دارد
 و کار و کزاف نکند و پیرها را نگاه دارد و اندرین منزل
 بسیار چیزها، میل تواند کردن اگر اندر علوم حاذق
 بود و صنایع این کتاب محمد این ابراهیم چنین گوید که
 بسیار ریاضت و سببم و این معنی را هر روز نمودن من
 معنی سکونانند تا طالبان پوشیده نماند و این کتاب
 و این عالم چنانکه میل فاشه ما را باید آورد تا این علوم ممتنع
 از یاد و این علم الغیب الی الله و الله اعلم بالصواب

و تکوین این ستر را نام عقیق نطال بود و صورت وکی مانند صورت
لبی بود باد و سپرد و مرغزار و آب چو رود و هر خواهد که اسپ
را پنج بنوع این صورت را و این طلم را بنویسد به نیت ستر و در
کردن آن اسپ بنزد از ناله و بجهها این باشد
یا اودع یا اودع یا اودع یا اودع یا اودع یا اودع

عزیز و عیدم بخورد و بیکل صاحب قبول شود این طلسمات
بنویسد بشل و زعفران و آب گل و باخود دارد **طلسمات**
بسم الله الرحمن الرحیم و به استعین **اینست**

[illegible]

و تلوین این منزل را نام هیتان خود و صورت و کلمات صورت
 کوزلی خود جکان بدست گرفته و بر روی چرخ طلسم بنویسند
 و چون کوزکان را برنج و طبع کوزلی بدین ایزد این نامها را بخوانند
 ما بخود و شکر و لاف خاص و کند و در سبزه **ایقین**
 یا ای ستمه یا ای مهملک یا ای
 عا کا عالاک یا ای ستمه یا ای

تم

بیانیه اسرار منزل معجزه شکتان

بقدره مایه شاهان عام بین منزل نمائش و کلیت که نام و ک
 قطنها هایل خود و صورت و کلمات صورت و کلمات
 بیاضه با خود و چشمن و بدو کرد گرفته اگر کسی خواهد که کسی
 میان مردم قرار کند این طلسمات را بنویسد بنام انیس که خواهد
 مملکت نکار کوز یا پر که اینی و کافور و در که و جودان و در که
 انیس میان خلایق قرار کردن نام این طلسمات را بر سر از نکار نکار
 و مکن انیس جهنم طلسمان و غیب دشمنان و بدوایان

باب اندر بیان معجزة دواتر نامر اسیر

روایت کنند محمد بن علی الترمذی المتطبیب غفر الله له وجميع ائمه ائمه
 رب العالمین که اورد. اما آن مافهم که اوزن پهلوان محمود بن سبکتگین
 مود الله قهر که خواجه چهر میمندک را بیشتر خود خواند که در روزی وقت و گفت
 مرا چه دیدید هینکه با او دیدیم و بجز تو بکسی دیگر نگفتم و خواهم گفتن الا با تو
 و در روزی که او فردا در قیامت حق تعالی از او طلبد و از تو طلبم و چهر چهر میمندک
 در حکایت بشنید منی طند و گفتی با دشمن اسلام الله ایزد بیار غدار خواهم
 قهر الله بیار بهم بکری پند و در زمان سلطان محمود غلام خاص را بفرمود که رو
 نگران بخور و فلان صندوق را روی بیاورد غلام در زمان برقت و اثل کجور از صندوق
 ایستاد

المتطبیب و غیره

سلطان محمود بن علی الترمذی خود کتیب از اهل کتیب خود به روز
 اورد و صندوق را بیاورد

و از میان صندوق کلاه بیرون آورد و یک توک از کلاه را به دست داشت و دراز
نام ابرار را بیرون آورد که بنزد نوشته که از آن نوریت بیرون آورد و بودند
و بزبان عربی شوحان کرد و چون بعد پست چیز میبندید که از چیز میبند
از اینست و برقت و بعد از روزی چند سلطان محمود و قاضی یافت و بعد
از آن سلطان بر کتبه نیشسته بود و سلطنت فرار گرفته و لایحه های اغراض
بگذشت سلطان محمود پاسبان که سلطان محمود و کتبه چیز میبندید که چیز
حیدر پسر است بر بنمود که خواجه چیز میبندید که از این آورد و در دافن خوابست
کز کتبه چیز میبندید که گفت چندند ام القصر سلطان محمود و طبرکشت برود
که او را عذاب میکردند و از یاد او نماز پیشین در او میخندید و میزدند هیچ غم
نمود پس سلطان محمود خبر کرد که در بنمود که او را پستان از خنجر بر کتبه
بر آتش بر شکم می نهادند و از بنیت تا نماز دید که می سوختند و بفرمان خود تعال
هیچ غم نخورد و شکم می شکست پس از آن روز و در بنمود که او را
تیر مایلان میکنند تیر نیز در تن و در اثر فکر در بنمود که بشعیت می نمودند
هم اثر نکرد و با بر الله تعالی می نمود که او را در پای پستان از خنجر میبندید که
او را بوی سکود می نمود از بن یک خنجر پس سلطان محمود گفت که او را
رها کنم همانجا بگویند که در اعقاب با بود که بر روی کتبه در بنمود که او را
در هم میبندید و از این حوض که از آنکه در میان این حوض شکل کتبه
در پیش بدید که با بر الله تعالی پس سلطان محمود در بنمود که در بنمود که
است داشت پستند بر چیز میبندید که در بنمود که در بنمود که

گفت و داشت بفرمان پادشاه و چون چاکر خیزد و ندایان حضرت
 به بانگ بیدار شد و بیکار بیکار پند بر سلطان میبرد از تخت پور آمد
 و در پای خواجه چهره چندی افتاد و فوبه کرد و عذر ها خواست و بکنید و گفت
 میبودم و این بود که بجز این دوازده نام منظوم را بدانم و صادق تر
 کردم و این دوازده نام را بیرون آورد از دهان خود و سلطان میبرد
 داد و گفت قرارها که هیچ کس ندهد و این روز سلطان میبرد هزار دینار
 در مصر شکرانه داد بفرار صلح و شرح این بسیار است **حداثت**
امیر در شهر بغداد ایامی از طالبان علم میگذشت و بیست ساله ای را
 خدمت و بعد از بیست سال چون این نامها را بداد و در خدمت میبرد
 که اندر خواب میبینم و این مقام بیرون اندم و نابت هر یک را بود و میدم
 و بر سر چهار سواریه هنگامه کردم و گفت که میدهم این دنیا را که
 فرزند و بد هم دوازده نام این که قلان امام بدوازده دینار خزینه است
 و این نامها از تورات میبینم اندر روایت است از سلطان محمود **سنکندر**
 و از سلطان محمود و از خواجه چهره چندی افتاد و فوبه کرد و عذر ها خواست و بکنید و گفت
 این امام را دیدم که بر یک سواریه ای اندم و گفت که ای پادشاه این نامها
 که بماند یک یک بیکار دیگر بکنم امام ای بزرگوار خوش رفت و جز این
 باز اندکست این نامها را کار بماند سید که در هنگامه یک دینار میدهد
 و بر در پای دینار و کفتم امام پهلوانان این نامها را اصل از چاکر
 است اصل این نامها او گفته و عرش است و بعد از عالم بقوه این نامها
 بیافرید و بیست و هفت این نامها را با خود دارد و عمری دوازده و دوازده
 و این بسیار بود

و این نامها را اسرارها بسیار دارند و هنرهای هفتصد و هشتاد و هفت از هفتاد
تولید میشوند این دو نوزده نام کشود کرد و معنی الله تعالی

و هر که خواهد که این نامها را بنویسد باید که پسر روز و روز و گیرد
و بعد از آن بنویسد مثل در عفران و کلاب و آب یازن و پیمان و باخود
دارد اما بطالع بعد از آن بنویسد بر بلك رشتن یار بلك
که در کان و با پسر و اصفهانی پس باید و اندر چشم کشد و پریان را بیند و ما
ایشان سخن گوید بنویسد و میان هر نامه بنویسد بسم و فان قلن

و این فلان بر فلان بنویسد و در پیمان کان اندر بخندد و در موم عیتر خود در دیار
پس در دزد و در جیب سیالیم یا علایا بر ناز و کلپ بندد

بنویسد بر بلك انکو و بیند و بلك هم خرد باید و در طعام در خورد که دهد
کایه قر و کبود و با در الله تعالی بنویسد بر درج نقر و یازد نقش کنند

و در پورا یا ت یغی در بر علمها اندر او نوزد که بر اعدا من صور شود و بلك

و چون در شمع او را بیند و در کار هر یک کرد بنویسد بر جام

ایلمین و بشود و در خورد صاحب علم دهند و زمان شایا از معنی الله تعالی

خوار هفت بر یازن کند و قدری شکر اندر مالک و در صحرای روز

مرغان اندر و برود که بفرمان از هر مرغ کان پوز پوز

توانند و اگر اندر کند و در خورد حیوان دید دهد که دیوان یا از خیار

افت کشید و در کار شایا بنویسد بر جام یار کاپ

جینی و یا به بلان بشود و در خورد که دهک و از جاذبان

کای خواهد که زنان یکی را چند جبار که هیچ بدی نتواند گفتن از رخ
 چهار مهر بکند و هر یکی را در دگر یکی کند و یکی را در کور پستان و فر کند
 و یکی را در زیر دیوار و یکی را در بر خفت خود گان و یکی را در کنار
 مرععه خراب و اگر کسی خواهد که بر او روز و میل و روز و راه برود
 از مهر و بر کند و در روز و نوبت و نایب کند و اگر کسی خواهد که از
 حاکم که در این شهر مهر بکند و در روز و میل را اندازد و بخورد
 از مهر و نوبت و هر را بخورد کند با خود و شکر و لکر کسی خواهد
 از لکر را بخورد کند چهار شب چهار شب از خانه را بخورد کند
 و چهار مهر و یک در چهار گوشه خانه اندازد و برود و اگر کسی خواهد که مال
 در این شهر مهر بکند و در روز و میل بخورد کند با خود
 یکی دیگر و با این خود کند و لکر کسی دولت و نصیب خواهد بچ مهر
 که در روز و میل را اندازد و بخورد کند و عهد نامه سلیمان را در بار
 خواهد که از این دیوار یا که در دولت و کند و در دولت و لکر کسی خواهد
 که میان حرم و عداوت اندازد از این مهر یا که در دولت و لکر و خود
 بخورد کند و اندازد از مقام بیفتد نام ایشان عدوی پیدا یابد اگر
 کسی خواهد که همه خلاص او را بخرد و دوست دارد که از این مهر
 بسیار و لکر کند که هر که در روز و میل را در حرم و حامی اندازد و
 خود را با شکر و نوبت و مهر و نوبت و خود و اگر کسی
 خواهد که لکر را بخورد کند که کاندا از مهر بیست و هشت
 لکر در روز و میل را در حرم و لکر را در حرم و لکر را در حرم

در هر شوی که در دو مجیدین ابریهیم کویده از میان شصت هزار کافر
بیرون اندم از بیکای این نامها بود
و دوازده هزار فرشته برین نامها مود کلید و هر یک یکید دخت
خارنق کوفتار کرد و این نامها هر یک بیازمانده بیداند و نایاز ماه
جه داند و شرحش مود نیست تمام **اینست**

بسم الله الرحمن الرحیم

- ۱ اللهم یا بشیخ الالهاموه شفیثون
- ۲ اللهم یا ذایون ملکون مشون
- ۳ اللهم یا رعد خلایون
- ۴ اللهم یا برهموشهموش ارخان ختمون
- ۵ اللهم یا اهیلها اذونا ز اصابون
- ۶ اللهم یا دهمیشا هلمون مطراد میطرون
- ۷ اللهم یا میثور الرقش دار علیون
- ۸ اللهم یا رعیش واثون هلمون
- ۹ اللهم یا اثر شریح اشفا اشفون
- ۱۰ اللهم یا علام وان علامون
- ۱۱ اللهم یا شفع قلائون
- ۱۲ اللهم یا ملکوا بر ملکون

باب اول از میان سوا الاقرب و جواهر و اورد خانه

پسوال اول از خانه اول از بیت نرس اگر پرسند که خانه اول را چرا طالع
خواستند و چرا بیت نرس خوانند حقیقت باید دانست گفت **جواب اول در نرس**
و طالع اول طالع سبب آن گویند که آن لحظه که نقطه در دهم افتد از برج از خط
افق بیرون طلوع کرد پس از طالع خوانند و او برای آن خانه نرس خوانند که بر سر نرس
از نقطه باین کار از کدو تا زجده و شکر مذهبیه از جبهه دلیل کند **سوال دوم از بیت**
الملک و حبیله اگر گویند که خانه دوم را چرا خانه مار و لب و معاش و حیوان خوانند
چه دلیل و بجهت چیست باید گفت **جواب دوم در ملل** این سبب که قوه روح
حیوان از انقباض است و چون نقطه در دهم افتد ضرورت در جبهه یا باشد از چهار فلک
و ناپایه در جبهه بیرون یعنی برج تمام طریقه شبانه و در نرس یا سبب مایه می
این نقطه از خط باشد و طبع زحل پس در جبهه شش نقطه دهد قوه
مایه بود که کارزد و از انجمت دارد بعد از این سبب نیاز بود دیگر مری این نقطه شدن
باشد طبع شش و گرم و نرم است طبع خون دله و در نرس که در نرس از نرس است این
نقطه بقدر بلای تعالی در نرس طبع خون سرد و در نرس از نرس و انقباض و در جبهه
تمام بریزد باشد سبب این خانه مار و معاش و حبیله و نیز مایه از جان شیرین بود و از ان
له جوف متدی در بیت سبب ملل افتد معاش و در نرس و انه اعلم **پسوال سوم از خانه**
سوم اگر پرسند و دلیل بر آن در نرس یا اگر گویند که خانه سوم چرا خانه سبزه و لب
و برادران و اقربا است حقیقت باید گفت **جواب سوم** خانه سبزه و لب و نرس

از برای آن خوانند که چون شربت تربیت حشام کند بعد از آن تربیت ترخ دهد و بنا
 دیگر ترخی ترخ باشد بر خن را بقون حراز میو پست باز دهد و و طانیات
 بدو کار از این خن بقدره که بکانه و تقار کوشت باین ترخ شود چنانکه در کلام

کندیم فرموده است **فَجَعَلْنَا الْبَلْعَةَ ضِعْفًا فَجَعَلْنَا الْمَضْفَعُ عَصَا**

فَلَيْسَ عَصَاهُ طَاهِرًا و مضغه کوشت باره بر خن باشد بعد از آن از قوه

و طانیات ترخ این کوشت باشد باین ترخ در شکم مادر بچند و از جاریه کار

افتد چنانکه از طله بداند که بار دارد پس چیش خانه پفره دیگر کویند و قمر

توکل حرما کند و بعضی کویند آن سبب فریاد کویند که زح قمر در دست است

و دوسفر کند و قمر دیگر است یعنی که بیکلما جمله ذاک را بر ذرات سبب خانه

لغز با و اهلان خوانند که نفر پدید بران با طالع یعقوب نیم دو کتی **سوال چهارم**

از خانه بکری که در دیوار طالع بیار اگر کویند که چرا خانه طالع در دیوار

و کوز پست سبیل **جواب** اندر زمین است و بنظر ترخ طالع است و کفج

و دینی سکر در جوی کار بنهار باشد در زمین بر حلال این معنی بدین

خانه که در اولین خانه طالع این طالع عذ منقول از باغ و جو بنان و خانه

در زمین باشد از خط طالع بیست چهارم طالع در زمین باشد بر حلال

طالع در خط طالع بیست و یک در اولین طالع سبیل بدین معنی در

دی که که جیک بنهار کند نظیر و جیک بنهار کند از کویند معنی که خانه

چهارم که خانه بکری او تا کلفت بدین باشد و دهم مادران که خانه بحر

شریف است از آن ماکول است و خانه چهارم بنهار ترخ جاء باشد در زمین

و خانه دهم نیز از آن جاء و بلند نیز در آسمان و اصاب و سطر اهل خوانند

جواب اولاً سبب انکه بذر نطفه را در رحم بنهاند هاضمی باید از خانه
بذر و نفوسوب باشد و مادر میان انجن زنان خرد را بوجودی آورد
باید که بنده ترین خانه بوی دهنم دان هم است و نیز چون خلاف نیست
که خانه چهارم از آن بذر است هفتم چهارم خانه زن بذر است دان مادران
نطفه باشد همچنان که خانه هفتم خانه زن ان طالع و جراح خانه هفتم خانه زن
ان طالع است بجز خود گفته شود بر دین ما. مومن از نطفه افتاب باشد
کی قوه روح حیوان از وی است دین ما جهام دل که ذکر افردن شود و در سگی
تمام در وی باشد بجز خود بقدره یاری دعا **سوال پنجم از نطفه**

الکونید خانه ششم جراح خانه خردن است و جراح خانه دوشان یکله و هدیادریل
است **جواب** اما از آن سبب خانه خردن است طالع و پستان صادق
له بتلیک و طریع کند با طالع و نظر تلیک خود گفته شد که دوشی نام دارد
نیز بدین گفته اند از آن که فرج زهر است خانه هدیادریل جفت از که
از هدیه در پول فرج است شود و فرج خاصیت زهر است دین ما. که
موت زهر باشد از آن این که خون و صورت بدین حکو ذکر دهد و صورت

او بنکار دکی خدای تعالی زهر را خداند و زهر را فرزند است **سوال ششم از نطفه**
ششم اگر بر سنده که خانه ششم جراح خانه غلام و کبیر است **جواب**
انکه سبب که ماه ششم که ششم و جرح افتاب بین باشد از آن روز که در
دوشم مادر امان دین ما. ششم برین از خرد عطار دبا شد دماغ از کوثر
اوردن شود از آن سبب که دماغ از آن عطار است و نیز عطار خاصه
دارد که دماغ کالب است اگر بعد از مدتی و اگر باخسیر باشد و اگر باز

و اگر با مازده صفت بزرگان دارد و از آن سبب که بکار بایان خود دهند که
 کار بایان بزرگ منسوب اند و چنین گویند با اشارت که عطار در نزد رطل است
 که در دکان و نکر و دخت و خرد کلری بزرگ مانند امار رطل کارهای بزرگ کنند و کارهای
 خرد نیایند و رطل بزرگ منسوب کنند **سوال هفتم** ارماد هفتم اگر که پند که خانه
 هفتم چرخ خانه زمان است و چرخ خانه ضد آن است و چرخ خانه شرک است و چرخ خانه
 و خور است بقول بعضی **جواب** اذن سبب خانه همباز آن است که مقصد
 طالع است با طالع بر این چه کنند و بر یکدیگر تمام چه کنند و نکر و از آن سبب
 خانه زمان است که چون طالع بر آید او فرو شود و زن نیز هم بعضی شوی
 مرد است نه بی بی که بشاکی یکدیگر خرد و در آورند و کذا از ایشان است
 یکدیگر کنند و از آن سبب خانه رنج است بقول بعضی که ماه هفتم چون
 آفتاب هفت روز ببرد در آن ماه هفتم مرد این خرد و در آن خرد و در آن
 شود و در آن آبادی دهد و دل اسرارش در آن باشد که این خرد و در آن
 هفت کویک نام یافت هیچ چیز در نفس کویک نافرمانی حرکت کند بسیار
 و از آن حرکت رنج باید بسیار رنج و در آن خانه رنج و کویک بسیار
 افتد که درین ماه خرد و زاید و تریز ناد باشد که این رنج ببرد **سوال هفتم**
از ماه هشتم اگر که کویک خانه هفتم چرخ خانه نکبت و مرگ است و چرخ خانه شرک
 و از آن است حقیقت باید دانست **جواب** اذن سبب که چون
 ماه هفتم در آید و آفتاب هفت روز تمام بود باز در این خرد و در آن
 و در رطل طمع مرگ دارد که طمع رطل و خشکی است و در آن خشکی بر آن
 چه کارند و در آن ماه خرد و در آن شکم ماز و حرکت نکند و از آن سبب که اگر در آن

نمایند میرد و یا خود میرد. زاید و باشد بیست و یک مازنی و یا خود میرد. زاید

پیر سبب زطل و بیعت ملک خانه هفتم و خانه مری و نکبت نمازند و از آن

پیر خانه مال زنان است که هفتم از اینست هفتم خانه مال زن است

چنانکه اول خانه نفر است و دوم بیت المال **سوال نهم از خانه نهم** اگر گویند

که خانه نهم چنانچه پیغمبر است چنانکه علم و ادب است چنانکه خوار

و دین است و خانه و حق است **سوال دهم** که از آن پیر که ما نهم و دین

این زنند شریک کند و حایات خود و کار خود و حکم و نرم از خاصیت

و دین اندرین حجه پیدا کرد و مجبوز و نکر چای خود بداند و طلب استکاد

جویند انبار نیز چون نه ما تمام شود بقیست از آن درجه اول که خود که قوه

از آن بنظر می رسد نظر کند و نظر انبار بقیست بعد بود بر دو سعادت یار

با کدی شود سعادت انبار و سعادت شریک با بعد البرکت و بدین عالم پس

در از اینست اما خانه اول سکیم باز بود و بعد از آن از سکیم ما در در سکیم دنیا اید

و ممکن نیست از دنیا باز سکیم ما در روز از این پیر سفر در از خوانند و اما

خانه علم سبب انبار که فرح انبار در و با ثبات و بهر انبار عالم است

از همه کواکب و اورج محض است و در حلمان کند که گویند که کواکب عالم

است و در قریب است ایشان است که ادعای عالم کشف کلام به خود

و کلام به پوشند و در صحت و غیبه و شبهه دارند و باین **سوال دهم** اگر

اینست و حکم و علم کند ایشان که نوران و از شرف عظمی بارک

بخانه و نعل نور و توفیق یافته اند و دعوی کواکب است و نور و مبارک خود

بفکر حکمان و بنمایان **سوال دهم از خانه دهم** اگر گویند که خانه دهم

دشوار است و خانه سلطان و خانه مازان و خانه او میدرزک
 و بلیت در بنه است **جواب** حکیم که ازان بیستانه دهم بلندتر

جای نیست و نیز انطباق بعضی گویند و تر است و کوبی! در وی افتد
 فیض آن کعبه بیک تر آنکه در دیگر است پس شرف از خانه برده خانها باشد
 جز ازان طالع که طالع در تر است و ازان است خانه مازان است که احوال
 مازد در دوزخ خزند میان اجزای است و بد است و بوشید و نیست بخانک
 خانه دهم بیدارین جای است **جواب دیگر** جز از تقاض طالع بکیزند درین
 دوازده خانه که تو ای اند و اونا داند طالع و بطارم و هفتم النون طالع بخداوند
 طالع دایم و چهارم بیدر و هفتم برین که دلیلیها از تقاضا چ که دند النون چون

بدر نیست و یکست و وجود در تر اما در نیز مجیز است و درین بیدر دایم و دند
 ماز نیز بیدارین که بمشاکت هر دو درند و وجودی اندر دهم اولیه که هفتم
 چهارم است و خانه هفتم با تقاض ازان ثانی است **سوال یازدهم از خانه**

یازدهم اگر کوید که خانه یازدهم جز خانه منصب و خانه ماز است **جواب** یازدهم
 ازان نیست که تفرید پس داند و خانه نعلین کاتک و کعبه ازان خانه با

و هر که منصب خود نکند و جباری میکند **سوال دوازدهم از خانه دوازدهم**

اگر کوید که خانه دوازدهم جز خانه تفاوت است و جز خانه جبار بازان
 بود و یکست و هر خانه بیدر و زندانیست و خانه اعداد و در یکست

جواب خانه بیدر و زندان و تفاوت است و یکست که پاقط است

از و بار و اگر کوید که بعد در وی افتد و عاقلند و هذ و فرج اولیست چون زحل در ازان
 خانه افتد و یکست و هذ و پیمان که بطالع هیچ نظر ندارد و چون

تو ایست که کوید

شد

عالم و نارنجات بخط پیرایان نیاز و حقیقت بیاید دانست که طلبات نیکو
و صحیح و مجرب بدین حروفها یافتیم و چون محرم خاص را بیاید از تناف
طالع بگذرد که اگر جبر نوبت عمل او بصلاح آید و کار بر حسب عمل او شود

حروف پیرایان اینست

ا ب ج د ه و ز ح ط ی ک ل م ن و س ه ر ط
 ز ح ط ی ک ل م ن و س ه ر ط
 ا ب ج د ه و ز ح ط ی ک ل م ن و س ه ر ط

خط فلک را طومات حمت تفریق و تسلیط

چون خدایی که عمل جزای مکنی میان کردی یا میان دو خصم فرازگیر
 نامها را ایشان و بنویسد بر هر مرغ خانگی سیاه و زهره دله و حشت
 و زهره کبوتر بید و زهره کلاغ سیاه و بنویسد و معنی با قدر در منزلت
 بلاد یا نفعایم بود بطالع عقرب و کجور مرغ دهد و زهره سیاه اندر
 زمان عداوت بدینداید و هیچ گونه خطا نکند لکن این شرایط عبات
 ادرک و پیرایان از حق تعالی و ممکن الالباب که هر صحت باشد و زهره و زهره
 که میان دو حلال یا بدو فرزند کنی که البته قصد یکدیگر کنند
 و توان در عقوبت عظیم بمانی الله که جنت کیس بکن از غیبه و لوطه
 و غیر از این که ثواب عظیم باشد که اندر همه عالم بهتر این در
 تفریق و تسلیط نمود. اینست و نخواهد بود از البیان نوع
 از نمودار و پیرایان آورد و در بحر بیست و هفتم عالم

بدین خطوط تعبیه کنند و بزیر یکی دریا بند و غنیمت ها بدست آیند اما از قاف
یونانیان را باید دانست که فایده بسیار دهد و خطوط یونانیان اینست

اینست

Α Β Γ Δ Ε Ζ Η Θ Ι Κ Λ Μ Ν Ξ Ο Π Ρ Σ Τ
Υ Φ Ψ Ω α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ
σ τ υ φ ψ ω
Θ Ϟ ϙ Ϛ ϛ Ϟ ϙ Ϛ ϛ Ϟ ϙ Ϛ ϛ
م الخط

خط قلمی چهل و پنج حرف

این خط قلمی در بسیار صنعتها بکار آید اول در علم سجیاء دوم در علم کیمیا
و سیوم در علم نجوم که اندر بابله حدود و بروج نام کواکب و صور کواکب بدین
خط نویسند و فضلا بر بزرگ نیز میگردانند نام و کلماتی که فرستند بدین
حرف فرستند که پس بر این راه و اول انسان مطلع نگردد و در مغارب
نیز نام دارد هاراکسیر بدین خط نویسند و مانیز دارد هاراکسیر
صورت کسیرت را بدین خط تحریر میگردانند که پس یار دهد تواند
بر این مطلع گشتن و الزمه رخ خود صایح بود و خط اینست

Α Β Γ Δ Ε Ζ Η Θ Ι Κ Λ Μ Ν Ξ Ο Π Ρ Σ Τ
Υ Φ Ψ Ω α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ
σ τ υ φ ψ ω

^ر ^ش ^ص ^ط ^ف
 𐬀 𐬁 𐬂 𐬃 𐬄 𐬅 𐬆
 𐬇 𐬈 𐬉 𐬊 𐬋 𐬌 𐬍
 𐬎 𐬏 𐬐 𐬑 𐬒 𐬓 𐬔

تمام شد خطوط مختلف بعون الله تعالی
 و معلوم مطالبه کنندگان که این خطوط را در هیچ کس نیامده است
 و از عجایبهای خدای بلی اینست و الله و اعلم و احکم

باب

آوردن مهر اسد و عقرب و علم تدبیر چین

چیز آوردن اندک کتاب تدبیر چین که منجمان شاه چین جمع اند و این
 مهر را بدین آوردند و خود این را ظاهر و ظاهر که در این مهر و تمام بسیار
 فایده بود نمودند و گفته شود بیارت این چین و این طلسم هر که
 و عقرب را بر این نقش کنند و کسی که اوقات اندر خانه خود بود و طالع قوس
 و نحو متوجه کند و همراه بر میزند یا در خود و بعد از آن این را بخورد
 دارد و اگر آن مهری تمام پس اندر او یزد و ما ناخواب انگیزد و شود و اگر
 دو مهر ستانده و در در او کند و اندر خانه بگذارد یا بر این خود و در محراب
 سیدد فرزند انگیزد و بپندار کرد و اگر در مهر و در در باز و پند
 و بر سلطان روز حاجت و اگر در دگر دو مهر و در در و بهام که از آن
 اندر او یزد و پس بیدار کند ساله را بود که بپایند و دیوانه گردد و

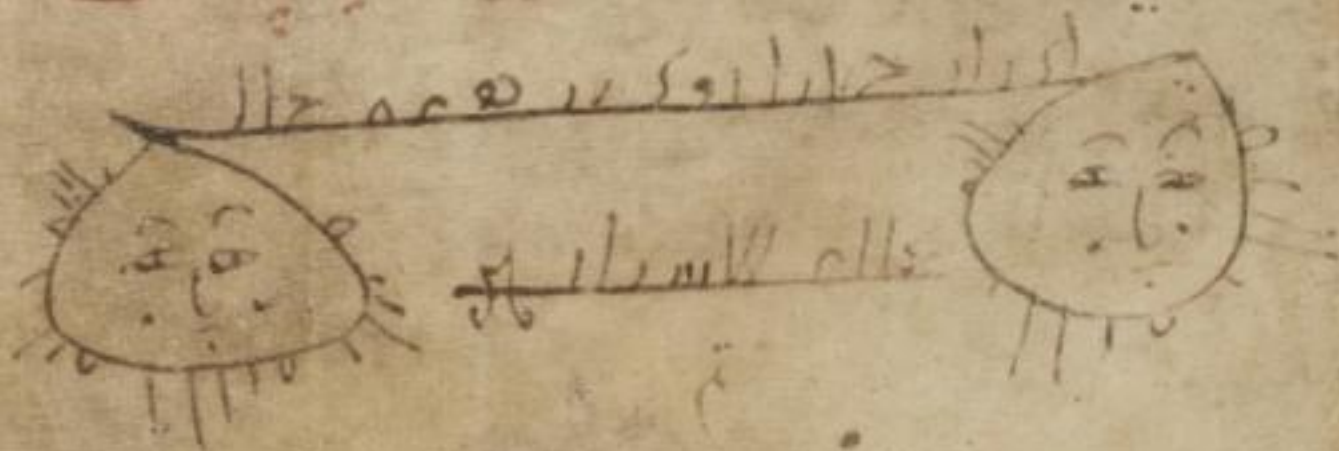
خط بونانیا از جهت علم طلب کنوز و غیره

از حکایت آورد. اندک پیش سلیمان برآمد علیها السلام بونانیا را و نزد ایشان
را حق بماند. تفکر را بسیار داد. بود و عمر بسیار گفتند و مکرر یک راضی و خوار
بیشتر بود و نیز گویند که از کتب بسیار فارغ علم کیمیا داشتند و زبان
علم کیمیا هم در آن وقت بعد از آن گویند از قوم را که خود نام وی عیسیا
بود و هزار و هفتصد سال بازشاهی کرد و بعد از آن ناکام از جانب مشرق از درخت
بیدار شد و بار چندان ملک پشش را به شکست عیسیا پشش از دست
رفت آخر الامر مجاز و آخر شناسان را بخوانند هر اقلی و طالب و خرد و بزرگ
و اما گفتند که طالب دشمن از طالب تو خوش تر است چون وی از احوال و خوشگشت
در بطن خود را حاضر دارند و گویند که هفتم و زیور داشت بدیدر کرد
و گفتند که طالب این دشمن بیشتر از خود یعنی یک نفر از مالکها در زیور دین
دفن کردند و بر آنجا نشاها کردند و بعضی را در زیور بواها و بعضی را در
زیر اسبابها و بعضی را در زیر قلعهها و کوهها دفین کردند و خطوطها
بر سنگها نوشتند و در بعضی جاها گفتند و صورتها را مختلف کردند
سنگها مانند آدمی و مانند خوک و مانند شیر و مانند کاه و مانند
صلیبها و بعد از آن ایشان از مقام خود بیرون آمدند و بجانب اسیطبول
رفتند و جمعی از آن شهر را به اسیطبول بعضی مردند و بعضی به دست
فرنج کشته شدند و از خزائن مالکها همه دزدان و غلام که دزدیده کردند
بودند مانند اکنون بسیار مردم باشند که چون مال را از کنوز کنند

تذکیر الیوم

۱. حاد و کارد و لاری در میان حاد
 حاد و کارد و لاری در میان حاد
 و غلام همه عمر حاد و لاری
 و کارد و لاری در میان حاد
 و لاری در میان حاد و لاری

و تلخیص از کتاب امام عقیقه‌ها که در میان حاد
 و کارد و لاری در میان حاد و لاری
 و کارد و لاری در میان حاد و لاری
 و کارد و لاری در میان حاد و لاری
صورت ایست

لیست در کتاب تو این مرغی نمونند
نمونه سرزده باشد پرنی گویند

باز ایله سیر منزل و شاد و عجب است

بغمان حق تبارک و تعالی برین منزل فرشته و کلیت و نام و کت
قطیقا طاییل خود و صوره و کماندن صوره مرد و کت
بعد که با طایله ارب می افشانند و صلا خواهد که تمام را اب
دهد با طایمت را که خشل کشته است اب بدید اوز دیالان
خواهد از حق تعالی این با صارا بنویسد بر پغاری است
تا رسید و دین جا افکنند و اگر خواهد که بالان باز دین
اما را بنویسد بر ملک و حکم بر بار کاغذ بغداد و طشتی
بوزار بکنند و این با ما را دران اب طشت ایدار و بگویند
ای باز خدایا تو با بالان فرست بخروج رفت قار قوسینی او ادنی

ما صایر ایلیست

اللهم یا خالق النار و المطر اللهم یا جاعل الحار علی الارض و حیون
عمر الحیات اللهم اقم حاجتی یا ذا المنز و المعون یا ذا المعون
و الرضا حق جرح حین شیدا حل بلا یا قاضی الحاجات
و یا مجیب الدعوات یا الله بر حمتی یا ارحم الراحمین

و اما هن نیز تا مهارت یابد خدمت کند و مثل سدر و المرنه

به ملکات ^{علا}

و تکوین این مقدار تا نام عنقرط از بوند و صورت و بیاض
صورت و پیل بوند و رنگ خواهد اندر دریا و رودها و از پیل
و غیر عم نخورد این طلمات را با خود دارد و بنا بر خود

دهد یا مرا نه تو **طلمات ایلست**

اسم الله الرحمن الرحیم عدم نسیم الرحمن الرحیم

یا رحیم یا رحیم یا رحیم یا رحیم یا رحیم یا رحیم

یا رحیم یا رحیم یا رحیم یا رحیم یا رحیم یا رحیم

یا رحیم یا رحیم یا رحیم یا رحیم یا رحیم یا رحیم

یا رحیم یا رحیم یا رحیم یا رحیم یا رحیم یا رحیم

یا رحیم یا رحیم یا رحیم یا رحیم یا رحیم یا رحیم

یا رحیم یا رحیم یا رحیم یا رحیم یا رحیم یا رحیم

و این امر از ستاره‌ها را از تار و پارس چرخ چرخه نمودیم تا به سید ملک
 را فایده دهد و پس از این را در عالم بهتر ازین که به دست
 و العلم عبد الله تعالی و الله اعلم بالصواب

حکم اندر آمدن ماه محرم و فرزند زک

حکم روز شنبه

اگر در روز شنبه بود ز میسان سپرد بخدمت پادشاه بسیار جهاد و بسیار
 بختند بود و هر که بخواهد خان بود و تیره بسیار بود و انبیا و سیدها
 فرادین بود و کشتی بسیار غرق شود و در دروم ربا بود و عرب غارتند
 و موم حیه را کار چوب مراد باشد از صنعتها و آتش را بیل بود

حکم روز یکشنبه

فایده علم

اگر روز یکشنبه بود ز میستان خوش بود و باران بسیار آمد و موم

دختران را از رید و در ولایت اسفهان و فارس و سیاحت
باشند و غریزمت طعام بودند و سلطان را حربه اسلحه و غلبه سلطان
را بودند و در نواحی مشرق پلاست بودند و در جوامع و در برقیقت بودند
والله اعلم

الکر و شبیه بود ز پستان صالح بود و تابستان کرمای عظیم بود
و باران بسیار بود و گاو و گوسفند بسیار بود و در نواحی
نرخها بودند و میوه بسیار بود و در کرمای بسیار باستان دندان بودند
آخر پیاک و خروج خلج از نواحی مشرق و قتل بسیار بودند اما قتل
خفا انجامد والله اعلم **حکم روز شنبه** بر صوب

الکر و شبیه بود ز پستان برن بسیار بودند و درختان را بعضی
انت برید و بیماری بودند در نواحی شام و حاکمها را پستان افتاد و خلج
بر سلطان بودند **الکر و شبیه** با نند و در پیاک و رخما جوان
شوند و بسیار ز کام بودند والله اعلم بر صوب

حکم روز چهارشنبه

الکر و چهارشنبه بود ز پستان برن بسیار و بسیار کت بلالت بودند
و تابستان رحمت بودند و زخا اندان شوند و غلبه بسیار بودند و در
نواحی مشرق و با بودند در عرب فخط باشند و با بودند در میان
هم و در پیاک و در زمین باب و نخج و نخلک شدند و اسفا و نزهت
والله اعلم **حکم روز غشیه** بر صوب
الکر و شبیه بود ز پستان خوش بودند و در میان

بسیار بود و انکیان خود و تبس پیار بودند و در بابل نرخ گران
 شود و مرک در بابل افتد و در روم غلبه کنند بر مسلمانان و
 طغیان از میان رود و قتل و حدایت شود مسلمانان را غنیمت
 بسیار بود و آخر کلام مسلمانان قوه گیرد و الله اعلم و لحکم

الکروان دینیه بودند زیستان پر را نبود و کمی باران نهار بود و در کوه چشاک
 قحط و قتل بود و بسیار کمرک بود و عرب اسپهان بودند و اهل باده
 بر سلطان خرج کنند و غلبه سلطان بودند و در میان از اهل
 مغرب رنج رسیده و زود بصلاح انجامد و الله اعلم و احکم

جدول حکام و ملکی بود در زمانه در بروج خانی

چون در هر حال باشد نیست اعتبار کارها کردن و دین
 امر و اسفیلان و صید و سوار و نو بریدن و حالت
 حرب و صلح و قصد کردن و پسر و نقل و حرکت کردن
 و الله اعلم

نیست اعتبار کارها کردن و بنا نهادن و عمارت و فروزان و عقد
 و صلح کردن و زود ساختن و جواهر خریدن و در میان
 و ملوک و چهار با بیان خلیف و الله اعلم

نیکست طالع کتب کردن و خواندن اشعار و کتابها
نیشتر در پول فرستادن و دیدن و نهادن کتاب
و عا به حال و و کیلان کردن و الله اعلم بالصواب

نیکست در اوک پهل خورن و در طام شدن و نو
بریدن و نو بوشیدن و نامه و پول فرستادن و در
پفیدن نشستن و صیدان کردن و آب دادن
د الله اعلم بالصواب

نیکست ابدان کارها کردن و مضاف اشعار و کتاب
و دیدار یاد شاهان و بزرگان و توبه و ایات و اعمال
و حمد و بیان کردن و کارانش فرمودن و الله اعلم
بصواب

نیکست علم و خط و هندسه و نجوم اموتن و طمع الحان
و لغات کردن و دیدن بزرگان و نامه نیشتر
و عادت کردن و تفرغ تصویر و تزیین فرمودن و الله اعلم

نیکست سفر و حرکت کردن و نور دادن و بوشیدن
نیشتر در پول فرستادن و دیدار بزرگان و عادت
و عادت کردن و تفرغ تصویر و تزیین فرمودن و الله اعلم

نیگشت دارون مهمل خوردن و در طام شدن و موی
 بار کردن و قصد شمن و یکن پلختن و شپخون
 بردن و عمارت و ضما و کارها و بنیان و مهودن
 والله اعلم

نیگشت دینار علماء و عضا و وایه و ارباب و رخ و زر و سیم
 لذت و جواهر خریدن و زینت پلختن و کارانش
 فرمودن و قصد و حجامت کردن و الله اعلم

نیگشت نگار و ساد و شاخ و دهاقین و عمارت املاک
 و مزارع و فرمودن و سپرد حرکت کردن و صید
 و سپارد و نامه نوشتن و پول فرستادن
 والله اعلم

نیگشت انداز کارها کردن و بنا نهادن و عمارت
 املاک و مزارع فرمودن و دینار و ساد و شاخ
 و درخت نشانن و عهد و پیمان بستن و الله اعلم

نیگشت دار و خوردن و در طام شدن و موی باز کردن
 و دینار و علماء و ارباب و رخ و اهل و عمارت
 و عهد و پیمان بستن و الله اعلم

جدول الحکام و ماه و میاد خوردن غذاها

49

موافق و برهیز کردن از ناموافق از حکم یونانیان

حدین ماه اذان پسندیده است فصد و حجامت کردن و دارون
سپهر خوردن حدین ماه بادشاهی باجم کم شود و خون خاک
کودن حلت است که غذا و شمای لطیف و نایب برشت
و از خوردن میان و سپهر بهر باید کردن و حجامت
ماندقتن و جماع صم باید کردن و شراب عنب باید خوردن

درین ماه نیسان اها و جوتها زیادت شود و ماهی
فهره کردند و باذهای چند نافع از غذاها بریان خوردن
و خوردنهای سول و گوشت صید و جماع کردن
و بکر با به شدن و آب بناشتر خوردن و سپهر
بریان و گوشت کاه و شایب خوردن و ماهی از آب
پوشیدن

حدین ماه ایار باذها خوش چیده و در لخت از منهل پسر
ایده و نیل مصر زیادت شود برهیز کنند چیزها
شور خوردن و سپهر بریان و گوشت کاه و صفت
چون بکر با به شدن و حد حوس و بیدان و جماع
کردن و ماهی صید و پوشیدن و اجماع

درین ما. جرینان بادشاهن خرم شود و صفرا زیادت طبع
انکال باید خوردن و شراب بسیار نباید خوردن و مثل و عنبه
نباید خوردن و منعقت کنند توهای پرد خوردن
و خیار شیر و ماست و بنید و از لبنیات هر چیز باید
کردن و شبنم نیز نباید خوردن و الله اعلم

درین ما. نموز لیل اندک شود و ملخ بیدزد و لبها باز گردد
منفعت کنند آنها شور خوردن با شتاب و طعامها
سرد و شراب مزاج بسیار کنند و چیزهای لطیف
خوردن خون گوشت بزغاله و چیزهای سرد باید
بودن و جامه های سرد پوشیدن و الله اعلم

درین ما. آب بویهای سخت بخورد و زکام بخشد و
دشمن باذهای شمالی چند مزاج را پرد باید است
و درین ما. منفعت کنند است خوردن و
کنند از طبع و چیزهای شور خوردن و ماری و کبک
خوردن و الله اعلم

درین ماه ایلول هوا خوش شود و ابتلا کنند نیک باذن
 و باذن شاهی بود اقوی شود واجب کنند کاروی
 پهل خوردن و بکار به اندک فتن و بویهای خوش
 پوشیدن و استعمال مختلف بکارها شتر و برش
 خوردن نیک بود و از خیار و ترهها برهیز کنند و الله اعلم

درین ماه تشرین اول درین ماه باذخایر مخالف مختلف چند
 واجب کنند و نمک کردن و پهل خوردن و صنعت
 بود گوشت فربه خوردن و انار ترش و شیرین
 بعد از طعام خوردن و جمله گوشتها زیان ندارد آب
 اندک باید خوردن و الله اعلم

درین ماه قشرباخ ابتدا کنند بنام تخم افکنند و باید
 ایز بسیار آب در شب بنایز خوردن و از کربا
 برهیز کنند و جماع کم باید کردن و هر ایلاد
 آب کم بنام شب بنایز خوردن و از ترهها
 کم برهیز کنند و الله اعلم

درین ماه کافور را خرد و با دانه بود و چند منفعت کند از آن
طعام که در ریه است اول باید کردیم و در کشتن از طعام بود و در
و شواب را منساج اندک باید خوردن و پرهیز کنند از فصد
و حجامت کردن و از بوی خوش مثل و عنبر نباید بویدن
مگر بخود عود و لادن و از جامها سرد سفیدی و سدن و اسه
اعلم

درین ماه کافور را خرد و با دانه بود و چند منفعت کند از آن
طعام که در ریه است اول باید کردیم و در کشتن از طعام بود و در
و شواب را منساج اندک باید خوردن و پرهیز کنند از فصد
و حجامت کردن و از بوی خوش مثل و عنبر نباید بویدن
مگر بخود عود و لادن و از جامها سرد سفیدی و سدن و اسه
اعلم

درین ماه شباط باران بسیار آید و باد های مخالف جهه
و درخت شاید نشاندن و درین ماه آب بر جبهه رود
منفعت کند خوردن و از خلواها پرهیز کنند
و از بسیاری حرکت کردن و حجامت اندک باورند
و بخور سفند و جامه سیاه نزن و الله اعلم

كتاب آية دقایق الحقائق

من عبد الله المحض الذي لا اله الا الله تعالى
 في يوم عرفة الحبيب الذي توفيق المعز والرازق
 في يوم النحر الذي لا اله الا الله تعالى
 في يوم النحر الذي لا اله الا الله تعالى

51
 26
 26

بسم الله الرحمن الرحيم
 والحمد لله رب العالمين

الحمد لله الذي هدانا لهذا
 وما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

ما تَعَالَى حَيَاةُ اَدْرِزْ **عَمَّا اَوْسَعُ مَا اَوْسَعُ كَذَلِكَ خُجِرَ** وَنَسَبَ رَافِعًا وَصَاةُ
جَانِبًا وَصَاةُ سَمِزْ اَزْ بَطْنِ رَسْمِزْ اِنْدَ سَمِزْ دَرِ بَطْنِ رَسْمِزْ اَلْهَمْ وَفَرَارِ مَابِدِ
كَمْ **وَجَعَلَ الْاَرْضَ مَهَادَا** اَوْ هَمَادَا بِيَا فَرِيدَا اَوْ كَسْبَ عَارِزًا بَشَدُو هَمْ يَسْخِ
رَسْمِزْ مَابِدِ كَمْ خُجِرَ تَعَالَى رَسْمِزْ بِيَا فَرِيدَا زَهَبِيَّتَا اَنْ قَرَارِ نَحْمِزْ خُجِرَ بَحْلَا
وَتَعَالَى كَوْ هَمَادَا بِيَا فَرِيدَا كَمْ رَسْمِزْ قَرَارِ كُفْرَتَا كَمْ **وَجَعَلَ الْجِبَالَ اَوْتَادَا** وَخَلَقَ
رَافِعًا وَشَرَّ طَيُّورًا وَجَنَ اَنْبِيَا اَمْهَ رَاجِحَتَا فَرِيدَا كَمْ وَجَدَّ اَيْنَتَا صَفَاتَا بَارِ
بَارِ كَمْ وَتَعَالَى كَمْ **وَجَعَلَ الْخَلَائِقَ اَنْبِيَا** وَبَعَثَ خُذَ اِسْمَانِ اَنْبِيَا اِنْ عَالَمِ
سُفْلَا بِيَا خُفَتَا كَمْ اَلْخَلَائِقَ اَوْ تَوْفِزْ صَانِعِ اَوْ مَعْلُومِ كَمْ **وَجَعَلَ السَّمَا سَمَاءَا**
وَبَسْمَا كَانِ غَيْرِ بَسْمَا كَانِ اَمَّا هَمَادَا بِيَا بِلَيْتَا بُوَا بَتَا حَوَالَتَا كَمْ دَرِ كَلَامِ
غَيْرِ خَلُوقِ فَرِيدَا **وَرَبَّنَا هَا اِنَّا اَطْرَقْنَا** وَبَارِزْنَا هَمْ كَمْ اَوْزَرِ سِتَا حَيْرِ
مَهْ خَلَائِقَ رَافِعَا كَمْ كَرَامَتَا وَطَلِيلَا رَافِعَا فَرِيدَا كَمْ اَيْشَارِ اَصْفِ بِيَا اَيْدُو اَنْ
اَوْزَرِ اَوْزَرِ كَمْ بُوَا هَمْ بِيَا بَرِزْنَا اَمْهَ اَوْ قَالِ بِيَا شَدَّ اَلْهَمْ حَيْرِزْ اَوْزَرِ اَنْ
كَمْ دَرِزْ وَجَانِمَا هَمْ رَخِيذَا زَوْجُو دَهَا بُوَا بَرِزْنَا اَوْزَرِ اَوْزَرِ اَنْ بَارِ
رَافِعَا بُوَا شَدَّ اَنْ بَارِزْنَا بُوَا دَرِزْ اَمْهَ اَوْزَرِ اَوْزَرِ اَنْ بَارِزْنَا بُوَا دَرِزْ اَمْهَ
اَلْوَحْ **وَلِلَّهِ اَيْكَةُ صَفَاتَا اَتَكَلَّمُونَ اَلْغَرَادِ اَلْاَوْحِزْ** وَفَالِ صَوَابَا اَوْ اَوْحِ
مَهْ جَنَ اَوْ اَتَكَلَّمُونَ مَهْ جَانِ اَوْ جَانِ مَهْ جَانِ اَوْ اَتَكَلَّمُونَ اَوْ اَتَكَلَّمُونَ اَوْ اَتَكَلَّمُونَ
بَارِ اَنْ بَارِزْنَا كَمْ وَتَعَالَى اَوْ اَتَكَلَّمُونَ اَوْ اَتَكَلَّمُونَ اَوْ اَتَكَلَّمُونَ اَوْ اَتَكَلَّمُونَ
اِنْ كِتَابِ عَجَابِ وَنَامِ كِتَابِ نَامَا شَدَّ قَائِقُ الْخَلَائِقِ جَهَنَ اَنْ اَيْكُ اَيْكُ اَنْ
عَالَمِ اَوْ اَتَكَلَّمُونَ اَوْ اَتَكَلَّمُونَ اَوْ اَتَكَلَّمُونَ اَوْ اَتَكَلَّمُونَ اَوْ اَتَكَلَّمُونَ
وَلَوْ اَلِ اَيْشَانِ كَمْ شُوَا اَنْ شَاءَ اَللَّهُ وَتَعَالَى وَحْدُو اَوْ اَتَكَلَّمُونَ اَوْ اَتَكَلَّمُونَ اَوْ اَتَكَلَّمُونَ

فهرست الاول

بدان فرقی که نیست این را ایستادان از آنست که اندک اگر کسی را کاردی و حاجتی
باشد از باب در فهرست طلب کند و بعد از آن عدد از باب را که بخواهد از آن باب مطالعه
کند و مقصود خود را حاصل کند و بعد از آن حق را بطله ذکر کند و مقصود را بتمام یاد
آورد تا ازین علوم متع و برخوردار گردد و این کتاب لطیف و جمیع احوال را بهمانه امداد و علم

باب اندر بیان اسرار نامهای باری تعالی باب اندر بیان اسرار نامهای باری تعالی

باب اندر بیان ملکات و مذات باب اندر بیان دعوت کواکب

باب اندر خصله افعال و عین باب اندر بیان صندوق رحمت

باب اندر بیان ماسحات باب اندر بیان اولج کواکب

باب اندر بیان علم قدس باب اندر بیان طوفان

باب اندر بیان علم سیمیا باب اندر بیان علم کیمیا

باب اندر بیان چ باب اندر بیان چ

باب اندر بیان چ باب اندر بیان چ

باب اندر بیان چ باب اندر بیان چ

باب اندر بیان چ باب اندر بیان چ

باب اندر بیان چ باب اندر بیان چ

باب اندر بیان چ باب اندر بیان چ

باب اندر بیان چ باب اندر بیان چ

باب اندر بیان چ باب اندر بیان چ

باب اندر بیان چ باب اندر بیان چ

باب اندر بیان چ باب اندر بیان چ

باب ل باب لد
 باب لو باب لو
 باب ل باب ل
 باب لط باب م
 باب ما باب مب
 باب م باب مد

باب اندر بیان اسرار و معجزة و نامهای بارگاه و تعالی

چیزی آورد. انداز نقل در پست که حق خانه و تعالی می نماید از آن و پست از که حق
 عالم را راه نمایند و از تاریکی غفرو ضلالت بنور و معرفت کلام غیر مخلوق و ایما
 اعظم بنور گردانید و چون بعضی را از کلام راه رفتند حق خانه و تعالی از ایشان
 بعد از این و مختلف فکر گردانید

بسم الله الرحمن الرحيم

و به نیتین روایت کنند محمد بن ابراهیم از محمد بن عیاز علیه السلام
 داود از حکایت ابن علی از محمود بن عوف از عوف بن سلیم ابن زید از عبده
 ابن عمر از سلمان ابن عثمان از ابوبکر بن محمد از عباس بن محمد از امیر المؤمنین
 علی ابن ابی طالب علیه السلام و چهار سید کونین رسول ثقلین محمد و جعفر
 صلی الله علیه و سلم که روزی که در میان علی ابن ابی طالب از حضرت دیبا که عالمی در
 رسید بصورتی که خود و بی بیغامه علی ابن ابی طالب سلام کرد و گفت یا محمد
 حق تعالی را هدیه فرستاد که بی بیغامه بنی نزار است و انسان
 نزار در بنی نزار است که هر جایی که اندر خواندن این نامها خواهد حق
 بنابر آن و آثار و اکر داند و این نامها را بخواند و بی بیغامه هر یک از این نامها را
 هفتصد و یکبار بصدق نام بخواند که گناهان وی بخوشد و روز قیامت
 بعد هر بیغامه بنی نزار عاصی بدو بخشند یا بر الله تعالی و نادر دارد یکبار
 در کنار بود و چون میزدند عذاب کرد و بودی ایسان که در دو سال و نیم و نیکو
 ایسان کرد و در وقت در کور بنویسد و چون روز قیامت یا فرزند وی تابان
 بود همچو نام تابان که در بود و همه خلق عیادت در نوح طاعت که این فرشته
 است بالکدام بیغامه است و فر که جبرئیل صادق کلمه که این فرشته است که
 در دارد دنیا هزار یک نام را بصدق خواندن است و چنانچه و تعالی او را
 از نور هرگز بر خشت زهر باری نایزد عالم از نور وی منور گردد و روزی که
 هر یک هفت ساله را بود و یا محمد هر یک از هر یک یک نام را بخواند اندر سب
 ازین به دو تعالی مردان خال او بر حجت بیامرز و روزی که فرخ گردد

واحر كيه را عمر در آخر پسند بکشند طرز و کفر زندگ باشد بیارند طشت فو و بعد از آن
از نامها مران طشت فو بپوشند و غزلان نام و بعد از آن با آب بکشان غیسان
بشورند و فو پسند باید که مردکی یاد بسیار باشد و بطالع اختیار و مرد را بجانب پست
داست غشاند و زن را بجانب پست و چون فو شستند بکشان یکخوانند نام و اول باز در
دهان مردان در دهان زن اندر دهند و حال حق بکشان و فو و لایله و
و حی فو باید که موکل را روح که اندر بدن صورت بکشان و فو فو قطع اندر حق افتاده
باشند که حق فو و سبب اسباب است و فو قطع الی و ابواب است و اگر کسی خواهد که تردید
یا عابد و لا اندر آید این نامها را بخواند و باز بر خرد دند و بپوشد و قدری عود
و شکر اندر آتش بخورد و بخورد و بگوید اللهم و حوالی بحق این نامها را اعظم و شریف
و لطیف فو کنی که فلان را محب من گردانی و چهار رکعت از کتبات در رکعت اول فو
چهار بار و انا اترکناه فی لیله القدر چهار بار و انا اعطینا چهار بار و قل عاقله چهار بار
و اندر رکعت دوم فو پنج بار و ایت الکرسی پنج بار و اذ از رکعت الاخر پنج بار
و حاجت بگوید و حق فلان بخند و حد ثنا و عشقنا بحق هده الایما الاعاظم
و الرندان مرد نیز روز که از کبر طالب فو شود یا مراد تقار و حد و اگر کسی بحرب
یا دزد بخورد که در دستش ظرفی باشد و هر که خواهد که روح را بپوشد از میان این
نامها اعظم بیست و هشت نام است بر ملک اندر فو و اندر سایه شل کند و با قدر
بر سه اصفهانی اندر چشم که الله عظمه و حق تقار را بپوشد و دعوی کواکب نیز
بدین نامها را توان کردن که و از نام و الله فو و هم کنند هر قصبه من و جمل
ام بود درین مقام قسم کرد اندر بعون الله تقار و از بیست و هشت نام را
ایما الخلل بگویند و اگر کسی را و ام باشد بدین نام خواند باید که خداوند

بنیت عام حق تعالیٰ اور ازل و اتم و الاصل و ہذا و اور اماں طلال دھند و اگر کیے را
 از دیکن یا بریان آفت سید بود و خوانند و باذیرون دھند در طلال و یا بد
 بعون احد تعالیٰ و اگر کیے بفرماید کہ بنویسند و اندر کور یا بوی نهند تری بنویسند
 و بار و نجات تان باندا الرقوبہ میر و برہیز کار و بوز و اگر کیے را ہوس
 کہ بیغام را اندر خواب بیدار شب بدینہ این نامہا خوانند و عود و شکر بخورند
 و بدست کلمت و کی قبلہ نجسبند از شب سورت علیہ السلام بیاواز بچندنی شکل
 دی کمان و اگر کیے از غیب نخر کوید اندر خلوت نشیند چهل روز و ہر روز یکبار
 این نامہا را تمام خوانند و ہر وقت عود و شکر بخورند و حق سبحانہ و تعالیٰ اروح را
 بروی بکارند کہ اورا الذعالم غیب خبر دھند اما مدک بایز کہ متقی باشند صاحب
 ریاضت و اعصبت و کہ حق تعالیٰ متقیان را دوستی ہم دارد **ان الله مع الذين**
اتقوا والذين هم محسنون بدین نامہا حق تعالیٰ بار برہیز کار نیست و خیر
 اورد و از صحت آدم صغری علیہ السلام کہ حق را جلد ذکر صدف قرار و بیست و چهار
 ہزار نیست کہ ہر نامی بیغام مدتی بیغام مدتی بیاورید و درین بابا امر را بکار
 و ہر نامی را صدف قرار بچرا نیست و تر حشر پود نیست و لم

لہزار و یک نام اینست **قیم اول**

بسم الله الرحمن الرحيم

اللہ فی اسماک یا امیر الایمان یا اللہ یا تمیز یا حیم یا علیم یا عظیم
 یا قویم یا حکیم یا عظیم یا عظیم یا عظیم یا عظیم یا عظیم
 الایمان یا بحی الدعویٰ یا رفیع الدرجات یا ولی الحسنات

يا عظيم البركات يا عظيم الحسنات يا غافر الخطايا يا جامع الصور يا
مطيح السجلات يا عالم الخفيات يا دافع البلاء **عشرون** يا خير الغافرين
يا خير النصير يا خير المحسين يا خير الزاكرين يا خير الوائرين يا
خير الحكامين يا خير الحافظين يا خير المنزّلين يا خير الفضائل يا خير
المحسنين يا خير الرازقين يا خير العالمين **أربعون** يا من له العرش والكرام
يا من له القدرة والكمال يا من هو البدر للنهار يا من هو نبيس السحاب للفقار
يا من هو سيد الحكم يا من هو سرور الحساب يا من هو سيد العقاب يا من هو
خير الثواب يا من هو شريف الخلال يا من هو عظيم الكمال **عشرون** يا
خان يا منان يا بيان يا برهان يا سلطان يا غفران يا
ذا الامان يا مستطاع يا من وضع كل شيء بقدرته يا من فعل كل شيء بعزّه
يا من خضع كل شيء له يا من انقاد كل المخلوق له يا من كل شيء له خاضع يا من
انشق الجبال من شدة يلقاها السجود يا من يلقاها السجود يا من يلقاها السجود يا من
لا تقدر على اهل ملكه يا غافر الخطايا يا كاشف البلاء يا منسها الدجاليات يا
مجز العظام يا دافع الهدايا يا دافع البرايا يا قاضي المنايا يا موضع الشكايا
يا مطلق الامبارك يا ذا اللذة الشارة يا ذا الحمد والثناء يا ذا الفخر والبهاء
ثمان وعشرون يا ذا العبد الوفا يا ذا العفو والرضاء يا ذا المن
والعطاء يا ذا الفضل والقضاء يا ذا الجود والنعمة يا ذا البعز والبقار يا
يا ذا العز والامان يا ذا الرحمة واللين يا ذا الهبة واللين **تسعين**
يا مانع يا مانع يا مانع يا مانع يا مانع يا مانع يا مانع
يا مانع يا مانع يا مانع يا مانع يا مانع يا مانع يا مانع

يا رازق كل رزوق يا مالك كل ملك يا شافع كل مكروب يا مانع كل مذل يا ناصر كل محلول يا سائر كل مديوب يا صابر كل
محجل عشر يا عتي عند شدتي يا جاني عند مصيبتی يا موثر عند
وجشتی يا ملجئ عند اضطراری يا مقبض عن دفعي عشر يا حي يا قيوم
يا عالم الغيوب يا كاشف الكرب يا معقل القلوب يا مرين القلوب يا منور
القلوب يا حبيب القلوب يا حبيب القلوب يا تيسر القلوب عشر

يا جليل يا خلد يا جميل يا دصيل يا فصيل يا حليل يا مقبل يا خير
يا لطيف يا غويز يا سميع يا هادي يا قوي يا عزيز يا ذا الجلال والإكرام يا ذا الجلال والإكرام

يا دليل المؤمنين يا عياش المستغنين يا صرح المستصرخين يا ملجأ
 المحتجين يا ملجأ العاصين يا غفار الذنوب يا مجيب المضطرين
 يا امان الخائفين يا ارحم المبائس **يسبح** يا ذا الجود والبصان يا
 ذا الفضل والعتقان يا ذا الامن والمان يا ذا العسر واليسار يا
 ذا الحكمة والبيان يا ذا القدس والنجاة يا ذا الحق والبرهان يا ذا الرقة
 والميتان يا ذا العفو والغفران **يسبح** ميز هو ذا كل شيء ميز
 هو الله الذي ميز هو خلق ميز هو صانع كل شيء ميز هو فوق كل شيء
 ميز هو قبل كل شيء ميز هو بعد كل شيء ميز هو عالم بكل شيء ميز هو قادر
 على كل شيء ميز هو قادر على كل شيء ميز هو يفي ويفي كل شيء **عشر**
 يا ارحم يا اكرم يا اكرام يا اكرم يا اكرم يا اكرم يا اكرم
 يا اكرم يا اكرم يا اكرم يا اكرم يا اكرم يا اكرم يا اكرم

جلال عظيم يار هادي سلطان قديم يار هو بعباده رخيتم يار هو كل شيء عليم
يار هو من عصاه جليم يار هو من جاه كرم يار هو في مقدار ورحمت
يار هو في حكم لطيف يار هو في لطف قدير عشرين يار لا يرحم الا فضل
يار لا يخشى الا عدله يار لا يدوم الا عهده يار لا يفسد الا حبه يار لا يهلك
الا سلطان يار مع كل شيء رحمة يار مع كل شيء علم يار مع كل شيء علم
يار ليس بغير شيء وهو البصير سبع يار انا وجع الفم يار انا شف الفم
يا غافر الذنب يا قاتل الذنوب يا طالق الخلق يا صادق الوعد يا موفى العهد
يا عالم الهمم يا ناقول الخيب يا اذوق النظم عشرين يار انا يار انا
يا غنى يا مولى يا رضى يا حفى يا قوت يار اظهر الخيل وكن على البقيع
يا سر لا يولد بالحريرة ولم يمتلأ بالبر يا عظيم العفو يا حشر الخاير يا اوسع
المغفرة يا اوسع اليدين بالرحمة يا ستمى كل شئ يار اذ النعمه السابغة
يا اذ الرحمة الواسعة يا اذ الحجة البالغة يا اذ العذرة الكاملة يا اذ المحنة الشاملة
يا اذ الرامة الظاهرة يا اذ الصفة العاكسة يا اذ العزة الدائمة يا اوسع السموات
والارض يا جاعل النور والظلمات يا عالم الخفيات يا ارحم للعبيات يا
بار العوالم يا كاشف البليات يا محيى الامم يا مقلد الهيات يا
مختلف اللغات يا شديد النعمات عشرين يار انا يا انا
يا مظهر يا مبشر يا منذر يا مغيث يا مقدم يا مخرج يا ارباب البيت الحرام
يار ارباب المسجد الحرام يار ارباب البلد الحرام يار ارباب الارض والمقام يار ارباب المشيخة الحرام
يار ارباب الخلق الحرام يار ارباب النور والظلام يار ارباب الحق والسلام يار ارباب العزة
في الاثام بلغ روح محمد بالحق والسلام ثمان عشرين يا عالم الخائزين

[illegible]

جمہار جمہار جمہار

من كل عظيم . يان اعز من كل عزيز . يان اجل من كل اجل . يان هو اقرب من كل قريب .
 يان هو اغنى من كل غنى . يان اجد من كل جاد . يان ارفى من كل روف . يان ارحم من كل رحيم .
احد عشر . يا حبيب . يا رقيب . يا محبب . يا حبيب . يا لطيف . يا
 بصير . يا خير . يا منير . **ثاني** . يا ذا الكبرياء والجلال . يا صانعا غير صنوع
 يا خالقنا غير مخلوق . يا ذا الكمال غير ملول . يا قاهرا غير مغهور . يا راقعا غير مرفوع .
 يا ذا القضاة غير محفوظ . يا ناصرنا غير منصور . يا شاهدا غير مشهود . يا ربنا غير معبود .
عشر . يا نور النور . يا مدبر الاعد . يا خالق النور . يان هو فوق
 كل نور . يا قدا على نور ليس مثله قد . يا مزين النور . يا مدبر النور . يا ملوك
 النور . يا مقلب النور . يا معين النور . **عشر** . يان عطاؤه شريف .
 يان هو فعله لطيف . يان لطفه خفي . يان هو احسانه قديم . يان قوله حق .
 يان وعده صدق . يان حفته فضل . يان عذابه عدل . يان حكمه جلل . يان
 كلامه لذى **عشر** . يا مضاء . يا مضاء . يا مضاء . يا مضاء . يا مضاء .
 يا مضاء . يا مضاء . يا مضاء . يا مضاء . يا مضاء . يا مضاء .
 من خلقه لا خلق . يان يحيى ولا يحيى . يان يطعم ولا يطعم . يان يحيى ولا يحيى .
 يان يقضى ولا يقضى عليه . يان يحكم ولا يحكم . يان لا يلد ولا يولد . يان لا يزول ولا يزول .
ثاني . يا نعم الطبيب . يا نعم القريب . يا نعم الحبيب . يا نعم الرقيب . يا نعم
 الحبيب . يا نعم العدل . يا نعم النصير . يا يروى العارفين . يا تليس
 المدين . يا شيب المشائين . يا حبيب النواين . يا غاصم المطيعين . يا
 رحال الدين . يا مخلص المرددين . يا مانع الخوفين . يا اله الدارين .
 تسمع . يان قد يا كل شيء . يان خلق في كل شيء . يان بلغت كل قدر .

للمطالين ينزجيلة ولفح الدنيا للدين ينز هو يا رب
 للناظرين يا مطلق عيدا السيد يا عصاة الخائف للشيخ يا
 من هو عباد حبة ربيته ينز هو على كل شيء قدير **أحد عشر**
 يا ذا الجود والنعم يا ذا الفضل والكرم يا ذا الباس والنعم يا ذا الحق
 المدح والقلم يا ذا الرور والنسيم يا ملهم للعرب والعجم يا ذا الشرف والضم
 والام ويا عالم البر والهم ينز له البيت والخور ينز اظهر الاشياء من العدم
 يا عادل يا قابل يا قاتل يا عاجل يا قاتل يا طالب يا واهب يا غلب
 يا من انعم بحوله ينز اجسم بطوله يا من علم بلطفه ينز فخر بقدرته ينز
 مدح حلاله ينز حكم مدنيه ينز دبر عمله ينز علاني دونه ينز في بطن
سبع عشر ينز خلق ما يشاء ينز يغفر لمن يشاء ينز جود من يشاء ينز يوب
 على ما يشاء ينز يصور في الارحام ما يشاء ينز يد في الملق ما يشاء ينز مختصر رحمته
 من يشاء ينز لم يحد ولا ينز لا شيء ينز علم له ينز جعل لكل شيء قدرا ينز لم
 يزل جانا ينز لم يزل عينا ينز يومه يا جاعل الملايكه رسلا ينز جاعل السما
 واما ينز جعل الشمس والقمر منيرا ينز جعل الارض دارا ينز احصى كل شيء
 ينز لخط كل شيء عا **سبع عشر** يا فرد يا وثر يا جلد يا صمد يا احد
 يا عز يا بيل يا الحق يا ابر يا ابد يا معبود من عرفه يا معبود من عبد
 يا معبود من شكن يا معبود من ربح يا محمد من عبد يا محبوب من ربه يا خير
 يا معبود من اب اليه **قسم هفتم جهنم دعوة تلوون في**
 يا معبود من اب اليه يا سلطان السلطان يا من لا يغفر الاضمة ينز لا يغفر
 الدنيا في نفاذه يا ذا فضل لا اله الا انت يا ذا فضل لا اله الا انت يا ذا فضل

سلام بار خدای تعالی بخدای راجعه ذکره نامهاست فلان و بکنام و فود و نه
نام و بیج نام و بیج نام و دوازده نام و هشت نام و هفت نام و شش
نام و چهار نام و اما این بیج نام است که بیج بیفامه یک فلان و بیج نام
بیاد در پیش بر علی گفت یا رسول الله این نامها را غریب یا غریب نامها را بده
هم در دنیا و هم در آخرت بر بیفامه خدای بیفامه خدای گشت و بیج نام گفت
بر امیر المؤمنین علی رضی الله عنه گفت یا رسول الله من تحت بیاد یا غریب این
نامها بر بیفامه گفت یا علی ملک جهان خدای را نامها را نامها را مرا خبر داد
فلان و بیج نام علیه السلام و از معجزه این نامها را الکاه که نامید و گفت که نام
باری تعالی از این بخرو نیست و بیفامه گفت یا علی این نامها را غریب یا غریب نامها
که نامها را بزرگ کرد و هر یک بدین نامها از نادر او را بخاطر بود یا علی
هر که خواهد که او را در خاطر هر کس باشد یعنی هر کس که پیران یا خاطر او را
و از خدمت ایشان حاجتی طلبد باید که سه روز روزی که از شب و یکشنبه
و دوشنبه و افاشید روز بان جو و غریب و بیفامه و بیفامه و بیفامه
هر روز در بیض این نامها را بخواند و بیج نام را بخواند و بیفامه و بیفامه
خود کند اما بیفامه گفت باید که این شرایط بجا آورد در هر روز بزرگان
پیران بیج نام ملک و بیج نام بیفامه بیفامه بیفامه بیفامه بیفامه
در ملک حاجتی اما حاجتی که نامها را باید که بیفامه و بیفامه و بیفامه
کار و نشان از این است که در آن زمان که ایشان بیفامه بیفامه
نمود می شوند و بیفامه بیفامه بیفامه بیفامه بیفامه بیفامه
شرط ادب بجا آوردن و بیفامه بیفامه بیفامه بیفامه بیفامه بیفامه

و چون با ملکان سخن گوید دم بدم بگوید که در شکل و بیگان جلد و لود
 بامر اسه نعل و اگر خواهی که ترا بر لعل عالم علم غیبی آتشفشانند
 از ایشان بیاید بر سینه و اما به مکرری بخواهی که از زبان نیت باید ظهور
 که زن و ریاضت و تعوی غودن اما بیاید کافیست که علم غیبی نطق بر لعل
 دارد و اگر خواهی این نامهار بر دل کرکس سیاه نویز و انداز
 چشم کشد باندی سر و اصغیان تا جلد ابرو و راجه شمشاد و انداز
 خواهی که از دل نعل کشد و ملوک این نامهار بر برق اهو نویز و شکل
 در عزاز و در عدم سیمین که در و باز در یکست بند و بنویز و بر لعل زینون
 و شکل کند انداز قنای و جلدان با سر و بیاید و انداز چشم خود کشد
 و عجایب جلدی میان خلائق و عز و محترم باشد و اگر خواهی بنویز در غشاد
 نود کار و با خود دارد جهت بخت خلائق و با بنویز و بر بارش کلخ و انداز
 خواند و قدری و غیر در و کشد و چون از خانه بیرون خواهد مادران از غر
 بر اید و خود مالک و بهر حاجت که روز میر شود و مال کرکس را وقت
 رسیدن با آن بنویز و از هر که آن در کشد و ظاهر بیاید و اگر حرکت بیوز
 بر دشمن تصور صورت و از دیو و بر کن و از دها و کرکس و تیر و ملوک و غیر این
 که زد و اگر قبایل ملک رود همچنان کند و اگر خواهی نعره بر طم المکدر
 بر کاسه جینی و یا به طشت فویش و فخران و کلاب و آب باران نیت
 محمد زنا و الهام الهی بیدار شود و درون و در به لعل و بعض
 عشق با شود و اگر کس نخت و طالع بسته بودیم انداز این نخت
 و این نام را اندازد و فیل کشد در حال نیت از طالع

وین بگذرد بامر الله تعالی و اگر کسی را درود دهن روی گزشتن بپندد و کار
در پست خود و بر هر کاری که امکان کنند هیچ گونه کار نکند بامر الله تعالی
و نام یزدی خداوند ایزدین نامها بخرد و پست و تر حشر مسطور نیست

نامها اینست

یا مَحْمُودُ و مَشِيدُ و شَمِيعُ **یا مَوْشِطُ طَيْثًا**

معناه الذی انت القاب الجیم **معناه الذی یسط الرزق** علی الخلق

این نام اینست که آدم چون از بهشت
بیرون افتاد بدین نام قوی بگوید
بقوة این نام چه بر د بامر الله تعالی

یا طینُ و ج طهرج **یا عَمِجُ یا عِجُ**

معناه الذی یطهر علی کل شیء **معناه الذی یصر العصق**

این نام اینست که بر کتف یگانه است
و بدین نام روا شود در هر حالت
این نام اینست که بر پیشانی برافیل

یا مَلِیْطُنْ هَمَا **یا شَحْوُثَا**

معناه الذی یقول لا کز فیکون **معناه الذی یرفع الیما فیکون**

این نام از نام است که بر صورت افیل
نوشته است بقوة این نام صورت بد
این نام از نام است که ایماندار باید بد

یا رَمُوطُف **یا رُوحُ طِبْ و رُوحُ طِبْ**

معناه الذی انت القادر **معناه الذی یمنی العباد فی الفتن**

این نام بر هر که ملک الموت نوشته
است و حاشا بقوة این قیصر کند
فرشتگان و بر این بقوة از کار
حفظ و حاشا بقوة این قیصر کند

يلجهمي يا طعائف

معناه الذك بلاك لظنك للصغار

در طاعت بدين نامها كشود. می رود

يا سغها شيخ

معناه الذك عروجه في العلم

در شکران زبیر و ایمان در اندر ایدون

نام به خواند با امر او تبار

يا نوسيكفا يا تقيا يا الله

معناه الذك انت حي الموت

یوسف خواند از جاه جاء رسید

يا مهدا تلج ملغاك من لا غياك

معناه الذك استا امان كل

این نام را کرم بیان می خوانند

يا ياركي يا واحد

این نام را ابرهیم الخلیل خواند انش

مردود و دوسر کشت

يا الله يارباه يا ملح

معناه الذك مدح ان

علیه

این نام را امان خواند ملک و پادشاه

يا شطيع النور يا قطيع النور

معناه الذك النور يا قطيع النور

در طاعت درویش بدين نام پرست می رود

يا طيعو عثج طيعتو عجم طيعو

معناه الذك يعقوب جند مكن

این نام را انعام است کاهن خواند

از غرقه طوفان اینر کشت

يا طيب هيرج

معناه الذك طيب هيرج

این نام است که ابرو خواند اندر

يا ايل شدك ميز لاي مثله

معناه الذك يول لاي مثله

این نام را ابو حایان می خوانند

يا احد يا صديحت

این نام را حایان می خواند و اندر

اینر کشت بعد از تبار

يا طعموت يا طوطيا

معناه الذك طعموت يا طوطيا

این نام را عیسی می خواند و مردم را

از کربانید با امر استعار

والفرب

عفج

بلا لکمان

یا

يا شمعوني يا سبطي يا معيد فريثيا

معناه انت اله الذي انت اله اسرائيل

اين نام است که موسی بخواند از مکه و چون
يا نبت و تار و قیامت و تدجیله

یا زه هو یا زه هو یا لا اله الا هو یا زیع و الحرمین یا مولای

معناه انت الهی که انت الهی که انت الهی که انت الهی که

اين نام است که بر حربه الیاس
عیه السلام نوشته است
یا مراد تعالی

یا شغیت یا الله یا زیعنی الملوك و یقر هو

معناه انت الهی که انت الهی که انت الهی که انت الهی که

اين نام است که هر کس بخواند
و خود بنا دارد

یا طوریا یا اهلها اذن

معناه انت الهی که انت الهی که انت الهی که انت الهی که

اين نام است که موسی بخواند و چون
و تدریت یافت

یا ملکی کلوحی

معناه انت الهی که انت الهی که انت الهی که انت الهی که

اين نام است که موسی بخواند و چون

لوح اول اندیش از نشاء اربط و ریاض معجم

معلوم است طالبان این علوم و لغات این به خود چه شیوه مغزی کار بند گشت و اما
 درین زمان جمعی جاهلان از کثافت این نوع را خوار و خلق کرده اند و بی انکسایت
 و تفویض کنندگی خواهند که کار بیغایبان باید بست و گویند و مایه المان را در بعض
 تلف اندازند و عین دروغی کشند و دیوان خود را سیاه می کشند و کار ایشان تنباه
 می شود و عاقبت کار ایشان می گردند و بنودشان نداری که عقل الجبر می شود و اندک کاری
 که خواهی کردن اول بنیاد محکم باید نهادن انکه عمارت کردن که بنیاد محکم نباشد
 دیوار ای از جلوه فراز میزد و بکل روز خراب می کرد و در هیچ هیا و مشورتی و چون
 بنیاد محکم باشد از عمارت مدید بقا کند و یا گمان بسیار باشد چنانکه در حکایت
 آورده اند **حکایت ملکشیرم روز نور الله بر عاقله** آورد ما اندازد کتاب میر
 الملوک که پادشاهی خود او را ملکشیرم روز گفتند و مردی صاحب علم و پیر هندی کار و روز
 روزی و زیر خود را پیش خود خواند و فرمود که جهت ترهت و تماشای من باید که
 در فلان مقام قصر ها و کا شانه ها بلند بنیاد نهی و از هفت طبقه پاری و هفت
 طشر و هفت بلشر و هفت دیوارش بود و اندر هر دیوارش صورتی و تلوی و لولی
 بینا الی و احکام عامه دهفت کشود در آن دیوار ها نقوش حکماتی و وزیر
 حق حشر و عجز از حشر را پیش ملکشیرم روز از و گفت هر چه ملکشیر
 فرموده بود کاربارم باقی باقی تمام عادل ملک گفت اکنون وجه اخراجات
 ملک چند صد هزار است ملکشیرم روز در آن چهار بار بلند شد و روز چهارم از ملک

در دفتر بر کف و بنایان را و مشافان را در کارها و در زمین را بشمارند
و احشاه این را بنده و کج و موکب بکشد و بعد از آن بنده را عظیم تر و در بنیاد
نهادند و چون بنیاد بر روی زمین یکسان گشت بعد از آن در بر روی در کشند
و با ستان از اتفاق کرده بود که تا مدت یکسال بنهان شوند و بعد از آن
بیدار شوند پس به اتفاق تمام روی در کشند و هیچ کس بیدار نشود و چون
بکشند عظیم طبع کشت و گفت اگر بپشتن اینده هلاک فرمایم کردن و چون
یکسال تمام گشت و بر خود ایندا کرد و ملک را بخر دادند که وزیر بیدار شد و نمود
که وزیر را بیاوردند ملک را و نمود و گوید بر تو بگویم و چون یکسالی
که این عمارت را ساختی کردن هر در کردن خود لطفی الهی فرمایم که ترا هلاک
کنند که جهانیان به لوت و غیرت گیرند و زولفت به ملک خود بماند و تعالی ترا
دیر سالی پائین و ستم دارد و کار جز به این باد ملک را معلوم باشد
که بنده بقاصد او بنهان کردم جهت آنکه این عمارت به رسالت و بنیاد او
هم بر کف بود همانا که ملک تواند که نم نماند اگر بالا ایستد دیوارها را بر آوردی
و دخل حق بر من بود واجب شد که مدتی یکسال را کردم تا بنیاد تمام
خاک گشت هنوز چند دیوارها بماند بود غم نخورد و خیز آورده اند که این
عمارت تمام شده هنوز به این بودیست سلامت که از بنیاد نماند و هنوز میماند
و یک بنیاد در بر من بنیان است از بر حجت عدا و انصاف که گفته
باین عدا و انصاف است از او دیدم که در کاری که از کل بنیاد را ببرد
خاک کشد و بر دیوارها و انصاف میاید تمام

فصل اول در بیان تقوی و تقوی معزم خاص و عام

معلوم دای طالبان این علوم که علم مغربی علم شریفست و طریقه انبیاست
 جهنم آنکه موافق عالمان باشند و عالمان میدانند که **دوره علم الایام**
 العلماء و رتبه الانبیاء بقوه این حدیث صحیح معرّفان خاص طریقه انبیاء دارند
 چنین احوال اند که بکلیت پس حکیم که در بر دو القرنین پیغامبر بود علیه السلام
 که هر چه اندک دین علم یا بنده را باند که شرایط کار از دین علم را هفت و طریقت
شرط اول اینست که خیر خود که اصل حیوان نباشد و اصل نباتی باشد
 و نفس خود را مطیع خود دارد و چون حیوانی ملک و شکر را در دهانها نماند و نفس
 قوه ببرد و چون در کار غالب شود بعد از آن روح نزدیک شود مغزیم باید که علم
 بظهوره باشد و با دوزمان و اهل فیوض معجزیم کرد و عبادت حق را بطریق هدایت
 بکار از دین و دنیا به عینها بسیار است **شرط دوم** اینست که مغزیم هفت
 قارور وجود و بهر قارور نام ملک از روز نوشته باشد و در ذکر و املای هست
 و نام ملک و کلمات و عزیمت و جاسور و ترجمان و سوال و جوابش نمود و شود نام
 و عمل از ملک و نام طراوند روز و نام جاسور و نام ترجمان و بهر کفیه شود
شرط سوم اینست که مغزیم هفت کرسی و هفت حجر و هفت حبه و هفت
 کوزه جامه باشد از هر نعل و هفت ستراف هفت خطبه و هفت مدح هفت مکر و هفت
 سبک ملک حیوان مانند ده دین کتاب کفیه شود از شایسته تعالی و جان
 و مصنفان کتاب فیصله محمد این ابرهیم جان که بیکه نزد دیوها
 خراب و در که نمایان کنند و در سیاه بماند و در جامها و دریا و محو و بسیار
 دعوای لودم و چهار روز و چندی بنشینیم و هفت خیمه و کون و مقابل
 اقباب نماز بود تا این علم بدین یافته **شرط چهارم** اینست که مغزیم هفت

جای بلند باشند که در میان طاقی نزدیک آب روان یا نزدیک کوه یا نزدیک
چشمه سخن آب روان و اندر خانه معزم طاهر صورتیست که چهار بیضا بر صفا
الاحسن علیهم اجمعین نگاشته باشد و در دیوار یا بر کاغذ نگاشته باشد و در دیوار خانه نهاد
باشد ادم ۱ و حوا ۲ و شیث ۳ و نوح ۴ و شعیب ۵ و موسی ۶ و
۱ و لوط ۲ و صالح ۳ و عذیر ۴ و لقمان ۵ و ایوب ۶ و ابرهیم ۷ و هود
۸ و سلیمان ۹ و در کعبه یا ۱۰ و یعقوب ۱۱ و اسحاق ۱۲ و یوسف
۱۳ و عیسی ۱۴ و مریم ۱۵ و هود ۱۶ و خضر ۱۷ و یاسر ۱۸ و محمد صلی

باجهار بارش و در بیضا بر یک با چهار صورتی صلی الله علیه و آله و عقیل
شرط پنجم آنست که معزم باید که چهار کربه بعد از چهار نعل و پل و پل
و دراز گوش و خرگوش و خرپس و خرپس و مار و فودینه و فیه در خانه
معزم بنهند و نگذارند که در خانه معزم اندر آید که ارواح ازین جانوران
که ذکر وقت عظیم نذیر می شود و در خانه معزم باید که صلاح و فعل
صلاح ایند و ندوالت حیران بخیر و نیر و سرور و در قه سم
بماند که دیوان این صلاح هر یک از این باشد **شرط ششم** آنست
که معزم باید که هفت عدد و هفت عقیق و هر شش که اول اندر آید عهد نامه
بماند بیضا به خانه و خورش بکنند و کلان ازین شهر را دعوت کنند و
از قوم آشنای کنند و از خود را معطن و محبب از تو بهر سر یا عهد نامه
بماند این مآورد علیها السلام بخواند و بخوان عهد نامه را بخواند و بخواند
نام از هر یک از دوشکوه و لادن و مصطبر و کندر و کسب و جنطیانه
این شش را بخواند و کند هم بگوید و بخواند ازین بخواند **شرط هفتم**

طایفه انیمت

انست که چون اقیاب از برج برج کوکب کند فلان از برج ملک برج قور و جودا
 و سوطان و اسد و سبله و میزان و عقرب و قوس و جدی و دلو و حوت
 بدین دوازده برج سیر کند معنوی این هفت ملک را دعوه کند
 و دعوه هفت ملک هر سال کان اند و چون اقیاب در برج اندر این دعوه ملک را بحر کند
 و چون در برج ثور اندر این دعوه ملک را نهش کند و چون در برج جوزا اندر این
 دعوه ملک را بنیطون کند و چون در برج سرطان این دعوه ملک را بپور اعظم کند و
 چون در برج اسد اندر این دعوه ملک را شهور کند و چون در برج سنبله در این دعوه
 سیدول کند و چون در برج میزان اندر این دعوه ملک را ایخف کند و چون اقیاب
 در برج عقرب اندر این دعوه ملک را بضر کند و آنکه چون این دعوه ها بگذرد بعد از آن
 ملک دیگر را که ایشان بگویند بر شیا طاهر و دیوان و چهار و پشته و دیگرند
 که ایشان تغیر از حضرت جلت اقدس تعالی و نام ایشان در مصی که است

اندرین کتاب گفته شود **فصل اندر بیان چهار فرشته و نامش**

و معلوم باشد که این چهار فرشته ایشانند که چهار عناصر کلم ایشانست و هم
 چهار فصل جهان کلم ایشانست اول ملک قور و طایل خوانند ملک انشیر
 و ثابستان حکم وی کنند و دوم رطایل ملک یادست و وقت خزان
 حکم وی کنند و سوم نوطایل ملک خاکست و درستان حکم وی کند
 و چهارم مار و طایل ملک است و در بهار حکم وی کنند و در
 فصل ایشان را بعد بر کل در خزان خوانند اند از فرشتگان ایما نهاد
 طایف و علم این خود بیکدیگر و در مصی و آدم خود پیدا کرد اند
 و در علم این است که بر دیوان عالمی و کل به باشند و نامهای ایشان

والمجنين حویند که بنیاد این شهر را بنیان بخشید و این شهر را بنیان بخشید و این شهر را بنیان بخشید
در اول صفت دهج بر طایفه ای است که در این شهر است و این شهر را بنیان بخشید

و چون این شهر را بنیان بخشید و این شهر را بنیان بخشید و این شهر را بنیان بخشید
و چون این شهر را بنیان بخشید و این شهر را بنیان بخشید و این شهر را بنیان بخشید
و چون این شهر را بنیان بخشید و این شهر را بنیان بخشید و این شهر را بنیان بخشید

اندویمان ملکان و منالشان و غنیمت

و خود نشان و در جهان شان و جاسوس ایشان و مقام و سواد نشان
 و بخت ایشان و قربان ایشان و شناختن ارباب عامی و مطیع و صاحب
 صاحب ملک چنین نماید بلیقاس و سیم و زور و اوقین و بیایند
 که ملکان را لوح بسیارند اما هفت ملک اصل است همچون هفت کواکب سیار و در
 هفت ملک همچون یارب این هفت ملک اند و هر یک یکی که هفت خاکه این ملکان
 حاصل نمایند و اما غنیمت حاصل و یلک است و غنم خرمی و یلک است اما اصل
 آن درین کتاب بیان شده و اول دعوت ملک و دوم ملک و سوم ملک و چهارم ملک
 و اما از بیونکا که ایشان درنده اند مثل شیر و بیلندر و کرک و بغیر و شق و سواد
 و خرم و خوش و صریح و باز و غنیمت اما بعد خواهی که او را دعوت از ملک این
 جمله حیوانات که مطیع و منقاد می شوند چنانکه در روح ملک او را یلک
 درج که نرو و اختار خود همان در ذرات چل اند و او شود و در بالک که
 چنانکه در کور و خود بکارد و از یک خود در مندر و در کور
 مندر یا عشر اول و الله یا رب و رب ذرین مثال که اینچنانند و در
 و در تا بنزد بل و از یک و غنیمت چنانکه از بل و لطیف و خفایات اما
 به پیوزانند در بحری و غنیمت و چون بادی با او و در منالشان ملک
 که جاسوس ملک را میفرماید با او و بعد از آن غنیمت خود را
 و با جاسوس و غنیمت از حق ملک العالم است و با او و در منالشان ملک

افانده
 از
 در
 ۱

ماند

و بعد از آن مخبر باید که نتواند به البتة بابت خود و با باینکه قربان
 اندانکه طاعت خواهند و بدین بیان طاعت نباید خواست که حاجت نکند
 و قربان شود و سوره یوسف بر رخ بر رخ و الهیبت ملک عالم انداخته یوسف
 یا کافک بر رخ یا مدک بر رخ و کین بر رخ و پیش از آن چشم قربان لغز
 و اما صوره خدای خود شده و بعد از آن غریب و بعد از آن سوره ملک و طاعت
 و ترجمان در خدا اول و الهیات یکیش و در منزل دوم دوم عرش
 نابود شد

و در این مقام دوم در این مقام ایستاده و بعد از آن
 هفتاد که الله و بیسم و روز روز که روز و روز و روز

و در زمان ملک جاد خود را معزم فریاد که سر پند و دایره رحمت به خواند
 مردانه و هر دم و هر دم حربه را به جبهه انداخت و چون ملک را هر جا که شود
 دیگر حربه را بناید جنبانیدن صورت ملک را

اینست

صورت جاپوس

صورت زمان

لوح اندریازد عورت ملک د هشر و عزمش

انظر الى هذا من حليم ويزدك

خبر آورد که دو نفرین اسپکنده علیه السلام روزی بودی خود که مرا
می باید که لوح را بینم و ایشان را بمن عرضه دار که ایشان چون باشند شکل
ایشان چون باشد و چند گروهند و مقام ایشان بجا باشد و خود را ایشان
چه چیز بود و پوشیدن ایشان چگونه باشد و ایشان را اصل و دعوی ایشان
چگونه توان کردن و ایشان را بی آدم سخن چگونه گویند و هیند ایشان
چگونه باشند و اگر پس یافت بسیارند و علاج از چگونه توان کردن بر اعلام
باید کردن چون بکنایه حکیم این سخن شنیدند و پسر سرگشته گفت با دشمنان
حق تعالی تا دیر پاهای پاینده دانا ندیده و مای ملک اندر لوح را یعنی جنت
را حق تعالی از نور نارافرید و از زقانه اکثری و عباد من و از کورد و غبار
ازید چنانکه نژاد حق تعالی در کلام مجید یاد کرد **اِپس خلق الانسان**
من صلاصا کالغیا و خلق الجن من راج من راصلاصا کرد و غبار
لطیف را خوانند که از زمین برخیزد تا کاهان و یحجان بجان به بلای
اوج هوارد و با ما الله تعالی که قومی بزقان عرب اصغر صر خوانند
و بزبان توکی قصور غا خوانند و بزقان فارس باد بجان حکوید
و مارچ زقانه را نشرا خوانند و مرج زقانه را کوسه مارچ جمعش باشد و بعضی
را بر بعضی مرتبه ها از زقانه بر زقانه یعنی با دود آب و زود و
زقانه زوشن تو بود اما در لوح را حق تعالی می خوانند و اینست

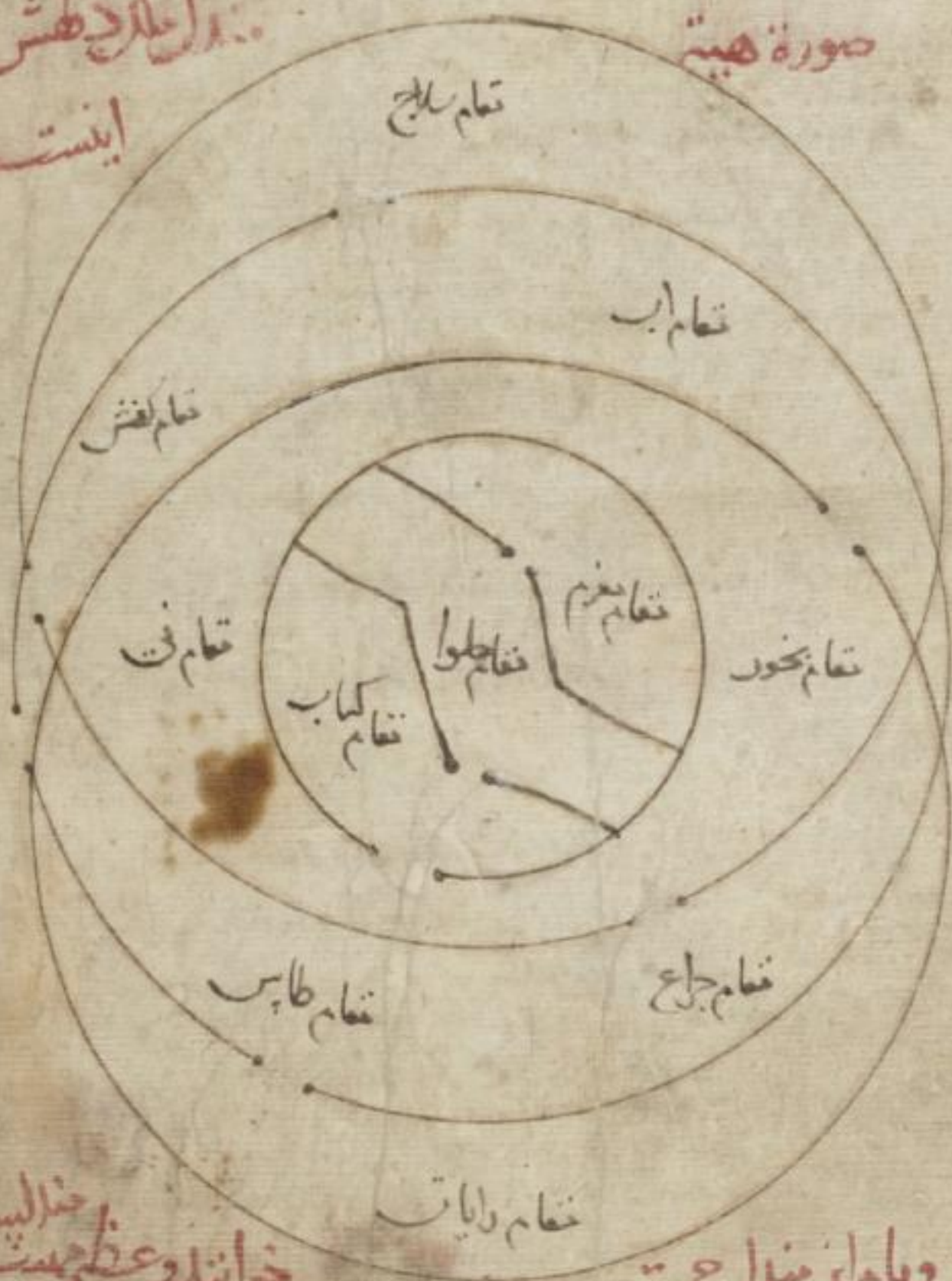
الانسان
من صلاصا
کالغیا
و خلق الجن
من راج من
راصلاصا

بعضی سلمان و بعضی جهود و بعضی زینب و بعضی یضرائی
 و بعضی انبار بر پست و بعضی تنگ پست و بعضی بزدان پست
 و بعضی انش پست و ملکان کارند و زیر و تخت و قاضی و ملا
 و محاسب و خطیب و واعظ و مقامهای ایشان برخی در هواست
 که مکانه فی الهواء برخی در زیر زمین که مکانه تحت الارض و برخی را
 در کوههای بلند که مکانه فی الجبال و بعضی را مقام در آسیابها
 خراب و برخی را مقام اندر حمام که اندک عزیمت آوردند که با صاحب الثنور
 و الحمامات و برخی را مقام در دریاها مکانه فی البحار و بعضی را
 مقام اندر بقاها و مهیب و برخی را مقام اندر باران که مکانه فی السحاب
 و بر هر درختی موکل باشند و در آخر این کتاب صفت شود از این
 استغفار و برخی را مقام در دیرگاه که هر یک در مکان و زمان و زبان
 و اولاد خارج و در آن الله تعالی گفته شود و برخی را مقام در راهها که
 باشند و برخی اندر کورستان و در و برخی را اندک یا بسیار که در برخی را
 مقام اندر انش کانه بود و برخی را مقام اندر چهار راه بود و برخی را بر رغان
 موکل کرده است و برخی را بر کافران و برخی را بر شیطان و برخی
 را بر ملائکه و برخی را بر درختان و برخی را هیاه و برخی را بر یورها
 و اما چون در عجز ملک و هشر خواص کردند باید که چند لغات در جرد
 اندر بود در هم درج بود باید که بر الایام می و حیوان ملک اندر و معوره
 ملک و در این خود و هفتاد و اول سطر عشتاق و کوه کند و عزیمت آغاز کند
 و مقام و در آنها بود بعد از آن نشان حاجتشان باشد که تمام الله

چندین نظام را از این بولد یا بدین شکل و این نشان را بیان کنند و نقش کردن
 و در زمان حجت از جویباران را بدین و نیز در هر یک از این و آنکه عزمی را از آن کنند
 و اول تصویره مندرج نموده اند بگویند استفعال

نظام ملک و طهر
 اینست

صورت هیت

نظام ریاات
 خوانند و عظیم هیت

و نام این مندرج است

و چون مندرج را خواهد کرد و بی بقیه آورد و از هر یک از این استغانت
 خواهد و بعد از آن از مندرج در آید و اساسی است که در آن دارد

شرح سند ملكه شوق تدبير عزيمت انبیت

للعزیز تلج المجهیز مغر الوند البلیناس للحکیم که چون خوانی که عزیمت ملک
دشمن آغاز کنی چون افتاب در برج ثور اندر آید باید که اندر صحرای بیرون
روز جانب مقابل قله و بعد از آن مندر را بکشد بر کار و بر کار است جهت
مند را عزم را باید که باشد از جوب بید الصغمانی و در قول بر کار پس
فاذ باشد و بنزد بر کار این مندر را بکشد و بعضی سند را بحریه باید کشیدن
و بعضی را بشیر بولاد و بعضی بشیر و چون عزم اندر مندر ها کشید
باید که روی جانب صحرای قله باشد و شرا بیک کار دارد و سند را هتس را
مقام در حریه بعلبک خود و قله بسیار کار و چون بید که او ملک
بزرگ است و معرمان را سخت دوست دارد و دعوت این جهت سخت نکرده
که زنان و خادمان محبت کنند شود

عزیمت دشمن انبیت

بسم الله الرحمن الرحیم و به شیعین عزیمت علیکم یا اهل الکتاب و الاوارج
للعلیه الکامله الیهونه المحرونة حقن و للعالم را بسطرون و حق بید
المعجود و ملا یقول المرفوع و البحر المسجور و حق بین الامم و شکر الام
و شکر الامم و حق جبال و یسکایل و ابرافیل و غزایل و ملل العرش
و اللکر و بیان و ملا یله الدرو و کتیا و حق هذه لا یسار و مکتوب
ازود کار و علی الله و حق هذه ابلا و حق جلع و ملل الامم
رب الودع و رب اللد و الاقطین یا صبور یا جود یا کریم
و حق و در الزمان فی المرجح للمود و حق فکل الرابع و در الشمس

وحرمت النور المقدس عجلنا الملك واخلد في ظل الملك وحرمت جنود
من تحت اقبل وحرمت هذه العزيمه العيون الخروف المبالا للكنون
العلم وروا طبعوني حتى خالق الارواح المقلب في حق نور العلاء حتى
ديان الملك وحرمت الملك المعظم بقاوا نطقوا في هذا المنزل
الحديث وهدى وهدى ميثاقهم خاتم سليمان بن داود عليهما السلام وحرمت
سيد الارواح ومولاهم لئلا للقديم بامر الله تعالى وانت الملك اللطيف
للشريف وحرمت في انهار والموسلين ولا حول ولا قوة الا بالله العظيم

قال يا ممالكه در كارد مندل بايد نوشتن اينست

اللهم يا رب الارواح اللطيف الشريف المعون لا اله الا هو
الحق اليوم لا تاتخذه سنة ولا نوم له ما في السموات
وما في الارض من ذاك الذي تشفع عنده الا باذنه يعلم ما بين
ايده من خلفه يا سميع معيد قوتيا يا حي
رجف ابن نامهارا بنويذ عودات بايد نوشتن وخوران
دران دم بايد كورن واما سكاره بولاد بايد نوشتن كه مندل
يا نيركار بايد كشيدين و نوشتن يا سكاره بايد نوشتن و معوم
بايد كه جامهارا كوند و بالازرق يا ايمان بايد نوشتن كه لصل
يا ملك بلن كار بود ايت و حقيقت بايد نوشتن كه اين
ملك ملك و كشت و در دعوها از اين مندل و حرمت بايد نوشتن
كه هيت بخيم نازد و هر حاجت بخشد كه خواهد حاجت ما و سرور

صورت ملك دلهش اينست

هخامن الاثر من شان مخزون
للملك على كل صفة من
طاهره

الجن باذن الله
الاولاد والاولاد والاولاد

هخامن الاثر من شان مخزون

صورت ماسوس

صورت تيران

هخامن الاثر من شان مخزون

لوح اندریس از دعوت ملک میططر و زعمیش

از قول ابیاسر حکیم از زعمیش علیه السلام

چنین فرماید خورشید از قول ابیاسر حکیم که ملک میططر و زعمیش عظیم
بزرگ است مقام وی در هوا باشد مکانی فی الهوا و ابرها و باران و برف
بامر الله تعالی حکم وی بود و چون کسی خواهد که دعوت کند و احوال اسلامی را بیاورد
و معلوم و مصور گردد و چون معزم او را خواهد خواندن باید که چهل روز تفوت
کند و دعوت میططر و زعمیش عظیم را بدین روز یکبار افطار کند نان
جوین و روغن انبوز و عسل سیدنا که خست با ای کوه روزی که مقام خلوت
باشد و اگر در کوه مقام و خانه نباشد اول اندر شهر تفوت کند و بوقت دعوت بکوه
روز چهارم معزم با خود برود و صحیفه و کلام هم باشد و چون معزم اندر منزل
خواهد نشست اول هزار و یک نام را بخواند بعد از آن مفتی یا رسوله قل ارحم یا بخواند
و پیش از آن خود قرآن کند و بعد از آن مائیل یا ناز و لوح بگوید و مائیل یا ناز و لوح هم
گفته شود و بعد از آن در دعوت در منزل دوازده سپید ها را حکم کنند و پسند
از مقام در منزل فرزند که معزم اندر می آیند و اول قرآن یک سوره یا غفور و زبان
باری که گویند و زبان تکلی طوز ما و زبان لاری کسرتو که گویند
و چون معزم اول بار دیبازد کفش را بپوشد و در دوم چوب خود را
بندد در سوم جایان بندد و چهارم جای طعام و نقل بندد و خاموش شود و با قام
و مقر جوز هند و شاه بلوط و نار دان شیرین و دیر کا و پیش و چهارم
سلام بندد و پنجم کتاب بندد و ششم و سیفان بندد و هفتم جای معزم بندد

صورة ملك ميخائيل

و هشتم بار بجه کاه نمود و جامه‌های معزم بزرگون بپایدار غماخه و در اعجاز

کتف معزم این شش ناح بنورید **سنت نام اینست**

یا طه شیعما یا کف عقیثا یا کف عقیثا یا صعلیها

یا کف عقیثا یا طه عقیثا و این نام هفت که بر دهن

نامه نوشته و اندوخته ادم علیه السلام شرح این نامها بیست و چهارها

فراخن دارد و چون معزم عزیمت آغاز خواهد کرد اول یا نکر باز که می‌نویسد

اندر درند در اید و دعوی آغاز کند و معلومهای طالعها از این سیوه که این

عزیمت و جهت علم نجوم غایت بود و پس از افلاک معزم داک ف **سود**

و درین منزل که معزم خواهد از روح را تو اندید نه اما کجرا در پیرمه دان

نقره کند و کل رویه **کل اینست** سوره صفهای و چشم کسور

و چشم کاه کوهی و چشم مار جلی و چشم کوه سیاه و چشم

بودینه و در اجدا جدا بلوید و سوره صفهای بیاید و دران

منزل چون نکند آنکه اگر خواهد که از روح بد و جلی کند ازین کل در

چشم کشد و بعد از آن خواند دیدن و دیگر اگر دران منزل خواهد که

کیسه را از ملوکان عالم مطیع خود کند از ملوک بیطردون که در دولت است

کند که کار معزم بخون در کردن با براسه تفار **شرح ذکر اینست**

و این منزل را منزل العشاق خوانند و این منزل از منزل است که

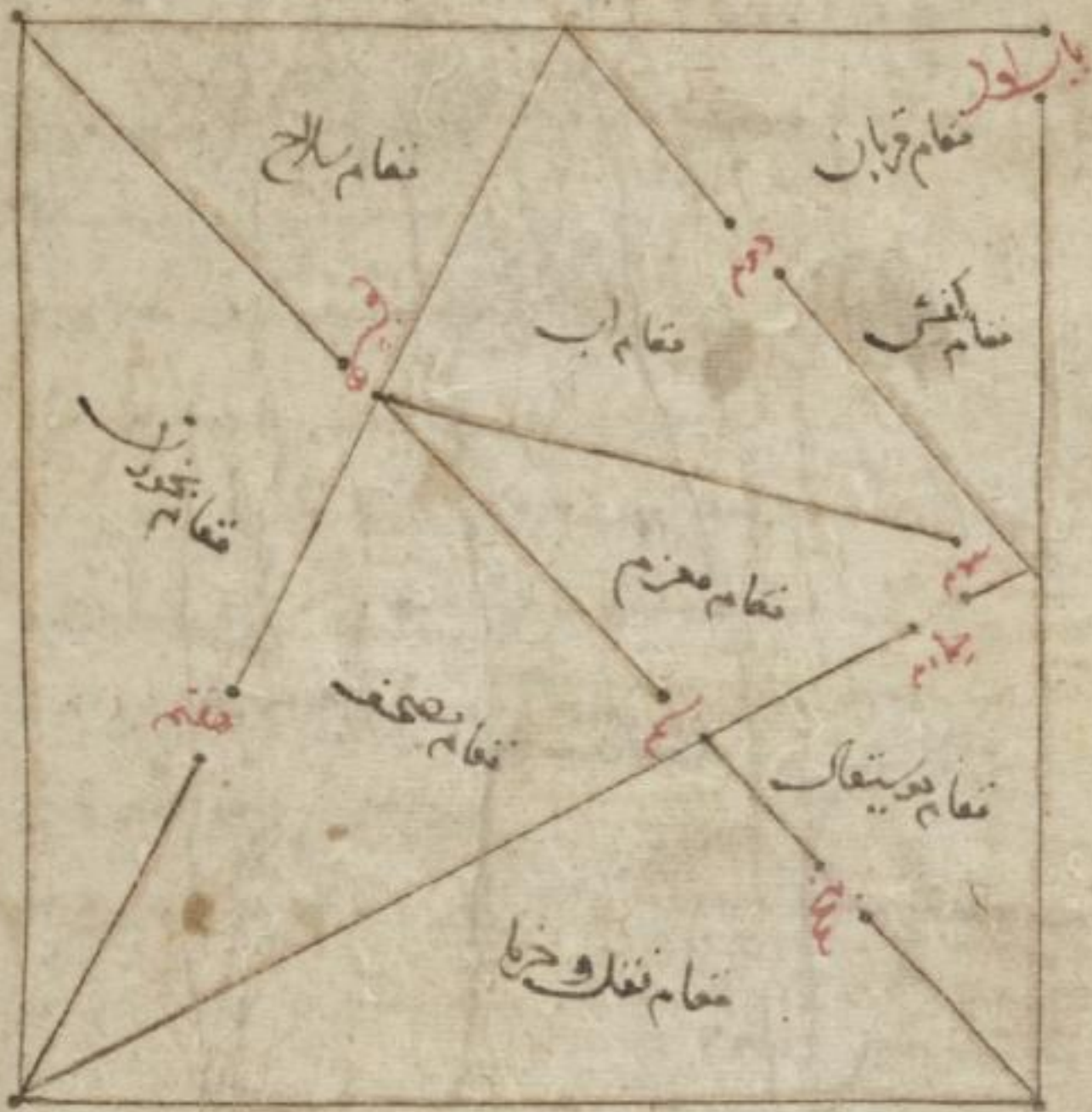
محمداصل علیه السلام دعوی هفتاد ملک کرد و هفت اقلیم مطیع

خود کرد و مقصد بسیار بیغایت اظهار کرد و خلق را

مسلک خود نمود و با مراد تفار و حل

جلون

صورة مدار ملاحيطون

نامی که اندر خرد و در خط با این نوشتن ایست

پیکان الوقار للتقارب لا اله الا الله
 پیکان للعلم الحکیم لا اله الا الله
 پیکان للتصانح المانع لا اله الا الله
 پیکان للصمد
 اللحد لا اله الا الله الامان الا مان يا ديان يا قاضي الحاجات
 اقصي حلق يا اعلام للغيوب يا مسير الحساب يا هو
 سرط بانل نماز ارواح از قول عبدالله بن هلال رحمه الله عليه

مصنف کتاب بنویزد و در همچون انجمن دعوت کردم و در دل من گذشت کوی
 الدارین ملک چیزی نخواهم ارد و حق می گوید مدد کند و آن بابت پس
 در حال از در خانه مردن بیرون رفتی در آمد و سلام داد و فرمود چو از من
 و زمانی بیک شب بعد از آن من گفتم ای خواجه عارف و خدمت
 بفرمات گفت حاجتی دارم گفت حق تعالی را که از ما پس بایستیم
 پس می گفت مرا یاد می بود و در غوغا نثار قدوک از رویم درون خاک
 کرده بود و اکنون بعد از این سیاهی که می بینم و این رویم را طلب کردم
 یافتیم و درین راه چند جایگاه داشتیم که می بینیم لایه یافتیم اکنون زلی باید
 و زن و بایزدان پیش که چیزی هست نماند و آنکه از رهبت روزی
 روزی می شود بانه پس در جای من زخم داشت و کل را بخت کردم
 و در کتاب اینها فان نظر کردم و اصطرلاب را بر گرفته و ارتفاع اجاب
 را با چشم و بعد از آن در قنطرة نظر کردم و بسیار کردم و در کلیم
 و در آن مقام رفتم پس در میان رفتم و نظر کردم در میان باغ جوی
 دیدم نزد درخت که صوره طریق این بود و صوره قیامه
 طریق صوره جوی ایست و قیامه صوره و غیره پس نزد درخت
 رفتم که زمین را بکنند و قدر دو په کرد در حال یک دیکل رویم
 یافتیم به نزد دیوار و ده مرل درم نظر بخیا و از آن مقام بشنیدم
 و صد دیدار و دو هزار عدد بمن قنوج شد و بود الایه و عود
 الدارین همچون غم و درین باب بسیار بدست می کشید و یکن
 از میان می نمود که عمری را کند و آنکه امر می کرد

حکایت شیخ فرهاد معزم جین آوردن آنکه در شهر مرو

مردی بود نامش شیخ فرهاد معزم گفتند و مردی عظیمی خوا
و معالکال بود و در محله های مرو می سرگردید و فال و تعبیه و عیبت کردن
می کرد و هم دلق شد خانه بود و یک لاج بود و ایوان و قصرها
بلند دلق مقام سلطه و حوض ابرو میان سخن سیرک و باغچه لطیف ساخته
و اما دیوان دلق مقام اشیانه کاشیده و مگر بر یاقوت پیرک بود همیشه
دلق مقام ابدن و مکرر با کماله اری لاج یافتند در زمان حال کردند
و در وقت مردی غریب یا مذهب نامش یوسف رومی گفتند در شهر مرو اند
اند و مقام می طلبید و شهر مرو دلق تحت علیه بود در زمان سلطان طغرل
بن و همدار بود و در الله قبر و یوسف رومی می آید و دلق خانه و در
لاج مرو اند در حال بر زمین چاروب نهاد و زمین را با یک وقت و قدر
عوز و شکر بخور کرد و چون شب آمد آمد شمع و افزوخت و قرآن
نخواند و به شست و چون نیم شب شد ناگاه او از عظیم را می بیند
تمام و در باغچه کشته و کشته و از درها بیرون اند و از دهان
وی آتش می زند و چون یوسف رومی از این دید در حال بخور کرد
و مدح و ثنا خواند و دعا می کرد پس از این درها نا بیدار شد
و شبی دیگر مانند صورت شیر می آید و یوسف دعا می خواند
و مدح می گفت بعد از آن دوزخ مار پیش پیری می آید اینجا
و یوسف سلام کرد دولت ملک را داد و ترا سلام کرد و گفت که
مرا داد و بستانم و امشب تکلم می خواهم از تو بپرسم

و چون نیم شب شدند کل ناله جان میاید بصورت تخت اطفالانند
 ما چهارده شب تا جری مکلل بخواهر بر سر خود نهادند و سخن بدو جواهر
 مرصع کرده و بیم فیللم کاذب بطف نام یوسف جلال داد و پایی
 بر خاستند و زمان فصیح مدح و ثناء ملایم داد و خواند ملک ششست
 و گفت که نام تو یوسف است و تو گفت بل یا ملایم ملک ناله گفت فر ترا
 دوست کلشتم و اما بدان که فردا درین مقام بسیار می آیدم هلال کردم
 جهت آنکه چون فردا درین مقام می آیدم به پیشان خود می نمودم ایشان
 قصد من می کردند مرا ایشان هلال کردم اما چون ترا دید و خود به سبب
 نبودادم و نمودم تو ترسیدی و مرا مدح و ثنا گفتی و تو اضع نمودی که
 از هم نزد که فر ترا بل نام اکنون مرا بنوع عشق عظیم افتاد اکنون
 ای یوسف فردا غلام من بیا و ترا خبر می آید این بگفت و کل ناله و نایدا
 گشت تا مرله تقار و دیگر روز غلام بیا مدو جقه بیا و در از من مر خام بید
 داد و وی بیست و هفت و گفت ملایم فر باید ازین خیالها خند تل
 خوامی خرج می کنی که هیچ کوه کم نکرد و غلام وقت فرستاد از خیال
 ندی بر کوفت و خمر کرد و حکایت درازت باید که من یاد در بدی
 بسیار صلح بخت گشت و از غلامان و کنیزان و اشیاء شد و بدی
 هر دلیست بخرد مردم معجب می شدند می رسیدند و من بگفت ای خود
 من را خبر بده و مر غلامان را خبر بده و هیچ ملایم روزم دروغ و در است
 و یافت قصه چون روزگار است و این را در ملایم ناله و در می میاید
 و گفت اکنون این را میاید و در وقت لایم را ناله هست و قصد و

[illegible]

اولی گویند باشد انکه بسم الله کلیم و چون از ارواح کس افت سپید
بامریارت تعالی از معنی انجور و صوع و درد سرد درد دندان
و درد چشم و درد شکم و غیره ۴۴ بار متواتر است و اما کوه کل بران
ریخ و بیان عضو یا ملک یا شند یا حن یا شند و غیر این نیست بنابر
دعوی است مکه صلی علیه السلام که چون حق طه ذکر کس ریخ دهد
ملایکه را بفرستند که این ذکر را ببرد و بیان قوت را ببرد و بیکر نور
جشن را ببرد و بیکر کناهش را ببرد و چون فضل و رحمة حق
تعالی اندر رسد از فرشته که زکرا ببرد است امر اید که اکثر بر جان
لطف و بدان فرشته دیگر که قوتش را بجا رهند و بفرشته دیگر که نور
جشن را بجا رهند و بفرشته که کناهش را بجا رهند و بفرشته که
بفرز فرکا کناهش را بخورگان که رحمة تفری نماید و بفرشته که
و شق تعالی ملایکه را از برون و کل کرد است و چون از درون بر جوارح
و اندرین اسرار بسیار است اما انفا را به ندارد و بسم

لوح اندر ملایکه ملکین و ملایک اعظم

از قول ابی اسحاق ویزو دولتی علیه السلام

خبر فرماید بدرباری از قول ملکین و ملایک که
همین اعظم را عرض کند و دعوت سازد باینکه هفت روز و یکصد
و بعد از آن در صحنای بیرون افتد که آمدن معرا ان بلند
ده نوبت و ناب بحدوث و بیش و بر و بعد از این بارین پاک

صورة ملك ميخوز لا عظم اينست 78

و در عهد عزرا و مذر لاورده
 در احوال احوال الاناج و حال و حال
 و در عهد عزرا و مذر لاورده
 و در عهد عزرا و مذر لاورده

صوره چنگل

صوره چنگل

اولين سوره ايد و بعد از ان قرطمان
 و از ان ملك ميخوز اعظم و مبارک

صورت

عزمت ملكي محمد لا اعظم از تقارن ميت انصوري احم عليه السلام النبي

بسم الله الرحمن الرحيم ويحيى ميت

عزمت عليكم يا ملك المبادك يمين لا اعظم تقالوا تقالوا هذا الاسماء
للعظام الثقل باسمه عليك يا يمين بحق الله الرحمن الرحيم للمكرم للمعلم
للقدم الحكيم للعلم وحق هذا الاسماء مذكورة في سرادق العرش
يا مانع يا دافع يا رافع يا جامع يا شافع يا صاح

يا هو يا هو يا هو يا هو يا هو يا هو

يا دهاب يا تواب يا كتاب يا جامع السموات والارض

يا جاعل الظلمات عن النور يا قاضي الحاجات يا مجيب الدعوات

يا جاعل الظلمات عن النور عزمت عليكم يا انكباب الارواح المبادك

يؤمن لا اعظم بحق هذا الدعاء بسم الله الاعظم للنعيم بسم الله للمبارك

الاعلى الذك ليس له والد ولا ولد واشهد بان ادم صفي الله وان

روح يحيى الله وان داود خليفة الله وان عيسى عليه السلام

روح الله وان ابراهيم خليل الله وان محمد حبيب الله صلى الله عليه وسلم

وحق طه ما انزلنا عليك القرآن وحق صكه من وعده عشق

وحق الله الولد القهار واليتار للمكرم الجبار بحق حله للعرش

للعظيم والكرمين وحق شهادته لاله الا هو والجلاله واول

المعلم فاما بالنعيم تقالوا تقالوا يا ملك الجبر والكرار الارواح يمين

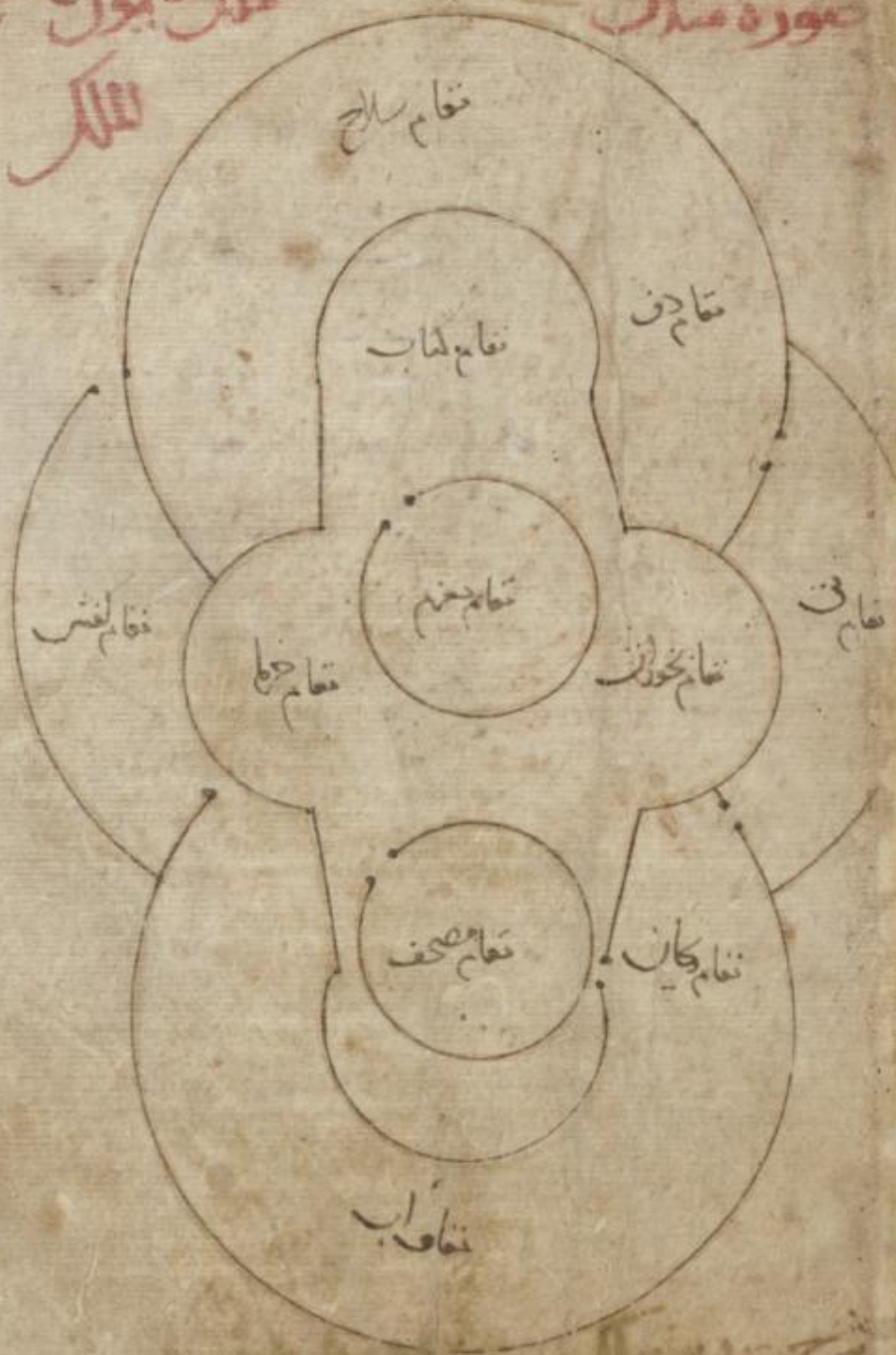
الا اعظم بحق هذه المعجزة التي لا تروى الا لطيف فقوم يا الله يا محمد صلى الله

عليه وآله وسلم يا قهر الزمان يا قهر الالوه يا قهر الاله يا قهر

الزمان يا قهر الزمان يا قهر الاله يا قهر الاله يا قهر

ملک مہروز لا عظم
للك

صورت منزل

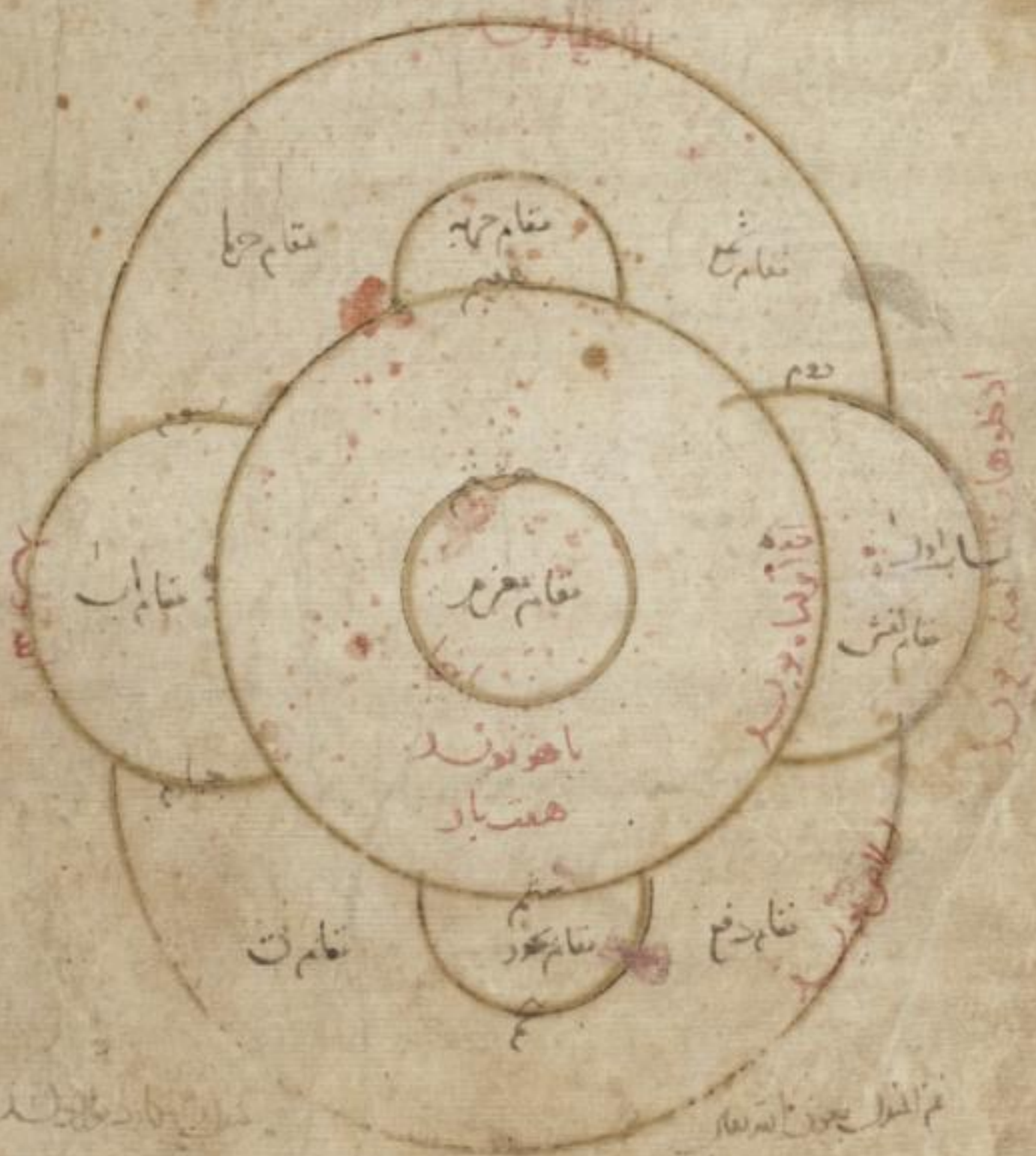

شرح
چند طایعات و مویک جان آورد و میدان را تر خواهد و بالای حوره
اندیشید و از آن غنیمت آغاز کنید و غنیمت می طردن بسیار
جهت این نیز شاید

چنین فرماید بر یانی که اردو العزیز حکیم وزیر و العزیز علی اللام
الکرکی خواهد که ملک میمون الاعظم را عزیمت کند بدعوت او و مطیع
و محب خود بساتد باید که هفت روز و روز یکروز و بعد از آن در صحرائی
بیرون رود که اندر آن آبادانی نباشد و ده پیر را تبار عیالت خود طول
و عرض صحرا و بعد از آن چهارمین یا پنجمین است آورد زمین بحد قاصد
و در آن زمین مندر میمون الاعظم را نقش کنند همانند درین کتاب
آوریم و بعد از آن چهارمین یا پنجمین را در آن عمارت و در آن عمارت
اندر پوشیده تصویر میمون را پیش خود نموده عریضه آغاز کنند و خورش
ایستاد عود و شکر و لادن و لند و کیمیز و صفا و جوز
بویا و مهر را در هم بکوبند و در صفا بسیار دوز و لاش نیز خور بسیار
و طایع بید و بیشتر خود نموده است و است از طایر و شیر و نهنگ
آوازه طایر بر آید و آنکه خام اول بخور کنند که در حاکم بقدره ملک و جلالت
میمون الاعظم حاضر شود و ملک میمون اعظم حکیم او ایستاد و هرج روز بخورند
بعد از آن شوق و بیخ کونه ایستاد و مردم مانند است و در کتبها شرح
این ملک بسیار است اما ازین بهتر باشد و چون خواهد که ملک را بدست
دهند تا آنکه مردم را بخور کنند و بگویند که بسم الله یا ملک میمون الاعظم
طوالت یا بسم الله الاله الاعظم بحسن او ما سر او با او است اصوات او
سرای طماع و طماع و طماع و طماع و طماع و طماع و طماع و طماع
فرد علیها السلام **حکایت پیر عیانت ملک ابراهیم**

بدست آوردن زمین سجده قام و در آن زمین خندک مکه میمون را نقش کنند
 چنانکه در کتاب آورد. اندر بعد از آن ماه سجده اندر یوشد و عام
 و در ایام سجده و خود بخود و شکر و لادن و مصطفا پازد و طایفه
 سجده و پیش خود دهد و ایهت ایهت می نذر میل آهنین بدست
 ملک و لکلال اول حی از عوان ملک می آید و بعد از آن از نام معمران
 کاپوس خوانند و ملک میمون اعظم ملکی که میست و مبارک و از حضرت
 وی هر چه خواهد ماه مرداها حاصل شود بام ماه تغار اما بطالع سود
 انار کند که اقباب در طرف خود با در اوج و از و بار و هبوط و مقام
 زحل و مریخ دور بود و اگر پس مال یا نعمت خواهد از حق تغار بدعوت ملک
 میمون حاصل شود بی شل و بی طان و صبح و بانی **حکایت محمد**
ابن ابرهیم المصنف غفر له حسن او و از روزها ملکی میمون اعظم
 دعوت کردم و از وی مال و دولت خواستم پس ملکی فرمود که امروز تو مال دهم
 ملک تغار پس مدتی از در خانه اندام و پیلام داد و زمانی نشست و بعد از آن
 از آن بگشود و گفت فلان پیلام می بماند می گوید که کاری دارم اگر زمانی
 تشرف فرماید من و خاستم و کتبه و مل و اصل و تقویم را با خود برد
 چون بمانی بنشینم از رخ بر شگفت که ظانم و ملی محتاجیم من و مل زخم
 و ضمیر را کاستم که جهت زنیفه است و مل تولید کردم و انقلاب کردم
 و بدانستم و صبح بمان تغار که عدا از غرات الوضت و حکمت لا یعلم الغوب
 لا اله الا الله غیب الان غیب اما نوذینه بنت کرد. آن شخص است
 استی در زمان کافیه دارد. غار عدا و باغ دمن که دهم اکنون است

و بیج یاکبت الیون خیر جایا . طلب کردیم و هیچ نمی یابیم البر دران بار
 طایفه ای و آن مقام را بدست آوردن ما ناخسترا را بتوبه یهیم نزدین حال
 کواهان عمل کردند و بر خاستیم و در آن باغ رفتیم و آن مقام بفصل یاری تعالی
 بدست آوردیم و ما را ایروین کردیم و در آن روز پس از رسیدن بامان الله تعالی
 و بنور الابرکت دعوت نمودند لایتم و در آن بار بسیار خطبه ها کردند
 و هدایه نمودند **الحمد لله** **محمود** **الحمد لله** **عز وجل**

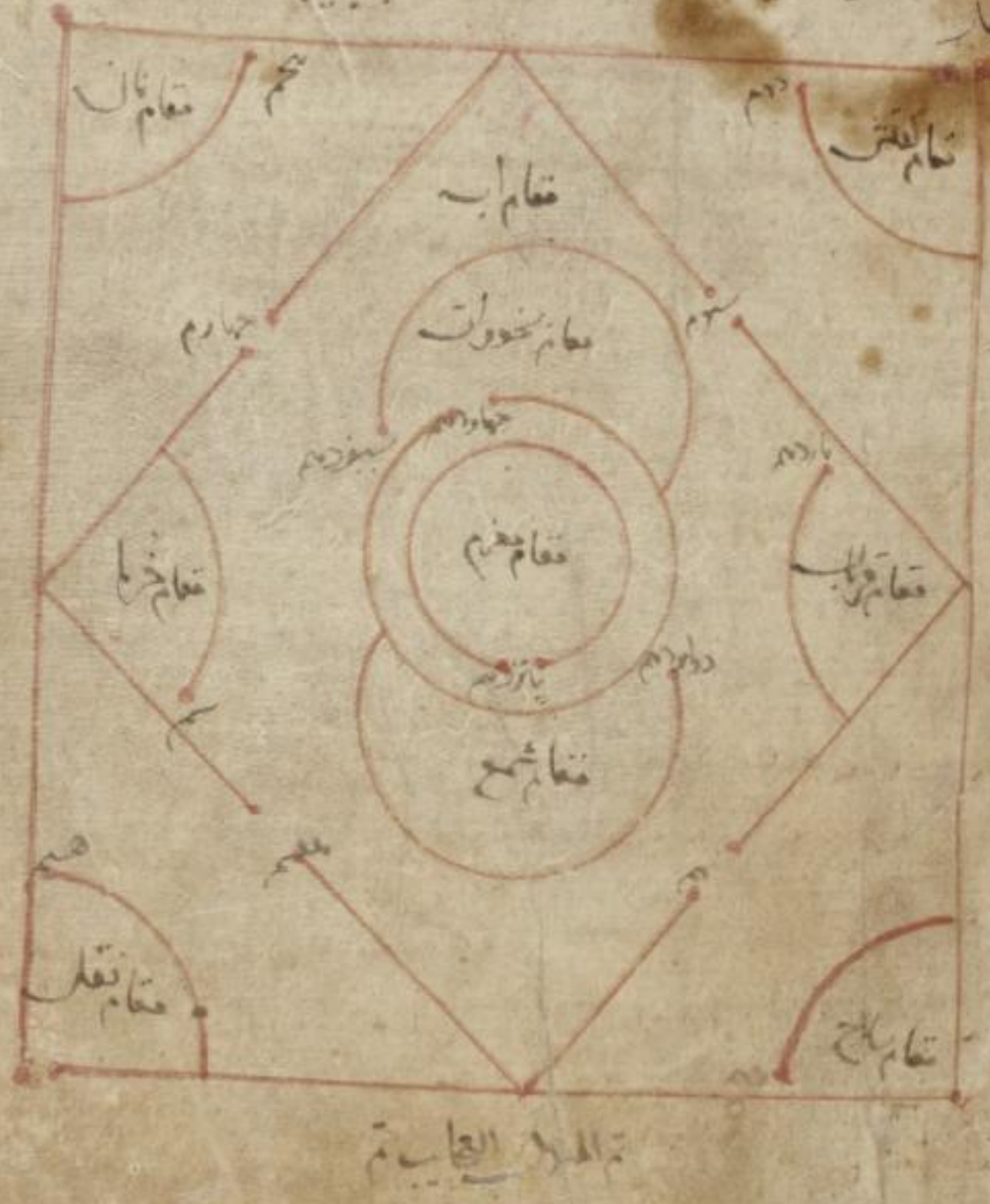
شماره اول لوح اندر سیاه عتبات ملک

بسم الله الرحمن الرحيم

چنین فرماید محمد بن ابرهیم البسیجستانی از ابو علی الدقاق رحمه الله علم
که این ملک مشهورش ملک عظیم هوایست و مقامش اندر جزیر بر آبعلیک
بود و دو صورت او مانند صورت سپهر است مبارز و از درها را پنجه کشد
بر غم تخت بر مانا از درها را بدو نیم کرده است و از درها را سه است
بنده آن حکومت و هر وقت که دولتش در روی در روی مقابل شوند این ملک
را حق تعالی بفرماید که در آن مقام میان دولت که با طراپند و هر لشکر که غایت
حق تعالی بود این ملک را از لشکر ببرد کند و دشمنان هر حکومت و لشکر
که این ملک را دعوت کند مانا از صلح دعوت مبارز و مردانه کردن
بعون الله تعالی و الوجهه کشد با ملک دعوت کند میم دعوت خطا
نمکند و وقتی دعوت باید کردن که آفتاب اندر برج عقرب اندر اید و ترنج
هم در برج خود باشد با چهل یلغز و از احتراق منصرف شد باشد
و در او ده روز روزه دارد و دعوت ترنج می خواند بعد از آن غیبت ملک
مشهورش و کوزه ترنج باید دادن و عید نامه سلمان نیز داد
را علیها السلام بیاید خواندن و مندر را بر بالای کوهی بلند
بکشند و بعد از آن میان مندر میفرایند و عید نامه سلمان
نیز داد را علیها السلام بخواند سه بار و چنان لغت اندر هر
اندو دیو سلام الله علیه یا معشر الخیر یا خیر و فی بحق الله الاعظم

و بعد از آن در منزل خود هندو عزیمت آغاز کند و چنین گوید بخدا
 بن ابرهیم صفای کتاب که در کتاب طیب چنین یافتیم که هر
 شب چهار بار با بطالع بخیر و دلوان بنوازلد اندر خانه خالی
 که هیچ جنیت اندرون نبرد از معرفت و آلات و جنین بود و معزم تنها
 بود هر کار خیر که خواهد یا بکشد و لا معلوم باشد از ملل را
 بعام بیشتر در دریاها بود و قوم و قیال بسیار دارند و ملک مهیب
 و بیم و سیلاب بود و بار الله تعالی بکشکرها عالم و حق حکم کند
 و خود اهل فلاسفه از ملل را گویند که حقیقت خضر بیغایر است
 علیه السلام و میطهر و الیاس بیغایر بود علیه السلام و هفت بار
 عزیمت باید خواندن و معزم جامات یا نیز باید که نوبت اندر خوانند
 سجده و اندر منزل چهار رکعت نماز کند و هر رکعت فاتحه یکبار و قل هو الله
 احد سه بار و بعد از آن بزمیست شوق شود و ما ملل را طوق خوانند
 و ملل و حیوانات و مردم معزم ارغندار بیرون نیاید و الله خود هلاک
 شود و با بویها خوشتر چون مثل و عنبر و غالبه خود را معزالد
 که شرط این ملل با معزانی جناب است و این نوار را ملل لغین خوانند
 و اندرین منزل ملکاز و سیلاطین را توان دعوت و بحسب خود کردن
 بی مثل و بی کمان و الله اعلم **حکایت ابجد فقیه الزکری**
 درین در شهر قونیة من نشسته بودم مردی با ما ملاصقة خوش و سلام
 کاذه گفت مرا هوثر است که دعوت ارج حکم من گفتیم که دعوت دشوار
 بود و یافت جان نیست خواهی که کتاب غریبه طالع الیاس کتاب

غریب را پیش در نظام خود اتفاق می افتد ملک اندونز گفت
 اگر بفراوان این غریب ملک نمودن را بکنم گفت شاید دستور
 مادم و غریب را نوشت همه خود به دست شب چهار شب
 چون در غایت خود به صورت شود بلکه بپایانند خوانان
 این ملک را از ابله خود از مندان بیرون اند و روی هر یک از دعا
 و در این نزد هلاک شود و دعا فرستادن از خود معلوم طالبان
 علوم که این شیوه در شان بود و کار هر یک نیست و مثل اینست

مقامات و نظامات

دکتر بابر شرح ملاحک شهور بر بیا نصیب

والا معلوم مغرور خاص که احوال بر غایت سخت شتت شود ست و تریط
بسیار کارند و گویند که در بار اول این ملاحک روز و ماه اولها را
حکم این ملاحک کند و تا روز قیامت در بدو ملاحک خواهد آمد
و ادعوی کند و روز قیامت کند بطالع پس خواهد شد انبار و طالع
اول اسد و مشتق فاطر طالع اعطارد و صاحب چه قمر و طالع نور
و بعد از آن بیارد از خوار و عورت و مثل کند و در سینه
مصطبر لادن تخم کوفی تخم هندوانه ماه داد هم
سخت بگوید و هم باب بیامید و در صها بسیار و مثل کند
و بر مجرم نقلت بخور می کند و وقت حاجت و چهار چراغ پیرنو
بر آورد و بعد از آن کار و موالد می نماید و فل او حی نور اول
یک عشر نام بود و جای جای با الله نورید و جای جای با هو
نورید و عفت بار بلوید ملاحک شهور شهور ماه ماه
ماه ماهی قروب قروب حبلیم حبلیم حبلیم حبلیم حبلیم حبلیم
نوحید و بر نوحید و بر بیر و القرآن الحکیم و اما بعد از سید
احمد و احقر و احقر و احقر و احقر و احقر و احقر و احقر و احقر
این اخبار بلوید اخبار همچون تیغ برانیت حمت اخبار بلوید
له اهت باید حقت در درون دل زیر قافیه بعد از آن
عزیمت شهورش ملاحک خواند باواز لطیف حزن و چون عفت
بار خواند بود حاجت خواهد که البته روا کرد و با علم

خاتم طوق
نظام الملک الکبیر شیخ و حشام الملک
خاتم و صانع

صورت ملک شهباز و شیر آینه

خاتم طوق
و صانع
نظام الملک الکبیر

این ملکه در فوجان بست و نه با پیوسته
نور کشید و عالم را در دست و سواران آورد

وغير ذلك من الامور المشهورة للملائكة

مرآة الحرمين الشريفين

وبه يستعين عزمت عليكم يا مكل الاعظم شهودكم
الاكرتقالوا اتقالوا يا مكل شهودكم بحق الله الغفران المسامحة
القدسم سلطان الدوق ان العليم للسلطان وحق في الالياء
والمرسلين واولياء الملك وحق في قادس الملك والجن
والتاسر عزمت عليكم يا مكل اعظم سيد الجن والارواح اجفصروا
واطيعوني يا مكل شهودكم بحق الله العرش والعرش والعرش
وحق في الاله وحق في مكييل وحق في اسرائيل وحق في حور العين
قوة سلطان المعاليان عزمت سيدنا بياض صطان عليه السلام
وحق نور الاعلى وحق نور المقدس وحق يدرا نور وعلو عالم ما في الصدور
الصدور وحق قدرته زور واخليل وحقان العظيم وحق هذا الاله
للعظيم الاعظم الملك الاكرم يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله
يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله
يا هو يا هو وحق هذا الاله الاربعة من ملوك في زور خلق الاله
والمعوج والمعوج وحق في سر اللعان فيكم وحق
صهيص مع عيسى وبارك وقل وحق في الباقوة في سر
المعاليان غير مشهورة وحق في المعجزة فيكم وحق في
ولو ط وداود سليمان وكل الانبياء والمرسلين وعلو

باز خود را لایل آثار علوی و حلی مش

[illegible]

دُعای جعفر صلی الله علیه و آله

روایت است از آن امام دواع مسئل اولیا و مصدوق انبیا جعفر الصادق
رضی الله عنه که من از حق تعالی درخواست کردم که رسولان صلوات الله علیه
در خواب ببینم حق سبحانه و تعالی از لطف و لودم نیز در نفس رسولان باده نگاه
و بدینگونه رسول حق ببینم و رسول این دعا را بر من در خواب بیاموخت
حق بیدار گشتم همچنان حفظ داشتم از معجزات بدعا به علیه السلام
دهول حق اند و یا با خود دار دارند از حق تعالی با شکر و سپاس و کرمه
کونا کون یا بد به فضل ربانی بنام حق تعالی

دُعَا

اِیَسْتِ بِرَحْمَةِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا حَافِظَ الذِّكْرِ بِالذِّكْرِ اِحْفَظْنِي بِاحْفَظْتِ بِهِ الذِّكْرَ
وَانصُرْنِي بِمَا نَصُرْتَ بِهِ الْاَنْبِيَاءَ وَالرُّسُلَ اَنْتَ
قُلْتَ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ اَتَاخُذُ رِثْلًا الذِّكْرَ
وَأَقَالُهُ لِمَ افْقُطُونَ

عَلَيْهَا اَدْوَرُ وَوَجِيدًا

و حکرومی را بیاذهلاک کرد و حکرومی را با نشرو حکرومی را بیکرینگی
 و حکرومی را بکشت و حکرومی را بکشت هلاک کرد و حکرومی را
 بکشد و اینان را راه پاک نمود و آن نعم نیز چهار کرد و حکرومی را بکشد
 و حکرومی را بکشد و حکرومی را بکشد و حکرومی را بکشد و حکرومی را بکشد
 و باقی مسلمات که طالبانند که در چهار راه صدق دارند اول در شریعت
 دوم در طریقت و سوم قنوت و چهارم حقیقت اول شریعت است
 که تا شریعت را راه طاهر را نیاموزد او مسلمانان یک باشد و بعد از آن اندر طریقت
 و قنوت و حقیقت را جویند و درین معانی طالبان غیب شوند و بعد از آن
 هر کس اعتقاد زیاده باشد او در راه طریقت میسر نکند و خود را در این عالم
 مشغول گرداند و اما درین باب غنای بسیارست و مقصود ما آنست که
 درین معنی غنی چند بیان کنیم و درین کتاب انواع مختلف علوم ظاهر
 شود بترتیب نام از ثناء الله تعالی و معلوم طالبان اینست که حق سبحانه و تعالی
 دو آثار بر بندگان ایثار فرموده است اول عالم نامحقوق و دوم ایثار
 اعظم و اول مصطفی آدم صلی الله علیه و آله و اول علی علیه السلام و ثانی موسی
 و زبور کا و علی علیه السلام و فرقان محمد صلی الله علیه و آله و نامهای اعظم چون
 هزار و یک نام و فود و نه نام و سی و پنج نام و تحف و سی و اثنا و دوازده نام
 اینرا که معلوم است هفت نام که بر هفت درود روح نوشته است و هفت
 که بر هشت صد هشت صد و بیست و شش نام چهار نام که چهار ملک ایما فرید
 و نیم بدانند اما چهار عناصر را بیافرید و اثر را با در او را و خاک را
 بیافرید و هم این چهار عمل را در جهان هر چند کرد ایند و درین باب

عقلا ما تقدم فرموده اند که ایماها الله تعالی و جای دیگر ابو نصر حافظ
 قدس الله روحه العزیز گفته است که تعالی چه چیز را عزیز داشته است اول
 عقل بود دوم عبادت را و سوم تسبیح را و چهارم چیز دیگر را فرموده است که
 انك نبت و هذا الذي جاء به تجتنبه من ان يفتي بما شمل اول فرموده است
 الاسم لي و دوم فرموده است که التيسير و سوم فرموده است الصوم لي
 و چهارم فرموده است الامر لي و از این امر میسر از تسبیح را فرموده است
 و هر که از این چهار چیز اقوی باشد ما نام عزیم خاص باشد و سبک بود در سلاک
 انبیا و بعد از آن طلب باید کرد درین راه ظاهر و باطن است
 و در اسلام امواتی در حیات و فیض است اول کلام حق تعالی و دوم نامهای اعظم
 و درین کتاب اول نامهای اعظم را شرح و میباید گفت که هر اول اندر نامهای
 باری تعالی را یا بدو یا او را مستغول کردیم ما در روز و یک شکر و دو بعد از آن
 هر جلق که خواهد حاصل کرد و مقصود دینی و دنیاوی و اینها را الله تعالی
 و این معنی را بالوح فرموده اند بنفست لوح و هر لوحی را نام گفته شود لوح
 اول لوح الاول خوانند و دوم لوح و لوح لوح الاول خوانند و سوم لوح
 و لوح الاپل خوانند و چهارم لوح و لوح لوح لوح و لوح الملایله
 خوانند و ششم لوح و لوح الملک الکبیر خوانند و هفتم لوح و لوح الملک
 خوانند و هفده و الاپل و لوح کشفه ایدار شما الله تعالی و

شرح لوح اول

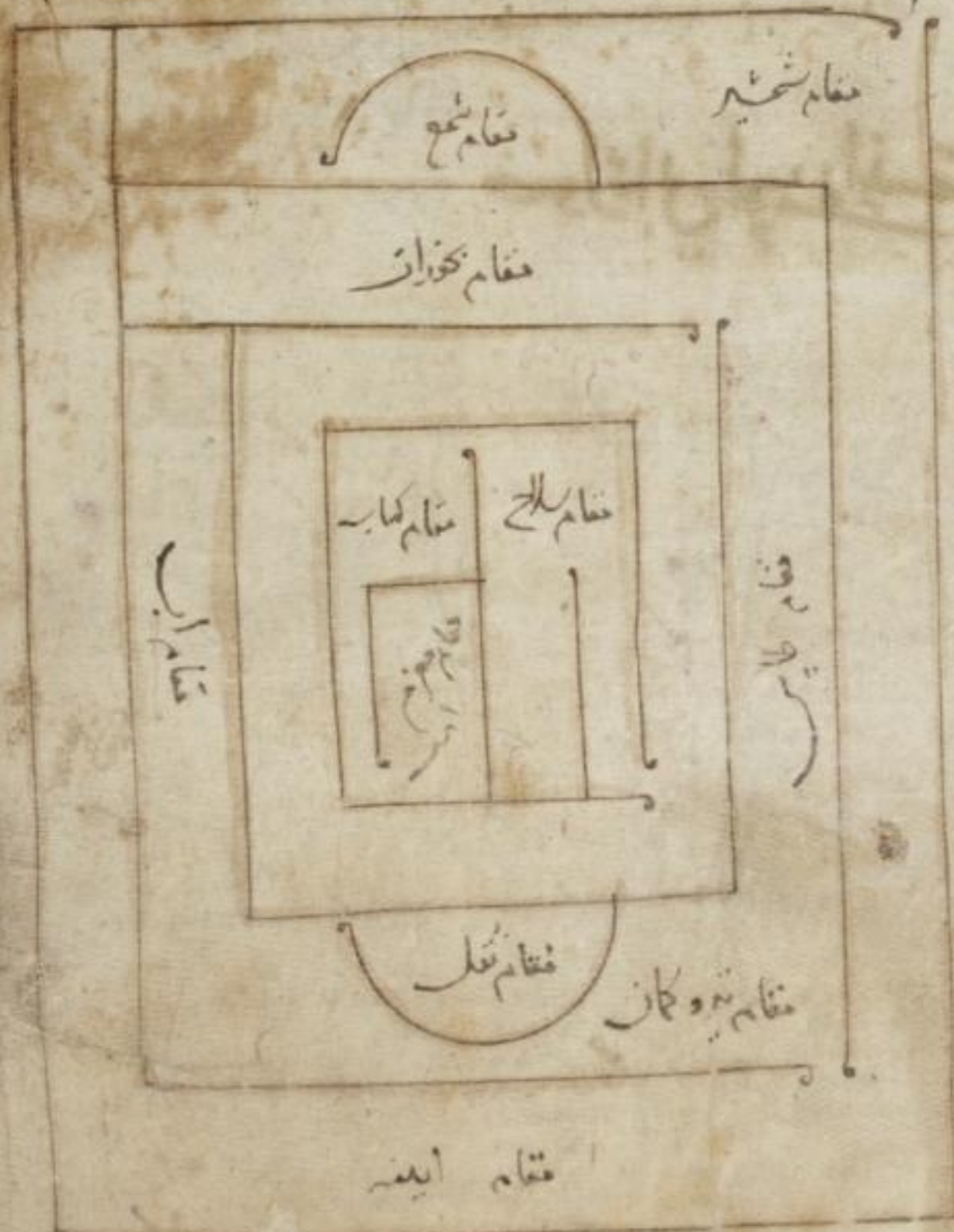
و اینها را
 و اینها را

د اول ساقه در لوله روز در برین سرخ پلید پلید در ضد ایستد
 د اول بخور کنند و بعد از آن اندر مثل اندر آید و این عجمیت می
 خوانند و عجمیت را هفت بیست و نیا خوانند و در آن مرغ سیاه
 باید کردن خانگی مانا هر حاجتی خواستند حق تعالی اجابت کرد
 و صوره ای که در کویید در پست بر پست شیر نشسته
 بر پستی شعبان و بدستی بلخی گرفته و چون عجمیت را تمام خوانند بعد از آن
 سجد باید کردن خدا را جل جلاله و پس بار عباد نامه را خواندن
 و سر خود رهنه باید کردن

مندی الی الحنف

و مندی الی بکار دیو لا باید کشیدن و کردا کرد مندی انا اترلنا فی
 لیلة القدر نوید و مخور عطار د باید کردن و بعد از آن خلعت
 باید خواستار یا رخ ضایع نکرد و صفر جامه و پیر و زرد باید
 پوشیدن و از وی علم هندیه و علوی باید خواستار و الله اعلم

تم المقدار

عزيت

87

بسم الله الرحمن الرحيم ويستعين
 عومت عليكم يا اصحاب الارواح المباركة المحزونة المحجوبة عن عيون
 الناس بامر الله تعالى وبقوة المنير وبعة الله العظام الثقل
 في هذه الدعوة للشريفة للطيفة تغالوا تغالوا يا ممل للبارك اب
 ابن الجان الملك حق نور الانوار ونور القديم ونور المقلب
 ونور الصانع ونور البائع ونور السواغ ونور
 الوايسع ونور الانبياء والمرسلين ونور قديت والجيل ورجو
 ورفاق العظم ونور شهد الله لا اله الا هو والملائكة واولي
 العلم قايما بالقيسط ونور جبريل وميكائيل واسرافيل وعزرايل وحلة
 العرش والمكردين ونور خالقكم وقادركم ونور سائر بنود
 لالكه ونور الكواكب العلوية ونور عم عيسى ونور كهيصر
 وطه ويسرى والمسلم وما رب الارواح وبعم الله تعالى وتقدست
 اسماءه وجلت كبريائه ونور لشداد الصالحين ونور
 والشمس وصيها والقم اذا نلتها والنهار اذا احلها والميل اذا
 والسمار وما بناها والارض وما طيحتها والنفوس وما سورها والامها
 فخورها بتقواها لايه ونور هذه الاسماء والاعزاز للشريف
 الكبير وحرمته اسمايا للكهف ولا حول ولا قوة الا بالله العلي
 العظيم

اللطيف

لوح اندر بیان ملک ابیض

جناب اورد انداز صف

این برخیا که وی وزیر سلیمان نیز دارد بود علیها
السلام که ملکی دیگر هست که نام ابیض خوانند و حق تعالی
اود از نفع سپید افزیده و ملکی پخته جیم و کرم هست و در
روز اجابت کند از جهت انکه وی حکم بسیار دارد اگر کسی طبعی دارد
و بکرمش و استیانت جویذ البته جرم نماند و در حق ضایع نکرد
و در پیشت که مر علی را از جا جهندان بیرون آورد و بدست بیقاب
ما عهد مصلح ایمان آورد و پلان شست و وی را تمام درد یار ملک
معد و همک در راه حج اندر بادینه بماند و برانند تعالی او بصورت شتر
سوار بر وی حاضر شوند و انکس باران نماند و بقافله رسانند و صورت
وی مانند مردیست پیر کاین و کینست سینه و علمه پس
بولسکی سرخ رنگ و در او دراعه کین بر اندر و شیک و چون
معنی خاص دهد که او را دعوت کند او را دینند با شکر و مبارک
عقد و شکر و لادن و پوپر و چوب و اصفهانی و این
نندارای بر بام پس بدست خوانند و در دور نمال اندر این
عنقمتی می خوانند و آهسته آهسته این خوانند و این
و قائم ندم آرا بای چوب انار اندر او بوزد

عزمت سيد كل الملوك انيت

بسم الله الرحمن الرحيم

وبه نستعين

عزمت عليكم يا اوصيائ الارواح الملك الحسن سيدنا على مغفر
الارواح للظلمة عماد الاشياء الزاهرة عون الضعفاء الباهر
سيد و الملك صاحب الجبال العلى احضروني واجمعوني
حق سيدنا انبيا محمد المصطفى المجتبي المرتضى ذكركم هذه
لاسماء العظام الثقل يا الله يا رحمن يا رحيم يا قديم
يا عليم يا عظيم يا حكيم يا حليم حق هذه سبعة لا اسماء
المحزون وحق فرد المقدس وحق كلام الله غير المخلوق
وحق حمله للعن وحق خاتم الخلائق وحرمة ملك الحسن
هذه كتاب يا عا هذه لا نبيا الله تعالى هذه كتاب يا
عالم هذه الامور الاعظم ملك الحسن يا بعض الخيرات والابرار
ان لا تطعمتم ان تغدوا لا تشفدون الابرار طاف خلق
الانسان من صدها كالنهار وخلق الخاير من خارج من النار
ولا حول ولا قوة الا بالله للعالم العظيم ثم العليم سيد و
وان يكون له ان عنيت انخواه فانه لا يذكركم وعباد
و رف و بارون و ناييل هو يا شاف و معز و جبار يا
باز و شادن و صور يا ذوق و الله اعلم بالصواب

صورة ملك پدید

و معلوم باشد که صورت را معنی از عالم نماند بجهت اهل ایشان عیان
می خوانند و مندرک های کنند و در میان مندرک نشینند و می
گویند با ارجح ایراد خود را و صورت های مختلفه بینند و این
تصادف را نیست که ایشان را روی نمود اینست و لما شاید بیکه
معجز را صورت خلاف این نمایند و جنین ابو علی الذقاق که با مراد
نفاک هر درجت صورت نماید خلاف یک دیگر و درین باب سخنها
بسیار است اما معزم باید که در صورت با شد و از غوصیت
دور باشد و مراقب حق جل و علائک کار و دار برای مصالح خلق
و کار خیر درین علوم ندم نهد اما جماعت را می دانیم که ایشان
درین علم دعوی می کنند اما از احوال این هیچ خبر ندارند و بعضی
مردم کان می شنند که ایشان طایفه را یا تعویذ را یا یارهای
ناشور پندارند و کار و جهل با اختیار نه و از قلال اختیار نه
و دعوت نه و رویت نه و خورنه و شرایط نه و ریاضت درین باب
نه و بعد از آن چون کار نشود گویند که این علم دروغ است
و کمالست درین علم باید که جنات علم کنند که تواند یافتند
و آنکه تواند و قوت یافتن و اگر نه روزگار خود یاد دهد
بافتن خدای حکم قار شود و الله اعلم و احکم

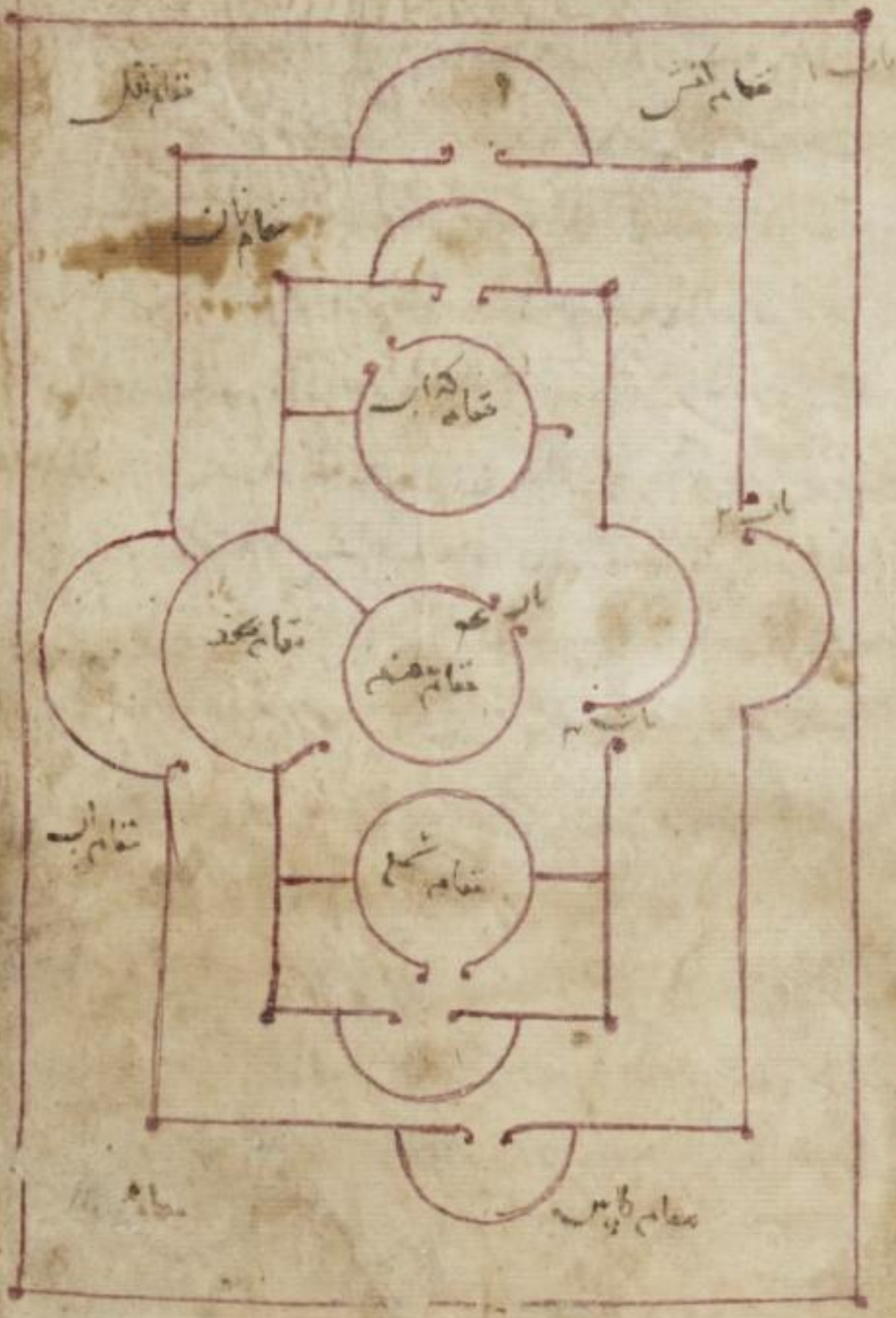
لوح اندرید ز مالک سید دل

چنین نماید پیلان از جهان

که من در کتاب بیان لعل جبین یافتیم که ملکی هست که حق تعالی او را
در زمان جان بخت بیافرید و اکنون نه صد هزار سال است که وی زندگانی
و تبار و قیامت وی ندانند خواهد بود و نام وی سید دل نامند مانند
مدیست پیر در از بالا سید پوش شیعی سحت خوانند و او را مقام
اندر که همان بلند بود که معلوم آید که بر وی حکم بنامند و اگر کسی خواهد
که او را دعوت کند بیارد عود و شکر و کاذب خاص و کاذب وی سید
و بعد از آن بیرون رود در کنار جوی میان درختان چای خاکی و این غریبه
را هفت عورت بخوانند ایهیته ایهیته خود می کنند و بعد از آن عهد نامه
سلمان را بر کاه و در علیهما السلام پیه باز بخوانند و پس برهنه کنند و بعد
از آن بجای خواهد که هر حاجتی که اوست بخواند ایهیته لاینت کرد
و چون از خواندن وی بیایند بصورت سید پوش آیند مانند ادیبان
و یا خود بصورت مرغی بیایند عجیب باید که معنی طایر باشد و غافل
نباشد و معنی باید که جامه های پاک اندر بپوشند و سید و بویهای چتر
و دست بر آید مانند مشک و عنبر و انج بدین مانند و درین باب
سخن بسیار است و اما منصوص دما نیست که معنی باید که
خود را با همان تشبیه نمود و نگاه باز و معلوم عهد نامه
را می خواند تا کامیاب شود و در هر صورت و الله اعلم

و چون خواهد که این ملک دعوت کند باید که هفت روز دارد و معدنن جامه‌ها را
 پاک بشوید و معدنن بلیت دعوت از شهر بیرون رود و بخوراید
 که با خود ببرد

و منزل میلاد اینست

اندر جبهه اندر آید نشان اجابت باشد
و بعلت آن ازین ملک نزد کوه طخت
نخواهند و بعد از آن باید که خدمت مقام ملا
و بجه معزبان پیش روی شاه باشد

و بر همه دست درین دعوت زنده در آید و حاصل کنند
بامر الله تعالی و حمد

بسم الله الرحمن الرحيم و نستعين

عرفت علیکم یا اعیان الالواح الملک المعظم ایض الملک
عن نذرة الله تعالی تغالوا تغالوا یا اعیان الملک الییر ایض
الملک بحر کسب معص و هم غشوق و حق و الصفا صفا
و الزجرات زجران فاکمالیات ذکر و حق بلیق المحور و السقف
المرفوع و البحر لیجور و حق و القلم و ما یطرون و حق
خاتم نبیا محمد و صلیغ و حق ادم و حوا و حق نوح بحی الله
و حافظ طلیفه الله و مدحی کلیم الله و حید روح الله و محمد حبیب
الله صلی الله علیه و آله و سلم و عرفت یا اعیان الالواح حاصل

النورانیة المذکر فی ذکر الله تعالی و حق حمله العرش و الکروبیات
و حق حریر و ابراهیم و عزرایل و حکومت ملک
الحاکم لیس الحاکم احط و فی و اطیعونی ایمل الخ المملک
ایمونی الخ صاحب البر و البر و صاحب الخیر و النعم
و احسن العبد غفار و السالین و الوری و المدد الایه العالی الوهم

الذی یارو

الحمد لله رب العالمین و الصلوة علی خیر العالمین
این دعوتیست که ساخته اند کلام اوایل و باب از برای
مهمات مبارک و چهار بیاربرد و اندوخته می عفتند که از خزانه
ایده المؤمنین المنعم بهمین مبارک اندر سید بر وزن آورده اند و این علم
و از دانید به مقام دایم کشد که حق تعالی او را با هنر مغرب فرستاد
تا دعوت به مقام یک صند لایست نکرده و از تعالی بنام خداوند عزوجل
این دعوت کواکب حساب اهل بدو بخورد و جلال و بیلخت نام
میخواست برقم علم اهل بدو و از دین دعوت نماید و اندر مقصود
خود حاصل کرد اما باید که عامل این شغل مراقب حق جل و علانگاه
کارند و از برای خیر مصالح خیر کنند و بهر محمی مختص و کاری یا واجب
عمل کنند و از برای امتحان دست دین عمل ترند که ناگاه محقق
کرد و از جهت اهل عالم با حق ضرورت و جیتی صدق اهل انبیا
قصد احداث و هلاک او کنند و اگر چه احسان او را در دنیا که
عالمین شغل و کین و لطیف و صاحب و در پادشاه دامن
و قور و ای و صاحب طالع نور و از موصیبت و در عالم سنا که
حسام منورند و از شرف نور عظمی حق جل و علانگاه
الهی باید که عالمین شغل صورت کواکب و کین و شغل

و تخور و اخلاط و حوائج بنایار از تلخیت میسر گردد بامر الله تعالی
 که در وید **الحاج الاخر** ایقول دار حنی **بلبل سید**
 عذر و حق از هر یک معیار و جلاله ای که در مجمع لغز
 سوزان و دعا می خواهد **دعای مرخ ایست**
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِهِ تَعْلَمُ اَيْتَالُكَ خَالِكِ السَّمَوَاتِ
 وَ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَحَقَّ الْآيَاتُ لِلذِّكْرِ الْحَكِيمِ اِيهَا لَبِيبُ
 الْفَاصلِ الْجَبَّارِ اِيَّاكَ سَجَّاعُ الْقَلْبِ الْمَمْتَرِ فِي الذِّكْرِ لِلزَّكِيِّ اَبَاكَ
 الْقَاهِرِ الْقَاتِلِ الْبَاطِلِ السَّيِّدِ اِيَّاكَ اَتُوبُ لِعَذَابِ ظَهْرِي وَ اَلْبَحْرِ وَ الْكَبْرِ
 وَ التَّمَلُّقِ تِلْكَ الْمَلَكُوتِ التَّمَدُّدِ بِاَكْوَابِ الْغُيُوبِ وَ الْعِزِّ وَ الْحُجْرِ وَ الدُّعَا حَالِ
 الْهَلَامِ حَالِ السَّلَاحِ كَلِمَةُ الْفَتَاحِ اَيْتَالُكَ خَالِكِ السَّمَوَاتِ اَلْهَيْهَاتَ عَنْ
 حَاجَتِي وَ اَطْلُبُ مَا شِئْتُمْ اَنْ اَسْرِعَ بِالْجَابَةِ خُذْ خُذْ وَ بِنُورِكَ الْقَلْبِ
 وَ خُذْ لِي طِفْلَ الْمَالِ وَ الْحَوْلَ وَ الْقُوَّةَ اَلَا اِيَّاهُ الْعِلَى الْعَظِيمِ **خواند این**
 و چون بخواند دعوت کند بتضرع و خشوع می خواند و روی
 بسجد آورد این دعا را چهرین مرتبه بخواند حاجت را که در بامر الله تعالی

شرح دعوت افابیت

صورت افابیت مانند صورتی است که در وقت شب
 و آن در نماز و دعا و کلاغی در پیش این است و ناله و ناله
 ناله ناله و ناله ناله ناله ناله ناله ناله ناله ناله ناله ناله
 ناله ناله ناله ناله ناله ناله ناله ناله ناله ناله ناله ناله
 ناله ناله ناله ناله ناله ناله ناله ناله ناله ناله ناله ناله
 ناله ناله ناله ناله ناله ناله ناله ناله ناله ناله ناله ناله

برستان تردیل وی رود زیرا که او خداوند ایستایست و همچون برنجی خوش
کنز ایست و غلات میوه کند و نریزه جو و سوا کفار
دارد عود ملوک چون مهر را بیازد پس در هم بکوبد و بهم بپاشد
و همچون کند بشیر کار پرخ و یا خون شیر و چهار شاق قتل صلیب
بپاشد و در محرم پیوزاند و این معایه خواهد داد و قتل کافران
در شرف بود و گفته بود که بهر این بنده اندر همه عالم بای و چشم و خدم
دهد اقباب درین دعوت

و دعوت را با جاز ببلد لطیف باید خواندن همچون شکر و الیاف و مانند
و در نایست به گفته بوده و طبع شریع و علم احیاء و بیما حامل خود
الهی بر شکل بیضا الله تعالی

لوح اندر ساز لی الحنف الملک

چنین فرماید ابوعلی بن سینا قدس سره رحمه الله عز و جل از قول یسایر الوزیر
نور الله مضحه که در کتاب بیان الجزای سلیمان بن داود علیهما السلام چنین
آورده اند که حق تعالی ملک جزایا بیازیند که نیکو اند که اخ ملکدان بنده لوازم
ملک اند و اخ محکوم ایشانند چهار ملک دیگر است هر یکی را وزیر و نایب
و عارض و قاضی و مخمس و سکنه و مدریس و غیره باشد اما بیاید دانست
که هر یک را چه لقبی بود و دعوی کنند و خودشان و قدامان ایشان چگونه بود
و شش ملک در پیشگاه بر شش جهت و کل است و ایشان می بر این ملک
باشند چهار ملک دیگر است و چهار غصه و کل است بر اس و بر اند
آب و بر خاک و ایشان خد ملایکه اند و در روز نام ایشان آورده است
و حق تعالی ایشان بدین چهار نام خطاب می فرماید ایست که طالعوج و طالعوج
و طالعوج و طالعوج و بر ایشان نیز ملایکه و کلند و دیگر می دانند که
بعضی بیضا بلبان ایمان آورده اند و بعضی هفت کافرند ایمان نیارده
و اصف بن برخیا در کتاب گفتار المومنین شرح از گفته است
در هر چیزی از جزئی و کلیت بر رختن و لوه و حیوانات و جامها و لیبار
و دیگر و کورستان و آتش کده و جاه و دریا و حکم خداوند و غیر
و درین کتاب گفته شود بهر اسمی که
از خداوند دعوی کردن باید که روزی که

بسم الله الرحمن الرحيم

ایها المشرکین الحق هو المقدس لا اله الا هو رب الارض العظیم و بر
للعشر و جملة و بالله العظیم ایها الالباب المبارک الحکیم
الراهد الباع عظیم السمعة لصلی اللہ علیہ وسلم لا یسخر لغيره الحق فی الوجود
لصادق بالقول ایها الالباب المشرکین ایها الالباب المشرکین
ان تنفعل معن من حکومت ما فی الدنیا و الدار الاخرة
جلا عنکم و یذکر و ذکر و اوقیع طاهر و تلبس
حاجتکم لا یستحق و حوز دعا و شرف
راخواه دره کی بجود و یسخر و یسخر و یسخر
کنت شد و این شرط نکا ما ذنا متصد و حامل شود
سدر ایاز دعوت و تدبیر و تجنیز و ذر و غیرت دعوت و ذر و با
کفر فتر و الله اعلم بالصواب

شرح دعوة ترشح و صورة ترشح ایلست

صورة ترشح چون صورة ایلست بر کمره نشین و یسخر
و یسخر و بدست چپ و یسخر و یسخر و یسخر
که جانه پر خ اندر بر شد و صورة ترشح و یسخر و یسخر
و یسخر و یسخر و یسخر و یسخر و یسخر
و یسخر و یسخر و یسخر و یسخر و یسخر
و یسخر و یسخر و یسخر و یسخر و یسخر

۴۰ را بکار میجوشانند و قشها سازد و بعد از آن وقت طنجهر را نش
نیاده و دود بخور کند و چون دعوه کند بدین اندکی اغما سازد
یعنی طنجهر را در فانی بغیر آید زدن که این آواز معنی دعوه
دیر لجابت کردد

اللهم بلطف کرمک مع المملکه المقدسه و انبیاء المرسلین ایکن
حق و بالعشر العظیم ایتمها السیده الرطبه للعاده اللطینه
احسن الخلق الفکال صاحب الریه و الجمیل و الذهب و الجواهر و الطراد
و اللها و الطرب و الغنا یتحرک بها الاوتار و العیدان و اللعبه المزاج و الامار
و العایله و اللطفه العاده الشفیه علی الانچه محب للعشره الط
و سروران و الطیب بیکر من زین الدنوا و الطرب یفعل
لذا فلما ان ما الله تفکر و حل و چون نیز دعوت را بخوانند
کودک کند تا اجابت کردد بعون الله تفکر

شرح دعوه عطار دایست

صورت عطار مانند صورت مردیست و یاها چون پای درغان
و دست چپ و روان و دست نهاده و در تن او جامه زرد و بر
پروانه چپ نهاده و خروپسی در پیش وی ایستاده و دوازده قلم
در بر کمر وی نیسته و چشمه ابرو از بالای سر و چون
خواهد که او را دعوه کند از وی سوال کند بنظر کاتبان
دیران خویش را بیاد آید و دانست عجب شدت این
و چون دعا کند بجز باین دعا حسد کند و کوه و بحر

ازین سخن بوجوب اظلالها دو الکر ازین کلمات
 گفتن تخم کم از تخم شاد بیدغم تدریجاً و غیر این
 مبدء ابرار بگوید و بهم بگویند باز و بگویند این کار را می خواند
 تا کار به صلاح آید و باید که بوقت دعوت از مغنی باشد یا دف
 یا نیا طبل و یا رباب و آنکه دعوت را بخواند و بعد از دعوت
 عجمه نامده سلمان نیز دارد علیهما السلام بیاید خواندن پنج بار
 اساتک باسمه الواحد الاحد الصمد الذی لا تدله ایها السید القاضی
 الصادق العادل الفصیح الناطق الناظر العالم الکاتب الحاسب
 الجبیر باحوال السموات والارض العظیم المذله وافر الجود علی جمیع
 الاولاد والتجاره وعلی اهل العلم والکتاب صلیا الذکا والفضله
 والحیل والخداع والکبت جفس مع الاضراس مجمل الطبايع
 الکوکب النহারیه بالکنهاریه یا محب الحیل والخداع الممزوج مع
 طبايع الکوکب النহারیه بالکنهاریه والمنسابه باشکالهم یلزم
 الفاعل الغل السید والحاکم والبالغ ایسا که از تنه در اهل
 هذه الشغل وانی اعبار الحید والراحه علی بدن ومار کوی
 طالعکم وصالعکم وادور ولامور الایامه للعالم للعظیم
 دعوت قرانیست بدانکه صوره قمری است
 صوره ایست و در تنه عربی و بدنی کیایی و در پای او حور چون
 باو که سخن گوید و بستان را بزرگ کوز کان بیاید و طامه سبید
 در پوشند و در خوشه کار دارد و آنکه در تنه کشت کند و مجسم

بسم الله الرحمن الرحيم
والمطهرات المست - نقل ازرق کند و کجید سبل نقل
استخوان خرنجک رغنن به بابر کند بون و هم بیامیزد و باب
کل و صها پازده ست قهر و وقت که این عمل کند باید که ماه
در نور بود یعنی در برج شرفش و در روز دوشنبه طرز که هیچ کوه
خطا نکند اللهم یا مجیب الدعوات المضطربین و یا معز
الدنیادر حیمها انت الرؤف العطوف قاضی الحاجات و مضاعف
الحسنات و منزل البرکات ایها الملک الکبیر ابره للعظیم شأنه
الدفع تدویر البریع للطف الحركات و ابره الطیف الفلک
یا منتهی الافلاک خیرکاته قریب الی الخلاق قریب اللوح جعل اللصار
حسب الفضل بفتح الیمین مع سعید بعد مع خیر خیر انت شریف
الرفیع لطیف الافعال بریع البهار خرمه نورک و بریده
سیرک و بریده فی الطل و نهی منظرک و بالکناذ تسق ان تقضی
لمجنتی حق خالقک و باریک و بنورک الباطع باللیل و انت صایح
اللیالی للظلمة ان تقضی لمجنتی بفتح لی باب الخیر یا مریز الیها الدیما
بضوک یا مجرب الافلاک یا مراه تقاضی لمجنتی یا ملک الدیج
المبارک بحق اسم الاله العظیم المبارک علیما و جلوت حکما و بحرمته
الکملک العاکب علی فوقک و خرمته فوق الشمس و القمر و الارض
و لا قوه الا بالقه للعظیم و سلطه ملک الین علوم و جود یلکان
این و بیوم که هر دو آنها که درین علوم و بیاید و تقید و داف

بر روی کند آتش سیاه و زنده در چشم و ناف و لاله
از صلب در آتش کند و با لاله در او در زحل و زحل
سکه زحل و حاد و در ح زحل و زحل و ح زحل و ح زحل
مراد کرد و زحل و ح زحل و ح زحل و ح زحل و ح زحل
قد قرا کرد و زحل و ح زحل و ح زحل و ح زحل و ح زحل
مفر کرم و سیاه و ح زحل و ح زحل و ح زحل و ح زحل
کند و از وی قریبها سازد و زحل و ح زحل و ح زحل و ح زحل

در زحل و ح زحل

بسم الله الرحمن الرحيم
ایها الاله الاصل بحق من خلق و عود و نور و ح زحل
و از هر کس بنور جلاله الاله من خلق و عود و نور و ح زحل
ایها الذی الیه العظیم اسمیه البیه شانه الرفع و ح زحل و ح زحل
العالیه و درجه الرافعة امت البار و الیاس المنظم النجیر الی ح زحل
صلح النصف و النصف المنقود بالعلم و الحزن الخال من الطرب
و الفرح مختار المکل العالم الفهم الشیخ المجرى الشفیق و ح زحل
و الحی و السعید من اسعد و اوفق ایها الاله الیاس الی ح زحل
حق الی الالعظام و الخلق للکلام ابرع من طاعتی و ح زحل و ح زحل
و نور ک بنور تدبیر و ح زحل و ح زحل و ح زحل و ح زحل
افضی حاجتی یا شیخ الی ح زحل و ح زحل و ح زحل و ح زحل
المنعم

و نیز از سخن گفتن نامها که در آن لوح بود ایستاد
یا بلووعه یا بلووعه یا ادم العرش یا رب الوعر
یا رب اللد و الحافط یا صنوع یا جوع یا صرغ
یا عس الحار و الا اس اس طاعة
اسود و وارود و لا وود و الاس طار

و لوجیا مثل مددا

و هر گاه این نامها را بنویسند و بخوندند از همه بلاها ایمن بود
و اروح نیز اودا دوست دارند و میان نیایق عزیز و محترم
باشد و سخن در عهد خلق روز بود با امرایه تقار و حد
حکایت ادم و حوا اندر جنة فردوس

چون ادم و حوا اندر جنة فردوس بودند روزی مرد و هم در کنار
حوض سلیمان نشسته بودند و طعام جنة فردوس می خوردند
ادم گفت یا حوا ترا چند بار کفتم که چون بنشینم بنشین
تا نبوی دستت را بر شین و سخن بالادب بگوید و جز در
اول طعام بگویی نام حق تعالی و رزق آن باین سیر حوا گفت
ای ادم چند گوی و مرا چند بخانی و جوابها بر سر در درون
ادم بگفت و نیز ادم بر خاست و خشم رفت و همه حواریان
با حوا بهم رفتند و ادم علیه السلام تنها حواریان ماند پس گفت
حلت بنامید و گفت که باز خدایا مرا از دست حوا و حواریان علی
کشم پس در حال حیرت علیه السلام با امریانی عزمه دارد

و بر آدم سلام داد و گفت ای آدم برای خاست و حق
 سجود کرد و بعد آن جدای گشت حق تعالی عزوجل فرمود که یا آدم
 از خلق خواهی داد از لطیف حکم خود که هیچ مخلوق از جزو ملک نداده
 آدم و زایل عزیز و محترم کرد آنم اکنون این نامها را بیا بخت خواندن
 و گفتن فریدی چون آدم این نامها را از جبریل یا موقت و حد
 کثرت بخواند و چند ماهی بگذشت جبریل غایب شد آدم را خواب
 گرفت چون از خواب بیدار شد دست در روی خود کرد و طای را
 عزیمت شکر کرد و بیدار خود ارزو مند شد تا اگر بار خدا یار من نکو کنم
 که روی خود را بیدم من دو حال جبریل بیا بدو این از جزو حق تعالی می آورد
 و بر آدم سلام داد آدم چون در این مقام بود که صورت خود را بید و محجوب
 ماند جبریل بر رفت و چون دوزی چند بگذشت آدم در این مقام بود
 در روی خود اثر ریش دید که در میدان بود و آن خلقت بانی بود و چون
 مدتی بگذشت نام ریش آدم اندر آمد و نوازد روی آدم بر بلند و ناکاه و
 با حوریان بر آدم را دیدند و از آدم حجابها کشیدند و می رسیدند و آدم
 با حجاب غمگین گفت کایا چرا کجا بودی چرا شرمناک شرمناک جواب داد
 و گفت من را تو می ترسم و حوریان نیز آدم را حرم می کردند و می رسیدند
 و آدم این نامها را می خواند و هر آن نامها را می خواند یا با خود داد

و این است

میان خلق حرمت باشد و اندر آن حق تعالی باشد
 بسم الله الرحمن الرحیم و یسبحون
 یا نبوت کیمیا یا نبوت کیمیا یا نبوت کیمیا یا نبوت کیمیا

یا غفران • یا ملتجیان • یا بیان • یا برهان • یا سلطان • یا یحیی
اللهم یا فعال المغد • یا مدبر الامور • یا عالم ما فی الصدور • یا کریم • یا علیم
یا ندیم • یا عظیم • یا حصین • یا حلیم • یا معین • یا سید السادات
یا محیی الدعوات • یا رفیع الدرجات • یا اول الخیارات
یا عظیم البرکات • یا غافر الخطیئات • یا سامع الاغوات
یا معطر السوات • یا عالم الخفیات • یا دافع البلیات
یا خیر الناصرین • یا خیر الفاجرین • یا خیر الموحسین
یا خیر المومنین • یا خیر المفلحین • یا خیر المذللین

یا خیر المحسنین • یا خیر الازقین • یا خیر الوارثین • یا
وایت ما بها جمل وکل نامیب ویرکین تا صارا بر اید ورا از
خورشید در مقابل خود دارند روزی بدیدند دواول روز و خورخود
و سکر کند و بعد از آن انا انزلناه راهفت باز خواهد در حال ملائکه

انما نماز دل کنند با امر الله تعالی و طاعتها و در واکتند
و بعد از آن در آن مقام تا از نامها بمن اینده خود از ملائکه از مقام بروند
و المریکی را مسوی و طیتی باشد بشکر و در بخدان و ارب پاد از پندش
بوی زبر کاغذ و باغوز دارد میان خلاق و بر محوتم باشد

بسم الله تعالی حکایت ادم و حیلان در دین

هندوستان جنتی آورده اند اما آن فاضل که ادم صلی الله علیه و آله

روزی در دیار هندوستان می گزید تا که از میان شیشه حقیقت اندر رسید
که چاه درختان خود را بنور و غم بود و در میان غنای طوطی

و نذر و بلبل و چکاوک و سیمرغ و کلبه شاهین و باغی برغان گفت
 بودند و آدم در آن میان می کردید تا گاه صورتی بدید که بصورت
 آدم می ماند و آدم آن صورتی رسید پس آن صورتی تنش با پس
 مانند بود و سرش از آن مرغان و چون آدم میان سخن می گفت
 بر آن صورتی بزدید که آدم می آمد و بر آدم سلام آورد و گفت یا آدم این مرغ
 طعام کور یعنی دل کبر آدم گفت هر آنی طعام دل کبر بود که جمله درختان
 میوه درخت و چندان مملکت مرغان و سرزند و خوش اواز و بهار
 اوان بر آن صورتی جواب داد که ای آدم من اخلاص این قدر بود که این طعام
 را به یک دانی و آن طعام را به آدم گفت این را در کجای دلی که این طعام بد است
 و آن طعام نیک است گفت بدان که این طعام قیاس و آن طعام قیاس قیاس
 چه مانند بر آن گفت تو کهستی طعام تو چیست گفت من از بندگان امر الجان
 ام قام من صراط خود و مرا حق تعالی روزی باز بید و من سلام و از است
 صطفی ام لحم گفت صطفی کجاست و کن یا شاکست صطفی در طلب
 چیست این خود غایت فتنه و دور تا گاه با آدم مرغی گفت با حمار
 بر از نور سید و آدم از وی پرسید پس از مرغ بالدار گفت یا آدم
 که تر سیدی آدم گفت از هید مرغ که بصورتی دیگر گشتی گفت از کشت
 نام صطفی تا و زایا آدم حق تعالی روزی و صورتی دیگر پرسید و آدم
 ناکست یا آدم من صطفی خود را بر بید نام بیاید خواندن یا آدم من صطفی
 جمله جنیان و مراد مملکت اند و ملکان یا پس گفت آدم این را
 را با خود دارد از همه بخواب با هم باشد و چهار چو نورانی

پیدا میکند اینست

و چون آمدند به الفیض علیه السلام از سدر ایستادند گفتند
 و گفتند که قارغ شدیم از غصه این احوال و گفتند که خوشنقار ما را
 بفهمید که این سدر الخراز است و الله او هم زاده از جن کبیر نقار
 از سدر الخراز است که در این ده احوال خود در قرآن آید
 حکایت این خود در طیارا معلوم است و در سندها و
 اعتدال به سکنه و الله اعلم

صورة صحن النار

الجاريد

یا مرموز کتبہ المذنب

یا

و لعلین که در این کتاب

ی صاحب علم و عبادت

مطالعہ کرد و خود و ہم

داشت و فیہ عزیز و

لورد و خود و بی علم خود صور

نمانک و فلک کجور کرد

و صورتی که در آن

که کماز که خود را در آن

کردی و صورت دیگر را

باران باران و صورت

موی پاپ و اندر او

و صورت دیگر را

و صورت دیگر را

و صورت دیگر را

و صورت دیگر را

و صورت دیگر را

و صورت دیگر را

و صورت دیگر را

و صورت دیگر را

و صورت دیگر را

والا جهنم عذابت کردن عذاب کردن والرحمت دعوت جزا کردن
عذاب سپردن کردن والرحمت دفع جاذب کردن درج جزا کردن
وجوز اخلاص برج محل اندر میدانک بیستم دفع کفراقات با فراز کردن
دارند صورت آدمی بویختی و درویش نجو و بیخشی و اندران صنعتها نمودن
۴۴ دین میانه کفنه شد اگر کسی را عقدا کامل باشد معلوم کرد و الله اعلم

چنان آورد. اندک ذوالقصر است که در علیه السلام روزی بر تخت خود
نشسته بود ناگاه بانگ و تغیر برآمد حجاب را فرو برد که چهره دریا شد
که این چه حال است جز حجاب بیرون آمدند و احوال را از زیر پستان
برسیدند از در پستان گفتند که عوی از جانب شرق بر حضرت پادشاه
نور نماز خواندند و از حجاب احوال را نیکو خسی کرد اندک قومی
بود از سر ضرورت حضرت را از خواندن بود اندک پیری را بر خود خواندند
و احوال را باز دانستند کایشان از به پاهای آهین بودند از دست
یا جوج و ماجوج بر حجاب باز آمدند معلوم کردند و القیتر همان باب
فرمودند و نیات نقل کرد و بعد از آن کتاب خود که آدم صغری مانع بود
و نام از کتاب الله بود و قاف و عی و یمن عرب مصحف آدم خوانند
و بعد از آنکه بنویسند در آن کتاب معانی و احوال یا جوج و ماجوج
را در آن کتاب حق تعالی یاد کرده بود و هم در آن کتاب فرموده بود که
است که در جوار آن قوم بکنند و بعد از آن فرمود که آن قوم را قتل نماید و را

نیک دارند و تیمار کنند از جای دور امن بزدند و بعد از آن بفرموده حاجات تمام
جمع آیند و لشکر ها به خاطر شوند و به هفت کشور فرمایند معبد فرستاد
تا مدت یکسال میان اهل لشکر ها بپوشد مشرق جمع شوند و ملک از آن
فرمان تجاوز نماید همانا موجب خبر و گوشه کار کرد در حجاب فرمانها را بفرستادن
بر آید که روز و چون یکسال تمام و امن بزدند بنصدها را ملک با لشکر خود
به با بپوشد مشرق جمع آیند بزدند و آب کنند و فالگیر را عاده بخان بزدند
که هر جادویش که شکر کشید و در آن شکر بپاشی که پیش از آن کارهای مردود
اندر مردی یک توبه خاکی بر جبهه تر کشد و در دین یک روز کوهی
از خاک بر آید و در دند و بعد از آن کارها بکنند و بر آن تله خاک بر پای گردند که
و چون در خیمه نشینی بر سر لشکر خود نکند کردی و تا شام کردی و
حق را حل ذکر شکر کردی و در آن وقت چون یکسال تمام بر آید پسندد و در آن
که بپوشد مشرق جمع آیند و بعد از آن مرد جمع آیند بفرموده که اهنهار
بسیار بپارند که **اتوی زبر الحید** بدین سیار اهنه را بزدند و در دند و بعد از آن
از اهنه های مانند خشر چهار سو گردند و بر یک مرد و طلبت و بعد از آن بپارند
تزدینان بدین که یا جوج یا جوج آمدن بزدند و عالم را بنام می کرد که بپارند و
عالم الارض و بعد از آن بپوشد و بفرموده و بپارند و در آن زمان
تصفیه کرد و چهار صد خروار و بپوشد و در آن زمان بپارند و در آن
خروار دهل را و دو پست و در آن بپارند و در آن زمان بپارند و در آن
بپارند و در آن زمان بپارند و در آن زمان بپارند و در آن زمان بپارند
بوده و او را بپارند و در آن زمان بپارند و در آن زمان بپارند و در آن زمان بپارند

نمادند و الله بکفر کنند و روی باز بران دهند کردند که از خوابه من این خدند که
 تعالی کوهی ازیند است همچنانکه دیوار و یکتیر جانب خیمه و یکتیر جانب کار
 و میان آن کو مخراب شد و خدند که با جوج و جوج به من اندازد و الا نیز
 علیه السلام بفرمود که آن اهنهار ایاد زرد و دران در بند بنماز نهادند و به روح
 بند که بفرمود نهادند و روح بر دو جانب بالای کوه و یک روح در میان و
 و جله روح را محض کردند بکندهای اهنه و بطلما بیایست و بر سر
 بر جی سولی ساخت با چهار دست و در دستها بوق و دهل گرفته
 و ایستاد و با جوج و جوج نمان کرد و در میان ساخت که جوج از آن جانب
 یا جوج و جوج و صدان کنند باین مقام که پای نهادن مقام ثقل کردند
 و پسها که در زیر او چهار دست کشید شود و بوق و دهل که در دهل نیز
 و دوازده در کو و در جوف کندها افتد مانا با جوج و جوج بشوند
 و پسند اند که ایستد می ایستد باز روی بفرموده نشاند
 ساجد کان بدنا ساخته اند و المعن باید که یاری یا جوج و جوج
 اهنگ کنند و دران مقام که همه جمع آیند و نحو
 و آن کسدا خراب کنند از آن مقام بیرون آید
 پس جوف قدم بلن و جوجهای بنهند و آن کو چهار دست کشید
 از پسها در کشید می شود و اواز بوق و دهل بر می اند و صد
 از در کوههای بلند و کوه را به افتد مانا اوازه های بوق و نای و دهل
 بر می ایستاد قوم یا جوج و جوج می پندارند که منور است و الا نیز
 علیه السلام اندازد است به از لاله آورد است به منند می شوند

بارگاه ايسلمند و القريب

عليه السلام

[illegible]

الا قوله تعالى رضى و خدار يندرك زلزال و لاخو الا باسمه العظمى و معنى ان
 انست و در اين حليمه ايلو و ارضيان و شياء طهر ايرى حرد
 و انلا فوم مانده اند و بخار ضار مى کشند و مى لاد و ايتسان فلان
 يى كسند و مى كجاست و ملكه اى كملكه اى جمع كنى اين صدى
 ليرى ايا ايد كسند و يلد و يلكنام ايتسان باء و كوردن در لود بلند باء و
 عود و كوردن و لادى خاص وى ملكه **معدل كبرى ايتسان**

اين الله مى و بند
 معدل كبرى و لادى ادم كسند و بعد از ادم و بعد از ادم كسند

باب اندر بیان عجایب بار کوه قاف ید

بقدره بانی جهان و تعالی کوه قاف را از یک دانه یا قوت بیافرید و در اطراف
 عجایب بسیار است که نمیتوان درین کتاب بیان کردن اما قدری یاد کنیم
 نام خوانند را بدست خود و چون این عجایب را مطالعه کنند خدای را جل
 ذکره شکر کنند بخود کنند و عظمت باری تعالی بدانند چنانکه گویند از قول
 آن امام فاضل کامل و ارغ باورع راه عالم شکر الله و تعالی نازده الهم
 اعجوبة الدوران طالب للطريق منبع للعشاق منبذ للشاقيين ملوقيا
 این یعنی این پیر اهل علم است که چون وی را بدست خود خرابی را و اول
 را بدو عرض کردند پس منتهی خازان را یاد و کلیدک زرین را بوی
 داد و در پیش بلوقیا امام نهاد بلوقیا برسد از آن کوه که این
 چه کلید است که چون زین بر وی کرد در کربان و گفت یا امیر المومنین
 احمل این کلید را منی حاتم الاله روز که اهل از خرچ بر بزرگ بزرگ این
 کلید را بپندک و در آن خانه رفتی و دهانی در آن کردی و بعد از آن برود
 اند فالنون است کمال است که این کلید را نگاه می دارم اما در روزی که
 رفتم من بلوقیا این اهل را بپندک در حال بر خاکست و کلید
 و بدان نامه را بکشوز و در وقت نماز است که آنرا بپندک
 بپندک نماز شویم نماز چون در آن صندوق را بپندک و قدرت
 بپندک و چون آن را بپندک و بپندک و بپندک و بپندک و بپندک
 در قدر من که بپندک و بپندک و بپندک و بپندک و بپندک

درین بیرون آورد. بود و لذت حق و حسیودک حق را می پوشانید چون بلوقیا
از راه طالع کورد و شرح و تفسیر مصطفی را بشنید و محجب مانند و از انجا یک بیرون
آمد و همان روز و همان ساعت بر بالین منیر رفت و قوم را بجمعی کرد و گفت و شرح
حدیث مصطفی را و بیان را بر خواند و احادیث را گفت و قصه اخلاق را نمود و همه تعجب
مانند و بر ملاخافان را تا دل و دهن متعجب کردند و بر بلوقیا افزین کردند و بلوقیا
از انجا بدلیل مادرش بیاید و اولاد را با او از خود بیگم کرد و از شهر بیرون آمد و منت
سال روز خان را می کرد و بدین بعد از آن بدینا پیوست و در میان دریای ساج عجب
دید آخر بچوبین ساء ماران آمد و با شاه ماران سخن گفت و دیگران غشلی آمد و شد
دشمن رسید و عفان حکیم را بدین و اولاد را ماران در انجا سخن گفت
و عفان او را با مقام ماران بر دو ساء ماران را بحدت شرا و شیر و نابور
اهنیر علم آورد و جملہ را حیر و خشیاش و در خان یاور بر مان وضع
بشمار از انجا یک مقام دبیر رسید که از اجریق الطاعونیه خوانند که
سلیمان بن زکاد و علیهما السلام در عفان انجا یک خفته است و مقصود عفان
خاتم سلیمان بود و مقصود بلوقیا بدین مصطفی بود و انفسه از درها
انتر زد و عفان را بست و خود بلوقیا را جبریل را توفی کرد و نشان
بدر آورد و نشان بلوقیا دو پست و بیت و چهارم ای در عالم متحیر می
گردد و بلوقیا نشان سید و از انجا یک کوه تان و نشان دان و انوار
به شکوه که منور زدن پست و در پافرن می کرد و کوه صفت
را بدید و محد مصطفی را و اولاد را حیر و علم او را چنانکه نام از زبان
نموده مانند از کوه تان و نشان دان است که منور زدن

و سلمان باری و روایت کرده است از نقل دست کتاب شاطبی
 و حکوة قاضی الحق تعالی عظیم و بزرگ افریده است و حق تعالی در کلام
 مجید یازده کرده است و بدان گویند می فرماید و قرآن که **ق و القرآن**
المجید و در کوه قاف شهر هشتاد و نعل

جریان و در حق هشت که از اسرار عجایب خوانند که در روز از نبال تا شب
 هنگام میوه های میوه و شب بادی در ایز و به در و بر و جزایان
 حادوان از قدر یابد و ایندوان میوه را پاک بخورند که هیچ نماند و چون روز
 گردد و کریان میوه برسد از نخلان کوه میوه در آن درخت باشد
 و جندان میوه در آن درخت باشد که اگر خلق عالم همه یکبار در آن درخت
 جمع شوند و صد سالی غریوارها و گردن از میوه را نتوانند جمع کردن
 و بدان که آن درخت میگویند که عمود کج چهار صد میل است و داری و سطر
 و آن گویند که صد و بیست میل است و اگر صد و پنجاه هزار پوله جمع
 و صد و هشتاد هزاران سوار در زیر سایه آن جمع شوند که آفتاب بزرگ
 برسد یا نه و بزرگترین درخت حق تعالی دانند و میوه آن درخت را
 حق تعالی روزگاری از جانوران خورد بپشت و هم در جایگاه چشمه
 مشرب کتاب از آن چون بخورند در حال شست و شوی و در آن وقت خود
 باشند و در آنجا میان آنجا به پیاد و ملک و ملک و جانور و ملک
 جلیان و در آنجا به پیاد و ملک و ملک و جانور و ملک
 و جایگاه است و در آنجا به پیاد و ملک و ملک و جانور و ملک

در پر کوه قاف و بطنان آسمان بوسه لب در آسمان بر بالا و کی خود و مقام
در کوه قاف به جیبان است در کوه قاف خود در آن گفت که شرف
الغنی و اعدا و شهر و بقی که جز با آسمان حوران شهر بوده بود و همچون
همین در آن مقام می گریزد و هم در این باب هم می نوازنی که عذرت
در پیران مجامع با می کشی و در آن کوه قاف هم گفت که دیدم که بود
در آن کوه قاف که کوه قاف میان و کی شو پسند می و با آن که در
از همچون با آن که کوه قاف با و در آن کوه قاف که کوه قاف که کوه قاف
در آن کوه قاف که کوه قاف که کوه قاف که کوه قاف که کوه قاف که کوه قاف
بود و بوی شکل در غفلت می اند و چون از خوف در آن کوه قاف که کوه قاف
از روی طعام نکرد بگذرد باری نقل و دیگر در آن مقام میان می نشیند و
دیدم و از درهای بقعه کوه قاف و در آن کوه قاف که کوه قاف که کوه قاف
و جهنت که خود می آورد و در آن مقام و آله باندم و چون مرا دیدن
از راهها با شبانه خود و کوه قاف که کوه قاف که کوه قاف که کوه قاف
گفتند و وی که همچون کوه قاف که کوه قاف که کوه قاف که کوه قاف که کوه قاف
همه را خود بگذرد در آن مقام آورد و بسیار که کوه قاف که کوه قاف که کوه قاف
لغام اهرم و بوق و هم را طعام آورد و در آن کوه قاف که کوه قاف که کوه قاف
در آن کوه قاف که کوه قاف که کوه قاف که کوه قاف که کوه قاف که کوه قاف
همه را خود بگذرد در آن مقام آورد و بسیار که کوه قاف که کوه قاف که کوه قاف
بود و از درهای بقعه کوه قاف و در آن کوه قاف که کوه قاف که کوه قاف که کوه قاف

صورة اسماں دنیا اینست

107

اسماں جمع

کوه غا

و در کتاب بیان الحقایق گویند که حق سبحانه و تعالی صوفی قاف را از درازین
است و بعضی گویند که از یاقوت سرخ آهنین است و بعضی گویند
که همچون صوفیها بدین است اما پیشتر در سرخ است و در وی معانی در
و نقره و یاقوت و لعل بسیارست و در کوه قاف مردی هست بنام وی
میرا ییل بنود علی السلام دارند و این را میرا ییل است و آن حاکم دین است
و بر این اثر است خود تا قیامت دین است تا همان زمان بدانند که
حق تعالی قادر است که این حیوان تواند مردان و امات حیوان همان
عام بود و بلوقیا بقوه قاف رسید و با میرا ییل بسیار خصم و از آن
تمام بالا بدشت و بالا تر رفت و تا حدی که بر بالای کوه قاف رفت
و در وی دیدند که بالا کوه قاف از مردمی دیدند که این درجه در است
از هر جانب داد که این در این است و از هر فرشته هستیم
این در هو کل بلوقیا گفتند من خواهم که دین درون روم فرشته
گفتند پس گفتند بلوقیا گفت من از حق تعالی در خواست کنم
که از راه شش بلوقیا حضرت حق تعالی بگوید که ای صاحب کرد
من تعالی را بگو و جبریل را بگو بپایان و بلوقیا از درون درازین
رفت و ملک ماهیان داد و ملک مودان داد و از هر خبر پرسید
ملک مودان و ملک ماهیان گفتند ما نیز محمد مصطفی را در مشتاقم
و اگر تو را بیتی سلام ما شهادت یافت و او را از راه شش رفتی
و نوشتی درون مقام در این زمان و با بسیار عجایب دید ما فقه
لوقا کردیم تا کتاب بطول نمک در روح الهی بگویم

مصلح نجر صوره و اتصال مهر اینست

جنین حکوید مولانا معراج علی الدقار مدرس البهجه
الغزیز که در کتاب بیان النجوم جنین خواندم که حق تعالی از انوار
خود زهره را بیافریده است و چهار دست دارد و بدستی
چهارم دایره و بدستی پنجم طبله و بدستی ششم کلای

۱	نیکبخت دیدار زلفان و خادمان و نو بویان
۲	نیکبخت برده خریدن و نهات دعوی جوان
۳	نیکبخت عمارت و سمار و نقاش درین میان
۴	نیکبخت عمارت و صفا و نیکو و باغ خریدن
۵	نیکبخت عمارت و صفا و نیکو و باغ خریدن

فصل ششم در صورت و اتمال عطار اینست

بقدره باری تعالی عطار از اندر پیمان دوم ازینک است ازین چون
یا الاحیاء کفی نیمی از نیمی از برف و اما او را چهار دست
بند بیل دست کلم بیل نامه و بیک دست انش و بیل دست برف

۱	یکست درد خیزن و تعلیم نرغان و حیدان
۲	یکست دیدار و زاهد کتاب و کار به عمل را
۳	یکست دیدن در راه و تعلیم هنر و علم و خط
۴	یکست مناظر کردن در علوم با بیل و اشعار
۵	یکست نامه در حل و فصل و خط امواتن

وانکار و از هم برهید باید کردن جدول بخایله نموده شدن شما
 و این شش فصل است برین صوره نامی
فصل اول صوره زجل ایلست

ن	یست تا فاذن و عتق از دل و دمدار و ساد و شایخ
م	از همه که هادی است و جامعها نموده اولی
✓	لم یست تا فاذن و عتق از دل و دمدار و ساد و شایخ
✓	یست از همه که هادی است و جامعها نموده اولی
ن	در سبک و در سبک و در سبک و در سبک و در سبک و در سبک
ن	و انکار و از هم برهید باید کردن جدول بخایله نموده شدن شما

فصل دوم صورت و اتصال مشترک است

و چون ما مشترک بیوند احکام و دلایل این بیوند از مردم که
از جمیع شایان این نوع از زردشت و دای هرپس و کانیان
علیه السلام از قدم العهد و کهنانین بنویسد و الله اعلم
چهار دین دارد عبادت شیخ و ارباب و مصحف

۱	نیکو است عبادت قضا و عطا و ارباب و دین و نظر انوار دین
۲	نیکو است عبادت خاندن و عمارت و طاعت و شکر و دعا
۳	نیکو است عبادت قضا و عطا و عمارت و طاعت و شکر و دعا
۴	نیکو است عبادت خاندن و عمارت و طاعت و شکر و دعا
۵	نیکو است عبادت خاندن و عمارت و طاعت و شکر و دعا

فصل بیوم و صورت و اتصال متخ اینست

و اینها در بیست و یک در کتاب جیها عروین چنین آمده اند که
 و این تغار از چشم و غضب و خاویز است و او را چهار دست
 بود در دست اول نمشاید گرفته و در دست دوم شکر گرفته
 و در دست سوم شکر برین و در دست چهارم شکر گرفته و الله اعلم

۱	بکشت لشکر پادشاه در دیوار عین سلطان و موردان
۲	از ده کارها و مهات و طبقات بر حد و حدود
۳	و کشت عرص لشکر پادشاه و الب و مهات
۴	از ده کارها و مهات و طبقات بر حد و حدود
۵	و کشت عرص لشکر پادشاه و الب و مهات

فصل جهانم صورة واقعا از افلاک ابلیس

چنین آورد. از کتاب حقه قمر که از یادگار عراسه افتاب را
 انداخته صورت فرشته امزیده است و او کی افتاب است اما
 چهار دست باز بدش تاج و بدش کلوی و بدش سینه
 و بدش شمع از فخر و بدش شیرین نشسته همچنین

۱	بکتاب و تخت نشین و عهد و پیمان و پیر و جوان
۲	بکتاب ازنده امور و مهات حد و بایز صود
۳	بکتاب وایک دادن و تدبیر کیمیا کردن
۴	بکتاب درویش و امانت نهادن و اشکال
۵	بکتاب حیدر و پیکان و کارهای خود

و این لوح را لوح مخایه خوانند که در بایب حجب سجراه می کشد و الله لعلم
و این نگون بنام قصط اخوه هینودش خوانند که بدین صورته نمود
مآمد اهو و دو سر دارد یک شمشیر همچون ترا هو و یک برتن مانند پیر بران
درین سینه و موها فرو خد است و در پست دارد یک دست در
و یک پست برنای با نرابه سینه و رخ و درین دست حق سپرد
دسته صورته جنی که نگون خوانند

و اما اگر کسی از صورته نگون را بوی و دو دیال و نند و اندر باج و پست
نماند که درین بقمه به کونه از ننگه کمر و دوش و تن و غیر
مست و در این بقمه که با شمشیر و عقل و بیست و نه و نند و پست
این کاعده خدای است و اما علم بر صوب

باب اول در بیان آنچه از پست و نند و پست

چون گفتند که این کاعده خدای است

بقدرة یبارک تعالیٰ فریشتہ از علای اعلیٰ از مقام نورانیان فردا بصدور عظیم
 محبوب و از نور نورانیان بود همچون اقباب اندر اوج و اوراد و سپر
 بود و چهارویں کار و مدد هر ویں چهار چشم کار و چهار دست
 کار و دو پر کار و دو پای و دریل دست و ترازوی و دریل دست و مجسم
 و دریل دست و پنج و دریل دست و نقاب و نام وی طهارت و ایل بود
 و چشم وی ایست ^{بسم الله الرحمن الرحیم} و تسبیح وی ایست

بسم الله الرحمن الرحیم و یسین یارب الیوم یارب الدن
 یارب البیت الحرام یارب المسجد الحرام یارب البلد الحرام یارب الدن
 و النعم یارب المشرق الحرام یارب المثل و الحرام یارب النور و الظلام یارب
 الحکم و البیاض یارب القدرة یارب الانام بلغ روح محمد عنا بالخی و السلام
 و یسین یارب الیوم یارب الدن و یسین یارب الدن و یسین یارب الدن

و در یک دست برین و در یک دست کلاه و خاتم **ایلیت**
 کا علاطه و تبیخ و نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا نوا
 حق تعالی بود رسم این نزد **ایلیت**

بسم الله الرحمن الرحيم و بسم الله الرحمن الرحيم
 یا رب الجیاد یز هو رب کل شیء یز هو اله کل شیء یز هو خلق کل شیء
 یز هو صانع کل شیء یز هو فوق کل شیء یز هو قبل کل شیء یز
 هو بعد کل شیء یز هو عالم بکل شیء یز هو قادر علی کل شیء یز هو
 سميع و یفوق کل شیء یا اهل الانب و فی الرحیم و الاول و
 الاخر **ایلیت**

و در یک دست کلاه و در یک دست خاتم و در یک دست
 خاتم و در یک دست کلاه و در یک دست خاتم

و چون طویل خواند و صورتی مانند صورتی آدمی بود بایک سر
 و پلک این فرشته بسیار ناز و بلند تر میشت تا به بالا آورد و دست
 بود همچون دستهای اعیان و یک دست ایستاده که دست دیگر در جیب
 و خانه کی چشمش بکشد و هر کی میل بود برید و بمنزل و زعفران
 برپایه کاغذ و در خانه انکس رفت کند **الحمد لله** **الحمد لله**
 و پیچیدگی اینست که وی می خواند و بوقت این تسبیح بر افتاد
 و صلوات باشد بر آن خواهان میان مردمان زهد و صلاحیه و روز این
 تسبیح را می خواند هر روز یکصد بار و هر که خواهد که او را هر روز
 نیکی گویند و همیشه در امان و مبارک و دعا بود این طلبها را بخواند
 و بگوید و در کلاه خود بنام محمد و مهدی و اهل بیت و قضاها این
 در ده خلایق او نیکی گویند و بد کرد خیر او شغل باشد
 طلبها **اینست** **الحمد لله** **الحمد لله** **الحمد لله**
 و هر که خواهد که او را عبادت نماید **الحمد لله**
 و در ده خلایق او نیکی گویند و بد کرد خیر او شغل باشد
 طلبها **اینست** **الحمد لله** **الحمد لله** **الحمد لله**

الحمد لله
الحمد لله
الحمد لله
الحمد لله
الحمد لله
الحمد لله
الحمد لله
الحمد لله
الحمد لله
الحمد لله

و هر که خواهد که او را عبادت نماید
 و در ده خلایق او نیکی گویند و بد کرد خیر او شغل باشد
 طلبها **اینست** **الحمد لله** **الحمد لله** **الحمد لله**
 و هر که خواهد که او را عبادت نماید
 و در ده خلایق او نیکی گویند و بد کرد خیر او شغل باشد
 طلبها **اینست** **الحمد لله** **الحمد لله** **الحمد لله**

و نبيح از فرشته اينست
 بسم الله الرحمن الرحيم و يهتدون اللهم يا فدا يهتدون
 يا ارضين يا خد الموهبين يا خد المظلومين يا خد المعجزين
 يا خد المدين يا خد المشكوفين يا خد المساكين
 الوارثين يا خد اللذنين يا خد الناقين يا خد الذكزين
 سائل يا الله انت باب الرباب و جلييك يا سباب يا
 يا لطيف يا حبيب يا لطيف يا شريف و قو جنانا
 و صودة فرشته اينست

و صود فرشته اينست
 و صود فرشته اينست
 و صود فرشته اينست

نان برکود دارد و اندر مقابل دهان از ارذرها به اندازد و تیر در
 نام و دهان از ارذرها زده است و از قمار از درها بیرون آمده است
 نوکیسکان برین مثال و صورتش

و نامی بیشتر ایند و می خواهند که الله همی بخوار کند و نامش را
 و برادرش خود بزند و ما الله احوال فارغ گذارد و هیچ غم نخورد و علم

باب اندر بیان طویل افغانیه و تویر بخاری

این بار در مکانه و قتل خون افغان از بر سر قوس بهیچ جان نماند
 و شمارده دوازده نفر از اشرار و هبوط بود اما اول صف درجه و اول که
 در آن از بالا به پایین هفت نفر از اشرار و هبوط بود اما اول صف درجه و اول که
 در آن از بالا به پایین هفت نفر از اشرار و هبوط بود اما اول صف درجه و اول که
 در آن از بالا به پایین هفت نفر از اشرار و هبوط بود اما اول صف درجه و اول که
 در آن از بالا به پایین هفت نفر از اشرار و هبوط بود اما اول صف درجه و اول که

[illegible]

و در وقت که در میان خود و پادشاهان کیندک بدی غیر

و معونه چنان که تلوین خوانند مانند صوره بنویسند باد و سپهر و سحر
 و در میان و بایات و در میان بای مرغان و در شش
 و در وقت نشسته و بیدار و در خانه نماز و بیدار که درخت
 و طایفه و طایفه هفت بطور خود و نامهای باری و فلک
 و طایفه و طایفه و طایفه و طایفه و طایفه و طایفه
 و طایفه و طایفه و طایفه و طایفه و طایفه و طایفه
 و طایفه و طایفه و طایفه و طایفه و طایفه و طایفه
 و طایفه و طایفه و طایفه و طایفه و طایفه و طایفه

یا وهار داروار الله انور عباد الله
 عباد الله انور الله عباد الله
 عباد الله انور الله عباد الله

ثم الهملاهم اعظم
 ونبوة نبيك من انفسهم

ما لکے را کو پند ما کاویا جان دیگورا دیج با نیاں روح را
 مثل و زعفران نیاں کا عود و دباب انوار و در خورد ان میج

۹۱۱	۱۱۱۱
۱۱۱۱	۱۱۱۱
۱۱۱۱	۱۱۱۱
۱۱۱۱	۱۱۱۱
۱۱۱۱	۱۱۱۱
۱۱۱۱	۱۱۱۱

دهند در حال شایانند بعون الله
 نفل و هیچ شل نیاند از نور
 است و روح را از یونانیان
 دایم است استوار و افلاطون
 او نذر کتاب اندلیسین روح شفا

اندر بیان تحویل اقیانوس بکندلو

بقدره بالی عباد و تعالی من اقیانوس جهان شفا

چون که از راه که افتاد در لجنایه و بالی بود در یازده روز و بیست
و نه دقیقه چون آفتاب از برج جدی بر جبهه ای از بنا را تمام فوق رطل
استقامت دارد و نیست فرشته از در کشید که نام دکن هبدا طاکایل بود
و در صورتی که در صورتی که در دوپه سرکان و شش دست هاند در یک

ل و در یک دست صطیر و در یک دست تاج و یک

بر دست اتنی انداخته و در یک دست و سوره

خاتم در این بود **ایلیت** **اللهم صل** **اللهم صل** **اللهم صل**

لما از دله و مملکت **اللهم صل** **اللهم صل** **اللهم صل** **اللهم صل**

در یوز شرف و یزد و در دیوار خانه انیس دهن کند و این **اللهم صل**

لا یسویک بر یوز شرف با همان پخته که کفیم روز شنبه دارد

در خویل که در صورتی که **اللهم صل** **اللهم صل** **اللهم صل** **اللهم صل**

در صورتی که در **اللهم صل** **اللهم صل** **اللهم صل** **اللهم صل**

به این اتفاق که در **اللهم صل** **اللهم صل** **اللهم صل** **اللهم صل**

در **اللهم صل** **اللهم صل** **اللهم صل** **اللهم صل**

در **اللهم صل** **اللهم صل** **اللهم صل** **اللهم صل**

در **اللهم صل** **اللهم صل** **اللهم صل** **اللهم صل**

در **اللهم صل** **اللهم صل** **اللهم صل** **اللهم صل**

در **اللهم صل** **اللهم صل** **اللهم صل** **اللهم صل**

در **اللهم صل** **اللهم صل** **اللهم صل** **اللهم صل**

در **اللهم صل** **اللهم صل** **اللهم صل** **اللهم صل**

در **اللهم صل** **اللهم صل** **اللهم صل** **اللهم صل**

از حمت و ادب و افریده است چون در این باب نقل کرد
 عالم لذات شود باید و چو برج ذوالجبرین بود و صورت این
 فرشته مانند صورت آدمی بود با یک سر و دو دست و یک پا
 منتهی گرفته شده و در صورتی که فرشته و در یک دست
 حربه گرفته از نور و خامه و این است **عالم حاکم**
 و تسبیح و تسبیح حل العرش بر آن خواهد که لشاری
 یا قومی انصاف بود این فرشته را دعوت کنند جل اقباب اندر برج
 حوت بسم در جز اندر این باره کاعده زریه بر وی تسبیح و نام
 یسوی نیز کار و کافور و خون دهد و کعبه اقباب دهد و بعد از آن
 بر وی تسبیح این طهارت بپوشد و در آخرش لوح را بسوی
 و به هد نادان لشکر در علماء بلند بندد که به دشمن و کفار منصوب
 شوند و اما نظام اقباب باید یعنی برج باید و ترخ باطر در عاشر
 و بیست و شش و نیز بر این طهارت بپوشد و تسبیح حل العرش
 و تسبیح بر آن گردد تسبیح این بود **این تسبیح**
 بسم الله الرحمن الرحیم و تسبیح رب العالمین
 منزه عن كل عيب لا اله الا هو انت القادر للفقار
 یلزم جعل الارض مواد یلزم جعل النبی خادما یلزم جعل النبی
 یلزم جعل السماء مغطاة یلزم جعل النجوم یلزم جعل الارض
 یلزم جعل النار صالحة یلزم جعل الخلق یلزم جعل ماویا صالحة

که از همه بلیات این مغد و الکویس باید که او را از حیوانات عالم باطن
 صورت را در سقف خانه خود بنهان کند اما باید از وقت غروب
 که آفتاب اندر برج هفتم درجه رسیده خود و کعبه و مردم بیاید که باید
 و بدین نامها بگوید و در قسم دادن **ایست** یا الله یا غفر
 یا دیان یا شتطیع النور یا قاطع النور یا سنها لیث یا بیان
 یا خالق الاشياء من العدم افریح حاجتی بحق نور المقدس الظاهر
 ذکرت باقوه الامر المعلق عمری مثل اعمد لیث یا مصصوه
 وه وه الی شک اصبا و ناز و نای الوهم حوشی
 ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم و این جمله عجاایب دارد

آنر خویبر آفتاب از برج ثور برج جوزا

بقدره باری تبارک و تعالی چون آفتاب که نیز اعظم است از
 نور برج جوزا آید و از برج زهره به برج عقارب آید آفتاب در
 برج جوزا درج بود باید بدانی از کم و میان فرشته زحل است
 با نه صد هزار فرشته که در علم هر یکی این نه صد هزار هزار
 فرشته بود و در علم هر یکی این چهار هزار و یکصد و بیست
 هزار و یکصد و بیست و یک نفر است و در علم هر یکی این
 فرشته را نام گفته شود که اگر چه در علم او و در علم
 او چهار هزار و یکصد و بیست و یک نفر است و در علم
 او این فرشته را نام گفته شود که اگر چه در علم او و در علم

و صورتی زیسته اند

و در حشر بسیار است این قدر کفایت خود که کتاب مظهر خود
 و صورتی آن چنانی که تکیه و دست مانند صورتی که پندگی خود با دو
 پیر و بایمانی و مانند بایمانی و در حشر در پیش
 حشر در دست کردگان و جهان مرغ قمری و کعبه و در
 در دهن شسته و نام وی عطا قوه و عیسوی است
 و اگر چه در امر رسیدن این تکیه را دعوی کند صورتی
 و اگر چه با قاروره این باران با کعبه شسته و این نامها را بویست
 است و در حشر در دهن و در دهن شفا بایمانی و عطا

و در وقت بیانی میخوانند چنانچه دروغ نامها **اینست**
 یا طشیعها یا کیهیجیثا یا کیهیثا
 یا صکیهیا یا کیهیثیا یا طعیهیثیا
 و گویند که آن نامهاست بر قرص ماه و در کتاب انگلیس
 شرح شود که نام و صورت تلوین **اینست**

و صورت که در وقت بنفشه کوزکان تحت بکار آید و این

الله	الله	الله
الله	الله	الله
الله	الله	الله
الله	الله	الله
الله	الله	الله
الله	الله	الله
الله	الله	الله
الله	الله	الله

بر لوح نقره و در کوز کوزک
 بنفشه که از دیو و پری این
 بنفشه و جوی بیابان را یاد
 آید و عظیم ابرو و صبح
 لرزد تا راه تعالی هیچ خواب
 برین حاصل شود و هفتاد
 عمل بدین لوح توان کرد

و هر که را در کوز کوزک از کوز کوزک
 از کوز کوزک از کوز کوزک

و صورت ان خورشید اول که کفیه و لایس
هده کیوز رنگ بود

و صورت موکل که تلواری خوانند به بین صورت بخت بخت
 نامی به خداوند عجب است که به خط به خط
 خردن کوفته و درین مجلس به خط کوفته به خط به خط
 نامها به خط به خط به خط به خط به خط به خط
 و نام این نویسنده است به خط به خط
 و هر که خواهد که این را به خط به خط به خط
 بدید کند یا بپسندد یا نه و یا به خط به خط
 شکل این به خط به خط به خط به خط به خط

طاعتوا الله واطيعوا رسله
 وادخلوا جنة عدن
 وادخلوا جنة عدن
 وادخلوا جنة عدن

و ادخلوا جنة عدن

برابر نقره و نقش را بنظم برادر باید

کاویزند و بوقت حاجت اند

طشت آب خاندان ابر

برافشانند و این لوح را اگر در

نزد خود بدارند

بپایان نهند و در خواب اندازد و در خود صلب است دهد در مال

سازد و این را بر سر قفل و اسه اعلم بضم

باب از بیان غول آفتاب از برج طراز باید

بعضی باری خاک چون آفتاب که عین حیوان عالم است از برج طراز

برج خود نقل کند بامر بیان فرشته از بالای مقام پندره المستنیر

بیاید و بر آفتاب نقل شود یا بنص خود نه هرگز شیخ غلیظ

و صورت آن در شب بجهت ادمی و در المیز سوار و در میان

کاز و دل دهان کانه هزاره شرف دارد و در این شب

بالای این صحنی رفته و در پیشگاه ملک بازن درود و دعا

چند بار بگوید قل الله اعلم بضم

[illegible]

لوك اذ اراد ان يدرى اسماء وادعاء بالاسم
 اسم الله الاعلى الاعلى الذى لا ياله ولا يولد ولا
 له ولا يات ولا يحزن له ولا يرحم ولا يرحم
 انما هو الله الذى اصابته الشدة والوهم بوشى يا الله
 يا الله يا الله يارب يارب يارب يا عولاه يا عولاه
 يا سيد يا سيد يا سيدا دلو جينا مثله مددا

صورة ان فريشه اين خود **صورة اين نبيست**

واما چون اين را خواند شني بايد چنان در روز و در شب
 چنانچه بخواهد باران شود يا باران ببارد چنانچه
 نادر است و در روز و در شب چنانچه باران شود

و هزار و یکسان بافتن نعل با درویشان خاکن و آلهه مان با اختیار طالع این
 لوح را بر آهن بولاد بنقاشی و دعوه ترخ با دوازده کسرت خواندن
 و معالمان لوح را در خون کمر هفت روز بخاریدن و بوقت مصاف در
 صرد خود بستی که بقدره باری

۱۱۱	لا اله الا هو الاحی الدود
۲۲۲	لا اله الا هو الاحی الدود
۳۳۳	لا اله الا هو الاحی الدود
۴۴۴	لا اله الا هو الاحی الدود
۵۵۵	لا اله الا هو الاحی الدود
۶۶۶	لا اله الا هو الاحی الدود
۷۷۷	لا اله الا هو الاحی الدود
۸۸۸	لا اله الا هو الاحی الدود
۹۹۹	لا اله الا هو الاحی الدود

عنا بنده کار بویسب مراد کردند
 و چون روی در قلب مصاف نهاده
 از وی بقطعه حق هر پایان و محو شوند
 و هکذا این عمل در کل عالم بوده است
 و خواهی دیدن امثال این طریقی بجای باید آوردن تا کار با نام سپه و سلم

و اما این
 اشیاء

باب اول در بیان اشیاء که باید دید

در روز ورود کار عالم چون آفتاب که چراغ عالم افروز است از برج خود
 نشانه عمارت رود و در آن خانه نقل کند بکار بانی و محل ذکر فرشتگان تحت
 و محفوظ شود و در آنجا بایستد و کل گردند و بایستد و بجا و پنج هزار
 فرشته با وی بیایند و در حکم هر یک از این فرشتگان دو بیت بیست
 و ده هفتاد و یکم حکم باشند و در حکم هر یک از این فرشتگان یک کلام
 باشد و این کلام را باید با ایشان در ملائکه و بصورتی که ذکر
 رفت و در آن کلام و شای عالم تا ایشان میمانند نام آن فرشتگان
 اول است که عمارت بنا می کند و صورت وی مانند صورت پادشاه است
 و بر او پادشاه و در بر چون ملائکه چهار دست دارد و در دست راست عالم گرفته

صورة فرشته ایفیت

و موردی از جی که تلوین این تخیل است به بین اشکاند و الد که خواهد

۱- دم را با طبع خود کند این طلبات را با خود دارد و هم به علاج هم

ایمان بخدا ایدله اندر پوشت او باه و یوسف و در یازوی کلیت بند

ص ۵۰۰. فایده از لوح را بر پیش نقش بایند کردن و در حیطه کینه نهان کردن

طوبی و دولت می کنند از ابو علی ابن سینا ندیس الله و الله العزیز و دین

تأليف سید ابی طالب محمد علی افشار

نور محمد بن سید محمد

The image shows a page from the Voynich manuscript, featuring two columns of text written in a red-inked Voynich script. The paper is aged and yellowed. Each column is topped with a decorative header consisting of a triangle and a circle. The text is organized into lines, with some lines containing multiple symbols or groups of symbols. The script is a complex, undeciphered system of symbols.

طبع یکدیگرند و صدی دوازده نیست حمل باید و قدیم شش تیراند
 از سبب قنار و نور و نور تا جدت و از جدت ناپسند هم قطرها
 اند و تقدیر این هم چو تقدیر از این بر جایست که یاد آورده شد و این
 هر چه را که برج تا برج خط یک شش اند و این هر چه را نور و سجد
 شش خالی خوانند و جزا و میزان و دلو و شش هوای و باز و خاست
 بر گان و عقرب و حوت و شش این خوانند ایست که درین یاد آورده
 آورده اند برین مثال و تقدیر را نظر از این

سبب این بطور است که در تمام خط فاضل و سبب
 و این سبب این بطور است که در تمام خط فاضل و سبب

ما بینیم بسم الله الرحمن الرحیم
 اینست و طبع او گرم و نرم و کثیف و خشن و صفت او از نور تا
 بر طالع هم نظر شد پس اینست و قدر در خشن است و بر طالع بر دور الکتون
 پس در حق اندالکرجه خشنی و تنگ صدیاریکند الکتون سبب این لفته اند که
 نظر ثقلین حکمی تمام است و شد پس نیم دوشی است که ثقلین به طبع
 موافق اند و شد پس نیم طبع و نظر ربع نظر دوشی است و از جان که
 ایامه درین دایره نمود اند و مقارنه از بعد که در میان جیون باشد و
 ستاره در یک برج باشند افعال هر یک از اینست و مقابله از اینست که خط
 است یکسختی خنک و مکرر یارزد و نقطه مکرر از اینست که میان دایره است
 هر خط که فرض کنی و یکسختی خنک از خط و از نقطه مکرر یارزد لکن بر هر دو خط
 دو کلب افتد تقابله یکدیگر باشند و تقابله هر دو نظر دشمنی باشند
 از این سبب چون در آن هستند همچون دو ملک باشند که یکدیگر دشمنند
 باشند و کز هم یارزد و پیاز کاری نکند و تقابله همچون دو خصم یارو
 پادشاه که برابر یکدیگر ایستد و قصد تمام بایکدیگر میکنند و خود
 معدومیت نظرهای حکایت کایان کرده شود اما لودان
 توانست نیز در بانی چیدمان کرده اند بعد از تمام و حقیقت
 بایق داشتند پس اینست که لفته اند و بر این تقابل باشد
 بدان از شتاب و از هیچ چیز بسم الله الرحمن الرحیم
 که هر چند چرخ و زمان بسم الله الرحمن الرحیم
 جاری کماله هزار بسم الله الرحمن الرحیم

قدم باینکه خدایا شیاء مدیوم ~~ایضا~~ و بر اینها و شوقی گوشت
و ملازم بطلعات و صوم باشد و یاس و درون پاست و ما را
این علم بیغایر نیست و هر جا هلی و ناخانی کی میسر کرد و باید
که عالم این شغل خدایا خالی ماند و بر خلق قواض نماید و تکرار کنند
و علم در خلوتها نشیند و الله اعلم بالصواب

لوح اندر کتب

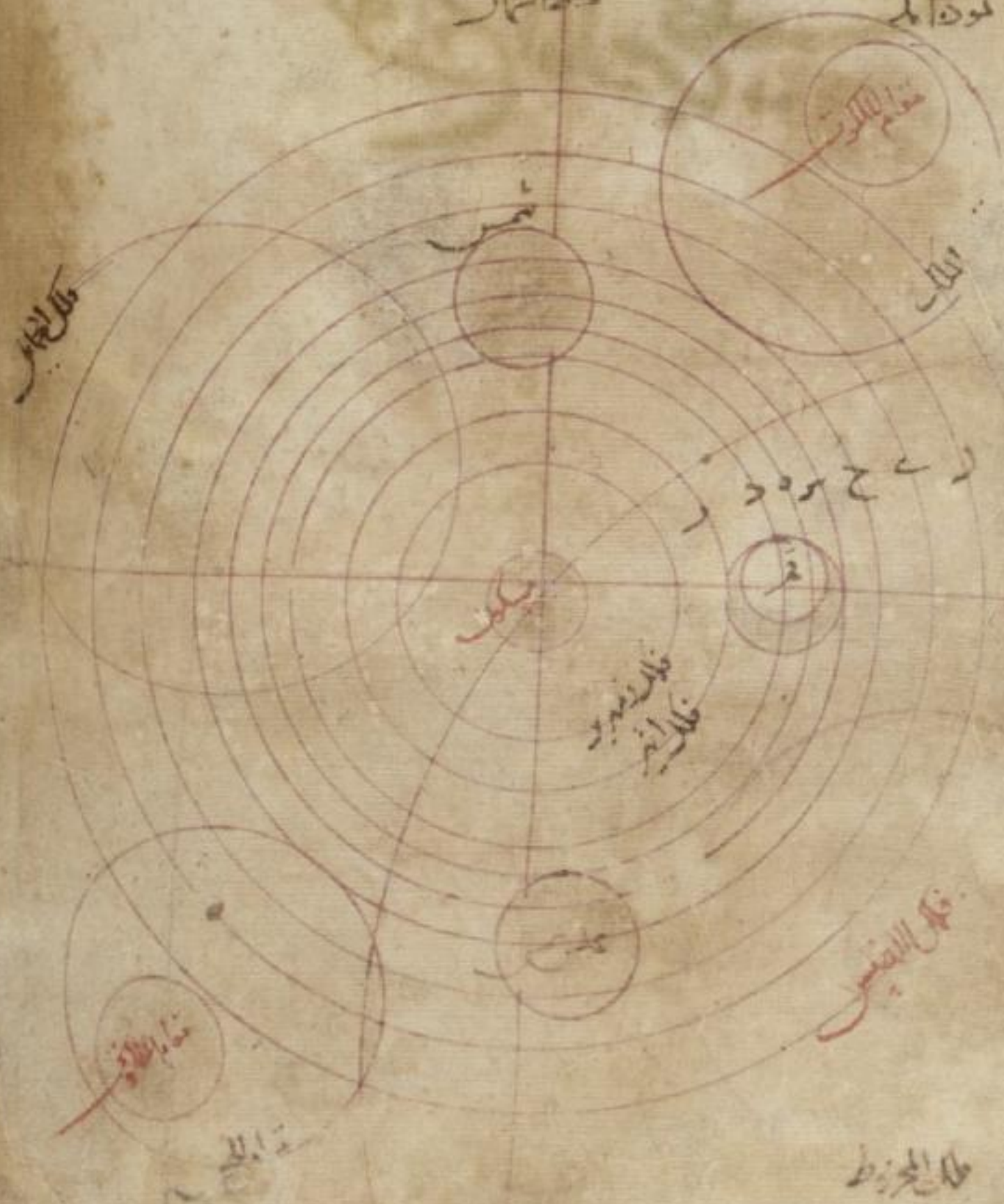
هسته افلاک و موی و سوادک

مثلاً و بسیار بر خدای را جل و ذکر که آثار ایشان را قوت بر چهار و در شوق تابان نیست
و آثار را اظهار بانی او بیرون و صف و لامکان نیست و قدرت و قدم الوهیه
او بعلم علامین بی جوشن عجز و ماه تابانست و ماهیات جسی را کامر کی
در دن بندگان حکایت و صلوات بر بیغایر بدن که خاتم همه بیغایر نیست
و جلال زمین و آسمان نیست و شفیغ اهل عاصیانست و در حقه للعیالین
انسانست و درود بر اهل بیت او بان و بر اینان که بان بینه و خود
و معلوم و فضل این علوم که قدرت این عالم او چنانست
و چشم گوید و العزیز است بکنند و علیه السلام که ایمان او را نیست
نعل از دود آمد و ایمان بهما از باقی او فید و اما جها و الزعم
نقل باینکه ایمان چشم از از رخ باینکه ایمان چشم و الزعم
هفت از نور سجد با فید

واورده چنانچه در این نسبت کرده اند و پس در داند که این نسبت
 با خود عقیق است یا ذوق نیست یا پند است یا تبحر است چنان
 که گویند که فلک اطلس و بطری هر امان با نصد هزار سپاه راه است
 و آن سپاه که صد و بیست سپاه تا جایلی است چنانکه اهل انجیران
 در بود یعنی اوار و اواران غاکم تر بود و ذوق این بیشتر باشد و زمان
 آن عالم اوسط یعنی فلک قمر و جله و پیرش سوخته و از رویه

در عالم

نورانی

غزل اندر محبت و محبت طریقه عشق بازیت

129

لطیفست از رخ خورت و هفت زجنت خورت
 به فی جو خوشیدند سلطان جهان خورت
 طغوار قدرت کاذب هم منشور شاهان دم بدم
 خضایت پیکر دین نعم است حیوان خورت
 بالادکانی سر پیکر گشت عبد از نظر
 بخت و نصیر خازن خبر یاران کند و کورت
 در کردن عشاق دین اندیز و کیس چون کمان
 در ناختر چون غازیان لشکر شکر بلهورت
 خوابان روم و چین گشت خجسته عشق
 از غلط کفتم خیر هستن به هند و خورت
 عشق شد چون طهارت باند و کز روبا کمان
 قدیر بردان جهان میلان شد دل سپورت
 از رخ تو هیمت خجل اندد و پای من بکل
 مسکین نصیر از جان و دل گشت نعم انجورت

شعوت بر سیم نامه بر دیکر و پستان جان افرا

خلوت کن جبار سر و دهر
 ده مال و نعمت حقیقت یقین
 خلوت کن دار جان آفرین
 فرساده رحمت یونان زمین
 رنجور طالع تو از وجود
 که رنجور پست باز او بود
 شمیم ز دانه های اختر شناس
 حقیقت که علمت از رو قیاس
 جدای دهد جمع امکاب را
 جویرت دهد مردم شایب را
 باول جدای دهد از جهان
 با خرافات تخت و تاجان
 زخمت های در اول بود
 مجلس و ایمان یاران بود
 و از خدایند محبوب تبار
 حرفند عاقل و بکل تبار
 از غزالین نامداران بزرگ
 بر سر روان یادگار بزرگ

دگر برین آید شود دل
دگر فیلسوف جهان یار من
برادر من یار جان او بود
خردمند دانا مشهور مرد
لقبش علی الدین است بکلام
از نور دیده علی شیراز
دگر شیخ عاقل خردمند
که در شیخ صوفی است جز افق
برادر در دامن آخر یقین
بهاک معالی سرازیر مرد
سلام رساند به سلطان علم
امام بزرگ دین پروردان
که در اهل علم است نیک دل
غلام من او را یزدان پاک
از دور عاقل شیخ دین نام
دگر هر که بر پندم به کار
برادر مرا قاصد نیک دای
نظر و سواد والا کند
لما نیک جویم لوم کجاست
الکران نیک خاک انجا کند

که اعداثر با دامن یزدان
که خواند حقیقت و اشعار من
بدنیار ز جانم عیان او بود
که او را با دگر یکیش در د
بیاثر فرستد بدو این غلام
شرف داد در دین او را عیان
که دشمن شود بیشتر او چون صیر
که اعداثر باشد همیشه خراب
سلام رساند به صاحب دین
جوید پست هر جا وقت بود
معین برافراز جویان حیل
کجا هست شفق ایر طالبان
بدختر جانم کنون من خجل
چنین تا بام ایر روی خاک
که به پندای او غلام
اگر هست شهری واکر تر کار
که صد بار مانند اذری کار
زینقت عیانت بدانجا کند
زبان از بدل من غمیش
زبان یزدان قولا کند

که عذرش نخواهم جان نبی
و اگر خرج بیازد بهایم بنوی
سودا دوزخان مرا نکل نام
ها دم براهیم نام و لقب
جاکفت مارا بنیکت بیاد
نصیر منم مدحان گفته ام

دریغ الواسعیه دات
که تو مرد یاک دیم پاک او
جو کوز بوزن فرستم غلام
ایستادان جوشیوی بعلم داد به
بنیکت بیکت را یاد باز
بلا بر اندیشه در پشته ام

[illegible]

ويعاني الآن في ابد البحر جلد الله يا هو اني انا في كثير من عجايب نعم من عجايبك يا

ما زال يغير الذنوب لا انت اللهم اعفون يا من انت القدر اليم دعا يوم الاثنين

افقوا بعلو. وعلى فخره اعز بقرته. وكم للعباد ما بقوا في ملكه ونازلا بسره. عجايبه واهله من جنته.

الحمد للمعطاء العظيمة والعزة واللبا عني يا حليم حتى قال الم يعلم مني ذنوبا اليس اني قد عرفت ما اعد لي في نواحي

وَأَتَقَدَّرَ بِهَا اسْمُ اللَّهِ الْكَرِيمِ
دَعَا لَهُ لِنَاءٍ ۖ أَلْحَمَّ لِلَّهِ الْكَبِيرِ

... من جليلها ...

الحمد لله الذي جعل في يدك يا ذا الجلال والإكرام

بعلية وقد اذبحوا له ولبيد الاباء ليعتقوا ساد العتق ابعد. وكان الساد. جند فاصغر اللب والبر.

والنور الصياح المجيد والجلود والدم لنبى الهدى الذى خلقنا من نور

وخصيت العرجو بحلاله وحبلى القلوب من فحاشية الخمر بعد ان كان يعلم وهدا اليه وسار للصدور في القلوب

والتأنيب الاعنف والاعتراف بالاصحاح والامتنان لربنا الله ولعلنا نلج الدعاء عذبة قلوبنا ورضي عنك يا ربنا

الحزن لله بعد محرابه راحة عما دعا يوم الدُّعَا المهدى الذي لطف به عبد الله بن عبد

والله اعلم بالصواب

من هذا صنفه اهل اللبس لم يوال العرب الا صنفه من الملوك من فرج عن النمل الى اللبس

[illegible]

الحمد لله الذي جعل في كل شيء حكمة

حاشیہ: جمع الناس بالهاء والهمزة وجمعهم جمع بالواو والالف والهمزة

الما بعد فانه انما هو في الحقيقة من انفسنا

يسبح ابو البشر ادم صفوا لله عليه السلام

بسم الله الرحمن الرحيم يا ذا الجلال والإكرام

پاکستان میں پیدا ہوا اور تعلیم کا زمانہ پاکستان میں ہی گزرا۔

الحمد لله الذي جعل في كل شيء حكمة

كتاب التفسير في تفسير القرآن الكريم
تأليف الشيخ محمد باقر المجلسي

سبح خواجه رسول تقي محمد صلي الله عن عليه وسلم
 سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله عظمة البر والجل والوقر. **يا ابا عبد الله العظيم** سبحان العظام
 التواب كان اللطيف الشريف المنزه عن المكان والزمان **لا اله الا هو** **يا ابا عبد الله العظيم**
سبح ابو بكر صديق صلى الله عليه **لا اله الا الله** حقاً حقاً **لا اله الا الله** يا ابا عبد الله العظيم

لا اله الا الله جاء لا شريك له محمد رسول الله حقاً حقاً **لا اله الا الله** كل عيلة هائلة المهملين

سبح عمر خطا افضله عنه **لا اله الا الله** الكبرياء **يا ابا عبد الله العظيم** **يا ابا عبد الله العظيم**

لا اله الا الله لعل الحيا **لا اله الا الله** القادر العباد **لا اله الا الله** الملك الحق المبين محمد وحده سادق

الوعاء **يا ابا عبد الله العظيم** **سبح عثمان غانم** **يا ابا عبد الله العظيم** **يا ابا عبد الله العظيم**

الملك الباز **لا اله الا الله** العظيم المرحم **لا اله الا الله** العبد العظيم فاروق بن قلع جبري **يا ابا عبد الله العظيم**

يا ابا عبد الله العظيم ذلك هو العبد العظيم **سبح حامد المؤمنين على ما لا يدركه الله**

يا ابا عبد الله العظيم ذلك هو العبد العظيم **سبح حامد المؤمنين على ما لا يدركه الله**

يا ابا عبد الله العظيم ذلك هو العبد العظيم **سبح حامد المؤمنين على ما لا يدركه الله**

يا ابا عبد الله العظيم ذلك هو العبد العظيم **سبح حامد المؤمنين على ما لا يدركه الله**

يا ابا عبد الله العظيم ذلك هو العبد العظيم **سبح حامد المؤمنين على ما لا يدركه الله**

يا ابا عبد الله العظيم ذلك هو العبد العظيم **سبح حامد المؤمنين على ما لا يدركه الله**

يا ابا عبد الله العظيم ذلك هو العبد العظيم **سبح حامد المؤمنين على ما لا يدركه الله**

يا ابا عبد الله العظيم ذلك هو العبد العظيم **سبح حامد المؤمنين على ما لا يدركه الله**

يا ابا عبد الله العظيم ذلك هو العبد العظيم **سبح حامد المؤمنين على ما لا يدركه الله**

يا ابا عبد الله العظيم ذلك هو العبد العظيم **سبح حامد المؤمنين على ما لا يدركه الله**

يا ابا عبد الله العظيم ذلك هو العبد العظيم **سبح حامد المؤمنين على ما لا يدركه الله**

يا ابا عبد الله العظيم ذلك هو العبد العظيم **سبح حامد المؤمنين على ما لا يدركه الله**

قصیدہ ملک جنیان جنت و بہ

امر الله عليكم يا اصحاب الارواح الفاضية للفاضي
 معجبان العين النوار الجنان المعادلات
 في سائر الظواهر من لسان الكهف والرحيم
 في الدين والظواهر في نحر الحبر
 وعلى الارض حكمكم بالليل والنهار
 فبين امرئ بالعلوم والاعمال
 فمن الله اليه في كل شغل عليها
 عبد الله الجوشن الى الحمام الهام فبين
 انصر لجن بامر الله المعالي ومواد

كتاب
مؤلف العوار

خون بخیزد در حدّ قالب بردار ما رسته کن از قفس طوطی طیار ما

من قال لا اله الا الله الضعيف المذنب المحال

الى خاتمة نقل محمد بن ابراهيم المعروف بنصره

الملك الحق السليم عز وجل

اعلموا ان الحيات في مدينة القنيطرة

تاریخ متصرف عثمانی

و سیر و سماء

وہم

مجلس اول

تو درین شهر شاهی را یافتند که در آن شهر

مویذ اکتد از باد آتش

مویذ دزد جهان و جرج و پا

مویذ ذیل بلبلانکو و غفل

مویذ کویذ پنجره دهر و قانی

مویذ کتد حجت عقل کبریت

مویذ نام خشت دهر و سحر را

مویذ دیاب انکار و کتد

مویذ دزد آل نفس و کتد

مویذ عاشق کتد بلبلان کل

مویذ سازد بلبلان از کتد

مویذ کتد بدان شبایل پرور

مویذ کتد دهد سرد کهن را

تعالی توئی محبوب یا کان

تعالی توئی جبار عالم

تعالی توئی خلاق ادم

توئی جادو از او اکتد در دکان

مران مردان که هفتش نام کادی

مردان نکستند اینجا

مویذ دزد و کتد

مویذ کتد بلبلان

فنا کرد دهر و کتد عالم

فنا کرد دهر و کتد یک

نه اکتد کتد کتد

چو بدان اکتد کتد

بامرتی روز کتد در دکان

که میم و کتد بر کتد خاکان

که از عظیم دهر کتد بهر آن

بلو. پهلوان دکه. بلبلان

کتر سیمه کتد دهر و کتد

که دفع از اکتد انیم دهر

بقول حق تو کتد کتد

که کتد کتد کتد

که کتد کتد کتد

که کتد کتد کتد

که کتد کتد کتد

که کتد کتد کتد

نشیند هر کس بر قصر بالا
 بنوشند از شراب کوزه نین
 یکی چو در کوفته در کنارش
 یکی در زیر طوق خوش نشسته
 یکی خورده و کوزه شویب جوش
 یکی یاد از آله اشناهی
 بر آله ناله دارند اینجا
 نه خاک قدسگاه بجز
 نه خاک علی و جلد یاران
 ملکن عزیز بر جان عمر
 ابوبکر است در بار و قادار
 دگر بر اهل بیت صف باذ
 نصیر بعد از آن جهان کن
 کجاست نام مصنی کجاست
 کجاست نام خندان و شادان

کجاست نام خندان و شادان
 کجاست نام خندان و شادان
 کجاست نام خندان و شادان
 کجاست نام خندان و شادان
 کجاست نام خندان و شادان
 کجاست نام خندان و شادان

عربی و شاه صفی

کجا علیے میری نور برہاں

چهار روز و نیم و سی و دو روز

کجا کرنا پس طور شامایران

کجا سحر و جادو و بخت و اقبال

کامیابان تلکتران شیخ غفران

کامران محمدان

الحمد لله نعمت بوستان

خجادیہ عازمہ اور یونانی

کجا از غنطنور و مینوشان

کجا شیز دانی گفتا خواب

نماند و چنان جزای ایشان

شرح حدیث و معجزات حدیث سید عالم مخدوم و ولد آدم محمد مصطفی
صلی اللہ علیہ وسلم

صلی اللہ علیہ وسلم

طاهر بن عبد الله

طاهر بن خوارزمشاهی

الحاج شاه وید عزیزی

الحمد لله الذي هدانا لهذا

هذه هي الحروف التي هي في

دلا انا دموذشا والا

۱۲۸۱ از مال به روپي ۲۰

الحمد لله رب العالمين

درختی رفتند درینجا

طایفه از ایشان است
 هر که بخواهد بداند
 خود را ببرد به این جا
 نظام خود به هم زدین
 فراخی پذیرد بهمت جهان
 هر چه گفت او بیاید بجای
 زان بر دوازده صهاره فرود

احوال مرد شیدا و ترکدن این جهان غدارا

بدرستی هر روز گفته شد

خواندم بقل در پستای پسر
 ز حال مرد خردمند پسر
 جانانش را فروز فخر
 هر روز بگذشته بود از پسر
 بداد مرد عاقل خردمند هوش
 و مهر عجز شد دل نجوش
 هر روز و شب نام احمد بدوق
 بگفتی خدارا خواندن بشوق
 بداد در کوه و صحرا بدک
 شبانه بپسج پیران ز دک
 بار گفت با وی کای نامدار
 ترا هم جلیب این روزگار
 هر روز در راه بود و گمراه
 شبانه بپسج پیران ز دک
 ترا کار که هران بود و است
 بفرمودت مردان خردمند
 دانی تو را که دیوانه است
 به شدت انان به کاتک
 هر روز در راه بود و گمراه
 ترا هم جلیب این روزگار
 هر روز در راه بود و گمراه
 شبانه بپسج پیران ز دک

الدهاء طاربا

احكام مدك وخلص بادشاه وقت غياث الدين

كند ارد عالم بهشت مزار

شاه ده عسرحايد باد

بدن كله والناظ نيلو سحر

كه مملوك بايد باخر بزورن

نبا شد كچه زابدهم بوي

بواز درد جان و عمر هلاک

بود در مزمعز بنزدیک او

علم كريند قسوان غمر

بکیر جهان با امر خدای

چيز گفت استاز تجسس خند

كه لغت باد ناجاودان

كه ارمه اشد بختش

كند بولان

كند طين قور

چند پند بچرون

رسم پرايان اور احرب

كند در مضمون محبت

سنان خردن طاربا

بما ملش را خيم ملك

دار

لم يبق شاه عبيد باد

بسا سر كدم

بشوانان و خون

بهدر در مرم بچمبرك

بيلد جهان بر يار چي پاك

بلازد جهان بجان بگل او

خود طاب ايش سر كدم

هميز شاه ممد پست بولان

بود كرك تاتار و ما كو پند

كر كرك دغار تاتار دان

خود مملوك بغير شاه نازد برك

بار و اند سيموي بيلين

بما ملش در مرم بچرون

بما ملش در مرم بچرون

بما ملش در مرم بچرون

بما ملش در مرم بچرون

بما ملش در مرم بچرون

بما ملش در مرم بچرون

6

شود مرد بیگانه از خویش

کار و بارش بزدان بود

شود مرد عاجز از آن زندگی

جوید دریر با زندی شود

اگر آید دلی تو بدو شو

جو خرگاه ترکان سبک بارش

او بود که در دوزخ جان جانود

نظر پاک باید بود پاک شد

باید فردن کینه بر کینه

کجا با گفتند دنیا بود

چنان نام دنیا جو مردار شد

اگر ترک باشد بود راه بر

برو ترک گداوی راه را

نصرت از آن خالان را

ملاک و ملاک

بر آن ملاک و ملاک

چنان و چنان

دین عالم

دین عالم دوزخ

انسان بر فراز شد

شما پادشاهان را هفت

گر انیت این خود به خاک شد

درباره جوان شد قنای نجاه

ندانم این دنیا چه خون قتل

طلب کار او نیز پیل یار شد

اگر ترک نبود بود خاک بر

من بر نکل بر تو خرگاه

طلب کار شواز جاودان را

وفات اسکندر و مثل نذر در توده و عجب آن

دین و دین

این و آن

بیت و بیت

دین و دین

ملاک و ملاک

دین و دین

این و آن

بیت و بیت

دین و دین

ملاک و ملاک

میان شاه و منور
دشمن سرور و زخاطر
نبردگاه و تخت فلین بود پایت
دشمن سرور و زخاطر

مثل حکیم اول

حکیم اول
دشمن سرور و زخاطر
نبردگاه و تخت فلین بود پایت
دشمن سرور و زخاطر
دشمن سرور و زخاطر
نبردگاه و تخت فلین بود پایت
دشمن سرور و زخاطر
نبردگاه و تخت فلین بود پایت

مثل حکیم دوم

حکیم دوم گفت کار و خردان
دشمن سرور و زخاطر
نبردگاه و تخت فلین بود پایت
دشمن سرور و زخاطر
دشمن سرور و زخاطر
نبردگاه و تخت فلین بود پایت
دشمن سرور و زخاطر
نبردگاه و تخت فلین بود پایت

مثل

حکیم اول
دشمن سرور و زخاطر
نبردگاه و تخت فلین بود پایت
دشمن سرور و زخاطر
دشمن سرور و زخاطر
نبردگاه و تخت فلین بود پایت
دشمن سرور و زخاطر
نبردگاه و تخت فلین بود پایت

مثل حکیم چهارم

حکیم چهارم
دشمن سرور و زخاطر
نبردگاه و تخت فلین بود پایت
دشمن سرور و زخاطر
دشمن سرور و زخاطر
نبردگاه و تخت فلین بود پایت
دشمن سرور و زخاطر
نبردگاه و تخت فلین بود پایت

به بخت بدید سود چو به بخت بدید سود
در پیا کفون شاه یزدان به بخت بدید سود

مثل حکیم پنجم

ز پیچ شنیخ حکیم دگر به بخت بدید سود
که یزدان خواند شاه یزدان به بخت بدید سود
به خلق خوشنود گشت ز تو به بخت بدید سود
کنون شمرت بیا کردند ملک به بخت بدید سود

مثل حکیم ششم

ششم گفتد اشد چه که هست ازین جا نازین به ما بوسیت
کین جا به ظلمات باشد درم باشد درو جز باند و غم
اگر عمر کرد ز دو صده هزار خاک اندر آید پیر بجام کار
کنون ای خردمند ای و دان خاک افزون این جانان

ششم گفتد اشد چه که هست ازین جا نازین به ما بوسیت
کین جا به ظلمات باشد درم باشد درو جز باند و غم
اگر عمر کرد ز دو صده هزار خاک اندر آید پیر بجام کار
کنون ای خردمند ای و دان خاک افزون این جانان

ششم گفتد اشد چه که هست ازین جا نازین به ما بوسیت
کین جا به ظلمات باشد درم باشد درو جز باند و غم
اگر عمر کرد ز دو صده هزار خاک اندر آید پیر بجام کار
کنون ای خردمند ای و دان خاک افزون این جانان

دور پیش از آن که من در روز بار
 در روز پستی است از کلان او

مثل حکیم نهم

نهم گفت خیا را که است
 که ایزدین راه بنهفته است
 که چون ز غمیر آید و نون
 ز تابوت سپارید پسم بر وزن
 که اگر بگویند بگویند مهر
 لعلی دست فشان شکر خو
 که ازین دست کمال تر
 جویند چنین شکل غمال تر

مثل حکیم دهم

دهم گفت موبد کار شایسته
 که از رفتن او این خسته رخت
 تراخت کور پست و تابور تخت
 جلوه نمود کار در روز تخت
 بیاید دوران پلافت کنند
 بجان پیواران پیامت کنند
 در بجا کون شاه و لاکم
 بشدین جهان بدل بدر

مثل حکیم یازدهم

دوازدهم گفت دانا چه حکیم بلند
 که یزدان درخت پند
 که از آن فغانا و درین
 که از آن فغانا و درین
 که از آن فغانا و درین
 که از آن فغانا و درین

نهم گفت دانا چه حکیم بلند
 که یزدان درخت پند
 که از آن فغانا و درین
 که از آن فغانا و درین
 که از آن فغانا و درین
 که از آن فغانا و درین

نهم گفت دانا چه حکیم بلند
 که یزدان درخت پند
 که از آن فغانا و درین
 که از آن فغانا و درین
 که از آن فغانا و درین
 که از آن فغانا و درین

جو صبحی شود نغد و شام او / که عجب است از کمال و کمال
 غلای در پند بدیگر چیر / همچو نجات درین بین
 نه پند بر آن کارندان / در هر جرات طایفه از آن
 جمله کاران جهان چون بهشت / درو سیم باشد در آن بهشت
شکایت کردن از طالع خود بحضرت حسان بن علی طالق
 سخن در دلمه و اندیشه امایس / کجاست از دهمی ایس و ایس
 غلط کنم سخن دیال خود خاص / که شاعر مرد جلالیست خاص
 غلط هستم بنام بزد و سوا پس / شرافت خود و دم پوشیدن طایس
 خانم قدر داد این خرج کردن / که از قدرش خود جامه بیرون
 خداوند بفرم لطف خشای / کلمه از رحمت این نعمت بشار
 به عالم بنواید کارند / نه از بهرام و نه از خود پند کارند
 تو ام هیچ که جز تو او مید / درون او اکنون از بیخ در کارند
 بالان را کرم بالان و محمد / بکس بر بندگان یکبار و محمد
 که لطیف است با هر چه لیم / عزیز و با خودم اکنون خیم
 که دهم رحمت به شایسته / چه گویم به شایسته
 که جود بخوبی از کمال خود / که جود خود از کمال خود
 بنظم اودم کار و توان و هم / هم از کمال و هم از کمال
 جو کافه پیام داد و مقام / سخن با نام اودم علم
 و اثرش که شکر کمال / و در هر طایفه سخن
 سخنم مدح و ستایش / ایضا

حکایت عدل و کائنات رضا فرید شاه عجم

سینه بدو برید و خشت و گاه

در دنیا چشم صرمان ہے نیا سوز از خوف یزدان ہے

بلايه محزن را بدو خویش گفت

الفرار من دشت

یو کنت فردوسا. پیلند کاریر دانا خردمند مرد

همه کسوت از خوف و آزار من که در دور کیشی سلام شاهن

کرامت کوشه ایان ابرار
شمنند نام بفرازد عار

الردا دخا هر بیاید عین که در دست ظالم مانند زبون

شون ندانم میزان کاذب او نینم لم چون بود لم یاز او

کون نمایند حجاب ک. بران خط خواهم بنامند عجل

که شود کار و کردار من چه کنم بزدیل و ذار من

در جمع بسیار ذوق و التماس
بسیار انکه باقی است

الذي كان ينفذ البرية

فردوست سخن و هم زود
 چنین جاد به خاذا عالم
 یکی در خفته بد از شیر دل
 بچلیان در جید جیل بارش
 رفتاد محروم همان بار جای
 جوشد شاه بیدار کوفته حل
 بر اند جوشق پر جیلید
 که تاهل از هر داد اندک
 بگفتد ابدی صوبان خلق
 بنیسان بگفتد شت^{ست}
 همان به که ز جیدد کور غم
 جویردان بخواند مر امیر خود
 راند جلد و دهم در زمان
 که بودان بیدارم بیدار
 در جلد و دهم در زمان
 که بودان بیدارم بیدار

کلیه چند در مجال خاتانی بتعجب گفتند

فلان که بودی و گفت
 چه کردی ای پادشاه
 که بودی که کردی ای پادشاه
 که بودی که کردی ای پادشاه

جگاه کجاست در دل نوازان
بقیض بگل شدن باز نالیم
زبان سخن عشق بیا چین
دخ لاله خون عاشقان لیت
بنفشه از خار و کبیر نیست
پیدا و زش برباد داد
خوار و نازیر بجه معشود
همه مرغان بلجر و مرغ جانم
پرسیدم من آنکه بوغ جان را
جرای مرغان همه در شادمانند
عجز گفتا بچون کجایان نیاشم
بند و حلقه که از مرغانا کیست
نزد آنکه از افضل دین
که سحر و جادو نیست
که در عالم
نقارین و کبک و کبک
نقارین و کبک و کبک

در این کتاب

در این کتاب

در این کتاب

در این کتاب

در این کتاب

در این کتاب

دور و دور از حقیقت غیر الفنا و حقایق
چون ماز که با هر چه در آن است
عالمی که با هر چه در آن است
عمران بنده و بنایان و بنایان
عاشقان و عاشقان و عاشقان
چرخه ای در دریا و دریا و دریا
و اندر عاشق و عاشق و عاشق
عاشقان و عاشقان و عاشقان
تا شود عاشق و عاشق و عاشق

الغزل

بجیده بقصد و با پست
مانند پروی و پروی و پروی
صدر بشکریه و بشکریه
انفرد این ملک
از غم و غم و غم و غم
از غم و غم و غم و غم

بروز
بروز
بروز

دوزخ که کوه دایمان بود
 آدم که باشد ملک جبرئیل
 که دانا فکرت هم هفت درم بود
 که اگر از آن کوه نبردند که معجز
 چو میاید ز همان سرشوراند و جنگ
 جنت و جهنم را به رو بر کرد
 چند باد خالی ای صید و نید خلد
 دوزخ که کوه دایمان بود
 آدم که باشد ملک جبرئیل
 که دانا فکرت هم هفت درم بود
 که اگر از آن کوه نبردند که معجز
 چو میاید ز همان سرشوراند و جنگ
 جنت و جهنم را به رو بر کرد
 چند باد خالی ای صید و نید خلد

محرم و زکریا در حق بعد سیاحت کوید نو اسبقین

این بعد از آن فلک بود
 در صورتی که این همچو جانی
 بودی که قدرت حقیر کمال
 شود خاک درین نور و کمال
 دماغ از خود بظانور نماید
 که کند ذهن دروختی کمال

الکرم عاشق شوکی بزرگ و نامی

چونچون بد پر کسار کودی

گواش نوی پهلوان

کتاب سوره حمد و سوره بقره

از من عشق ادر باغ رفیق

المداري برادر تو ز قار را

المرازی بکوی از حقیقت

هان درین کفیه کتیر

ارو و منتهی حدود شریف

امام ابو عبد الله عليه السلام

ماہنامہ خیر خواہ

تاریخ دیوار محکمہ

سرکار دیوبند

بورد و شجیاد کردی

سزاوار نعم و دار سودگی

زروانی

سارکودی

المرغاشون في مدار كروني

بنو گویند در از هزار

جو زد کا شور مچا رہا ہو

دو بکشد و ذکر ز فاضل پشمار

و من صور شور و دار

الاف بون اسرا ر سودی

این خشت دادار و سوزی

عشق تار هوای صدف

سافر در جهان را میگردی

کردن

کردن

کردن

کردن

کردن

الکر از عشق می کرد شمع

غبار بر نقش کنی از ناله

دا کرد عشق را می شه

هر چنانک در اندیشه جری

نصیرک در دوزخان خاشو

از عشق تان که در دوزخان

بوسه دل زدن در دوزخ

بیاد تان بیاورم از دوزخ

تو شمع از دوزخ دزدی

از عشق پر سید گریه بود

قدیر طوری که می برد از

در دوزخ قائم که بر

از دوزخ که در دوزخ

از دوزخ که در دوزخ

از دوزخ که در دوزخ

از دوزخ که در دوزخ

از دوزخ که در دوزخ

از دوزخ که در دوزخ

از دوزخ که در دوزخ

از دوزخ که در دوزخ

از دوزخ که در دوزخ

از دوزخ که در دوزخ

از دوزخ که در دوزخ

عكايت خلیل الله علیه السلام

اگر تو عاشق دریا

توہین کے لئے دو بارے دو

اگر تو عاشر شد خلیل آ

سیارک کلمہ ہے دو

اگر تو عاشقِ جدیدی زدی

سازند و اسرار ہے رو

جوانید نزد تو جدیدی و آنرا

رو

معوت مرزا جبار یازد

جوہر خان

الرفوعا شفع بوروس ليل

بسم الله الرحمن الرحيم

الرقوعا وخرقون شريف

جدوجونانزورکسا ہے

الزمامات ورجون عدنا

بستوزها کو بیرون کار بی

الكرنوعاش الزخود حذو

جواب: ان شاء اللہ تعالیٰ

الزئبق من صوراء

تقریر حنفیہ جلد ۲

الموت عاشتموه فاضركم

...

درین غزل چهار عا شوق مینمورد

۱۸۰۰

نور خود را فی کمال باطنی و در کمال

پیشگوئی

مهر آید چو زلف تو در آید

نقد چشم تو بر آید زلف تو

باز آید چو زلف تو در آید

در حکایات سنایی گوید

عروان مثل حوی در مناجات

جواب آن توان هست هیهات

چو بیدار باد این ایام و ساعات

غزل غنیمت کن در عهد طاعت

بگویم قوطا در بهر احوال

برون ای زار حق و از بهادران

سرو بکوی باز جمع قلم

شوی رفیقان مثل در وقت

بسی آنکه که این وقت سیقات

در آن کانی

در احوال فوز جانها و تصدیق آن

نقد چشم تو بر آید زلف تو

باز آید چو زلف تو در آید

غزل غنیمت کن در عهد طاعت

بگویم قوطا در بهر احوال

برون ای زار حق و از بهادران

سرو بکوی باز جمع قلم

شوی رفیقان مثل در وقت

بسی آنکه که این وقت سیقات

مهر آید چو زلف تو در آید

نقد چشم تو بر آید زلف تو

باز آید چو زلف تو در آید

عروان مثل حوی در مناجات

جواب آن توان هست هیهات

چو بیدار باد این ایام و ساعات

غزل غنیمت کن در عهد طاعت

بگویم قوطا در بهر احوال

برون ای زار حق و از بهادران

سرو بکوی باز جمع قلم

شوی رفیقان مثل در وقت

بسی آنکه که این وقت سیقات

در آن کانی

للمداري برادر خود نهادن
جولینودن فان سپهر کردن

بروگن برین لایقیت
جوسنصور شون بر دار کردن

دخان در بدایین اچرا لفظ
لکنا لایق بدان احرار کردن

خرید و بیعت یاور شو یعت
جویان فریب داذار کردن

تیم در راه بود سوارت
با سپ عشق تار مولود کردن

الو عاشق شون جون خضر لایه

سپاه از جهان دیار کردن

لقایات بدان دریای هفتم
بایستی در پیرا طهار کردن

درین راه غم و مریمیان
و غلظت سپهر بازار کردن

جود و مهربانی خاموشی باشن
و اگر نه در وقت نهار کردن

من سوخته باشد
و اگر دانی حقیقت یار کردن

بلند بگو و نوی که راه داری
و اگر کجمره شو زار کردن

لکمه کجاست یا جود و داری
و اگر نبرد ختم انجیل کردن

ازین سوخته باشد
بشکله تانار کردن

درین سوخته باشد
بازر سپهر کردن

و اگر نبرد ختم انجیل
و اگر کجمره شو زار کردن

بلند بگو و نوی که راه داری
و اگر کجمره شو زار کردن

لکمه کجاست یا جود و داری
و اگر نبرد ختم انجیل کردن

ازین سوخته باشد
بشکله تانار کردن

درین سوخته باشد
بازر سپهر کردن

و اگر نبرد ختم انجیل
و اگر کجمره شو زار کردن

